

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๓๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๒ (สมัยประชุมสามัญทั่วไป)
วันเสาร์ที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ก่อนเลิกประชุม ๓๘๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มีต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมวีระกร คำประกอบ ขออนุญาตหารือท่านเล็กน้อยครับ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : สม วีระกร คำประกอบ จากนครสวรรค์ พรรคความหวังใหม่ ตามที่ได้มีข่าวหน้า ๑ ในวันนี้ครับ ในหนังสือพิมพ์หลายฉบับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเพื่อหารือหรือยกเรื่องใหม่ขึ้นมาหารือคงไม่ได้ครับ เพราะกติกากฎอภิปรายไม่ไว้วางใจค้างอยู่ครับ กติกากฎอภิปรายไม่ไว้วางใจ ถ้าเพื่อจะหารือเรื่องอื่นแล้วมีการพิจารณา กติกากฎอภิปรายไม่ไว้วางใจจะตกไป ผมขอความกรุณาหารือหลังจากกติกากฎเรื่องนี้จบเลยได้ไหมครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้ก็เป็นการศึกษาปฏิบัติการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งวันนี้เป็นการลงมติ เนื่องจากว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบแล้ว แต่ข้อบังคับนี้ยังไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นวิธีการลงคะแนนเสียงผมก็จะใช้วิธีที่เราได้ประกาศในระเบียบซึ่งได้เคยใช้มาแล้วในตอนต้นที่เราเริ่ม

เปิดประชุมสมัยนี้เป็นการอนุโลมไปก่อน คือการลงคะแนนเสียงในวันนี้ซึ่งเป็น
เรื่องสำคัญนะครับ ผมอยากให้ท่านฟังซ้ำ ๆ แล้วทำความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจ
ก็กรุณาได้ถามก่อนที่จะลงมติครับ แล้วท่านสมาชิกที่เอาการ์ดมาก็อย่าเพิ่ง
เสียบการ์ด เพราะเสียบการ์ดไปมาดังออกก็จะทำให้เครื่องทำงานไม่ปกติได้
กรุณาซ้ำ ๆ อย่าเพิ่งทำอะไรนะครับ การลงคะแนนนั้นจะทำ ๓ วิธีตามลำดับ
วิธีที่ ๑ คือการลงคะแนนโดยใช้เครื่องลงคะแนน ที่เราปฏิบัติกันอยู่ซึ่งเป็นตาม
รัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่าการลงคะแนนโดยวิธีที่ ๑ สมาชิกเห็นว่ายังไม่ตรงหรือ
ต้องการให้ลงคะแนนเป็นครั้งที่ ๒ ก็จะใช้วิธีตามระเบียบ การลงคะแนน
ครั้งที่ ๒ ก็จะใช้วิธีกาบัตร ในบัตรซึ่งวางอยู่ข้างหน้าสมาชิก ซึ่งวิธีกาบัตร
จะกาอย่างไรก็คงจะบอกเมื่อถึงจะใช้วิธีนั้น ถ้าหากวิธีที่ ๒ สมาชิกยังข้องใจ
ต้องการนับ ซึ่งถือว่าเป็นการนับคะแนนครั้งสุดท้ายก็ใช้วิธีชานชื่อตาม
ลำดับอักษร ซึ่งจะอธิบายตอนนั้นอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากจำเป็นต้องใช้วิธีที่ ๓
เพราะฉะนั้นในครั้งแรกนี้เราก็จะใช้วิธีที่ ๑ ก่อน ซึ่งจะมีการบันทึกโดยใช้เครื่อง
ซึ่งตรงนี้ผมอยากจะให้ท่านสมาชิกฟังซ้ำ ๆ นะครับ อย่าเพิ่งทำอะไร ถ้าไม่เข้าใจ
ก็สอบถามก่อน เพราะผมถือว่าการลงมติครั้งนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ -----

ในประการแรกท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้การ์ดบ้างครับ ที่ไม่ได้เอาการ์ดเข้ามาหรือว่ายังไม่ได้ขอบัตรแทน มีไหมครับ มีครับ อย่างนั้นคนที่ยังไม่มีกรุณาไปเซ็นรับบัตร ก็ต้องเซ็นชื่อ คงจะฝากใครไปเอาไม่ได้ครับ คนที่ยังไม่มีบัตรกรุณาไปพบเจ้าหน้าที่ข้างนอกที่เซ็นชื่อเพื่อที่จะรับบัตรแล้วก็เซ็นชื่อ เขาจะได้บันทึกว่าใครเอาบัตรสำรองเลขที่เท่าไร เมื่อคะแนนออกมาแล้วจะชัดเจนนะครับ ในระหว่างที่รอผู้ที่ยังไม่มีบัตรนี้สมาชิกที่อยู่ข้างในก็อย่าเพิ่งเสียบการ์ดจนกว่าผมจะบอกให้เสียบการ์ด จะมีปัญหาการดึงออก ก็จะมีปัญหาอีกนะครับ ที่นี้ท่านสมาชิกครับถ้าหากผมบอกให้เสียบการ์ดแล้วสมาชิกก็เสียบการ์ดอย่างดิสัญญาณใด ๆ เมื่อบอกให้กดสัญญาณก็กด เมื่อกดแล้วสมาชิกไม่ควรจะดึงการ์ดออกแล้วเสียบใหม่จนกว่าผลคะแนนจะออกมา นะครับ ถ้าดึงออกมาผลคะแนนยังไม่ออก ผลคะแนนจะออกมาตรงที่ว่าจะมีผู้ใดผู้หนึ่งที่ดึงออกมานั้นจะปรากฏว่าไม่ได้ออกคะแนนหรือไม่ลงคะแนนเสียง เครื่องจะมีปัญหาว่ายังไม่ลงคะแนน ผมอยากให้ชัดเจน ตรงนี้ว่าเมื่อเสียบแล้วอย่าดึงจนกว่าคะแนนจะปรากฏบนจอ

ประการที่ ๒ วิธีที่จะลงคะแนนวันนี้นะครับ หลังจากที่ผมบอกให้เสียบการ์ดแล้วท่านคงจะต้องกดเฉพาะ อย่าเพิ่งเสียบนะครับ สมมติว่าเสียบแล้วท่านก็กดบัตรแสดงตนเสียก่อน ถ้าไม่ขึ้นสัญญาณกรุณาบอกเจ้าหน้าที่ที่นี่จะลงคะแนนอย่างไร เพราะจะมีช่องไม่เห็นด้วย งดออกเสียง และเห็นด้วย ตรงนี้ผมอยากจะให้ชัดเจนตรงนี้หน่อยนะครับ เนื่องจากกฏตินี้เป็นกฏติที่บอกว่าไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ กฏติบอกว่าไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ เพราะฉะนั้นผู้ใดที่เห็นด้วยว่าไม่ไว้วางใจ ผู้ที่เห็นด้วยกับกฏติก็คือเห็นว่าเป็นว่าไม่ไว้วางใจ คือเห็นด้วยกับกฏติก็กดช่องเห็นด้วย ตรงนี้จะสับสน ถ้าไม่เข้าใจช่วยถามผมมันจะกลับกันนะครับหรือว่าต้องการเปลี่ยนอย่างไรก็บอก เพราะจะทำให้ความเข้าใจให้ดี ที่นี้ในกรณีที่ไม่ไว้วางใจคือไม่เห็นด้วยกับกฏติ ท่านต้องกดช่องว่าไม่เห็นด้วย แต่ถ้าท่านสมาชิกเห็นว่าวิธีนี้ยุ่งยากจะเปลี่ยนตรงข้ามก็ได้ จะเอาให้แน่นะครับ ผมขอหารือตรงนี้นะครับ เชิญครับคุณสุพัฒน์ครับ เอาให้ชัดตรงนี้นะครับ เรื่องการ์ดอย่าเพิ่งเสียบเลยครับ เราเอาให้แน่นชัดตรงนี้เสียก่อนนะครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์

ตามที่ท่านประธานได้หารือต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภานั้น ผมใคร่ขอทำความเข้าใจท่านประธานครับว่า เนื่องจากว่าผู้ติดต่ออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ ถ้าเห็นด้วยคือไว้วางใจนั้น ผมอยากเรียนท่านประธานว่าให้กดหมายเลข ๕ ครับ ก็คือว่าเห็นด้วยไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเสนอตรงข้ามกับผมใช้ไหมครับ
โอ.เค.

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ผมเสนอตรงข้ามกับ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ ผมจะรับฟังก่อนนะครับ
แล้วตัดสินใจอย่างไร เพราะว่าจะมีประเด็นครับ

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ผมว่าจะสะดวกดีที่ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมัครครับ

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมิตร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมิตร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร เรื่องนี้ไม่ได้ยากเย็นอะไรเลยครับ ต้องกลับไปเป็นคนโง่กันอีกครั้งหนึ่ง คือท่านบอกมาเลยครับว่า ถ้าเห็นกับฝ่ายค้านกตเบอรัไหน เห็นกับรัฐบาลกตเบอรัไหน เท่านั้นเองครับ ไม่มีข้อแม้อะไรเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าพอจะครับ คือเราต้องการให้ทำความเข้าใจตรงกันก่อนที่จะกตคะแนน นั่นคือประเด็นเท่านั้นเองนะครับ เชิญครับ คุณวิรัตน์ อีกครั้งหนึ่งนะครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิรัตน์ ตยวงคนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ครับ เรื่องที่ท่านหาหรือไว้ ผมก็มีประเด็นที่สงสัยนะครับ ๑. เรื่องที่ท่านบอกว่า ห้ามเสียบบัตรจนกว่าท่านจะบอกว่าเสียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ปราบกฏว่าสมาชิกที่เข้ามาส่วนใหญ่แล้ว ก็เสียบเข้าไปแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ เสียบแล้วก็อย่าเพิ่งดึงออกก็แล้วกัน ถ้าอย่างนั้นไม่เป็นไรครับ เสียบแล้วอย่าดึงออกครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ตกลงว่าเสียบแล้ว ไม่ต้องเอาออกนะครับ มีอีกประเด็นครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เรื่องการ์ดนะครับ ไม่ใช่เสียบอย่างอื่น เรื่องการ์ดนะครับ เชิญครับ คุณวิรัตน์ ต่อครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : มีอีกข้อหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากที่นั่งที่เจ้าหน้าที่ได้จัดไว้ให้ครับ วันนั้นก็มากันเต็มเลยครับ โดยเฉพาะแถวผมก็มีท่านพิมพ์มา มยุรา กิ่งกาญจน์ ผม ท่านภูมิ ท่านมานพ นะครับ ทั้งหมดก็มี ๖ ท่านนะครับ แต่ที่เสียบมีอยู่แค่ ๕ ครับ ขาดไปหนึ่งครับ ผมหาหรือครับ แก้วไข้อย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใดนะครับ เมื่อนั่งแล้วไม่มีที่เสียบการ์ด ข้างหน้าว่างครับ กรุณาหาที่ว่างข้างหน้ามีครับ เอาคุณนิพนธ์หน่อยครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน เพื่อทำความเข้าใจใน ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ที่ท่านประธานบอกว่า เมื่อเสียบการ์ดแล้ว ให้กดช่องแสดงตน คือหมายเลข ๑ ผมเรียนถามท่านประธานว่า การกดช่องแสดงตนหมายเลข ๑ นี้ท่านประธานต้องการที่จะทราบว่า มีท่านสมาชิกท่านใดอยู่ในห้องประชุมหรือไม่ อย่างนั้นหรือเปล่าครับ หรือว่าท่านประธานจะปริ้นท์ (Print) ออกมาก่อนว่า เมื่อกดช่องแสดงตนแล้วมีใครอยู่ในห้องประชุมบ้าง นี่ข้อที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือผู้ตืนเป็นผู้ตีไม่ว่างใจรัฐบาล ท่านประธานต้องถามว่า เห็นด้วยกับผู้ตีไม่ว่างใจหรือไม่ ต้องถามตามท้ายของผู้ตีนะครับ ท่านที่ไม่เห็นด้วยก็ต้องกดช่องไม่เห็นด้วยของผู้ตี เป็นไปตามหลักกรรมตาครับ ไม่ได้สืบสนอะไรครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เข้าใจแล้วครับ ในประเด็นแรกที่ต้องการเสียบการ์ด แล้วก็กดปุ่มแสดงตนเพื่อจะดูว่าเครื่องของแต่ละคนนะครับ ได้ทำงานหรือเปล่า จะได้ไม่มีปัญหา นะครับ ทั้งนี้ในเรื่องของการลงคะแนนนะครับ เชิญอีกครึ่งหนึ่งครับ ท่านสมิตร ครับ

นายสมิตร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ขอประธานอนุญาตรบกวนท่านประธาน มีความหมายทางการเมือง เมื่อเวลาลงคะแนนเสร็จแล้ว ท่านประธานกรุณาให้ทางสภาได้พิมพ์ผลการลงคะแนนซึ่งมีรายชื่ออยู่ด้วย ให้หัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรคด้วย จะเป็นพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ อันนี้ตามรัฐธรรมนูญบอกว่า ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว ถ้าหัวหน้าพรรคท่านใดต้องการก็ติดต่อสำนักงานเลขาธิการฯ ได้เลยนะครับ เราต้องเปิดเผยอยู่ แต่ว่าทางเราจะประกาศในที่เปิดเผยนะครับ สมาชิกทุกคนพร้อมนะครับ ไม่มีใครที่ไม่มีบัตรนะครับ แล้วก็ได้นั่งที่เสียบการ์ดทุกคนแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นตอนนั้นนะครับ เชิญครับ คุณชูวิทย์ ครับ ยกมือทำไม่ครับ

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน ผม ชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ตกลงเราจะเอากันอย่างไรครับ เพราะว่าท่านสมิตรก็เสนอ ท่านนิพิฏฐ์ก็เสนอ ยังสรุปไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะใช้วิธีลงคะแนนเลยนะครับ
ถ้าไม่เข้าใจแล้วค่อยยกมือถามนะครับ คือในประการแรกครับ ในขณะนั้นนะครับ
เมื่อสมาชิกมีการ์ดทุกคนแล้วขอให้สมาชิกเสียบบัตรนะครับ แล้วกดเฉพาะบัตร
ช่องเบอร์ ๑ ไว้ก่อนนะครับ บัตรแสดงตนนะครับ ถ้าสัญญาณไม่ขึ้นกรุณายกมือ
ช่องอื่นอย่าเพิ่งยกนะครับ ผมจะอธิบายจนเข้าใจแล้วก็ค่อยกด กดเฉพาะ
ช่อง ๑ ก่อนครับ ถ้าสัญญาณไม่ขึ้นกรุณาให้เจ้าหน้าที่ไปดูนะครับ ช่องอื่นกรุณา
อย่ากดนะครับ -----

มีท่านสมาชิกท่านใดที่สัญญาณไม่ขึ้นบ้าง คราวนี้ทำความเข้าใจให้ดี ผมจะเลือกวิธีที่พวกเราเข้าใจง่าย ๆ นะครับ อย่างที่ท่านรองฯ สมัคร แนะนำ ก็คือหมายความว่าถ้าเห็นด้วยกับฝ่ายค้าน กดเบอร์ ๔ ถ้าเห็นด้วยกับรัฐบาล กดเบอร์ ๒ ครับ ถ้าไม่ต้องการออกเสียง กดเบอร์ ๓ นะครับ ผมจะย้ำซ้ำ ๆ อีกครั้งหนึ่งนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับฝ่ายค้าน กดเบอร์ ๔ คือช่องที่เห็นด้วยนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับรัฐบาล กดเบอร์ ๒ ถ้าไม่ต้องการออกเสียง กดเบอร์ ๓ เมื่อกดแล้วอย่าดิงการ์ดออกเป็นอันขาด จนกว่าคะแนนจะปรากฏบนเวที เพราะฉะนั้นตอนนั้นผมจะถามท่านสมาชิกว่า สมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ไว้วางใจรัฐบาลกรุณากดปุ่มด้วย แล้วท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่า ไว้วางใจรัฐบาลกดปุ่มด้วย สมาชิกที่เห็นว่าไม่ไว้วางใจรัฐบาล กดช่องเบอร์ ๔ ที่เห็นว่าควรไว้วางใจรัฐบาล กดเบอร์ ๒ ครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ทางนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ยังมีเครื่องยังไม่ทำงานครับ

เจ้าหน้าที่อย่าเพิ่ง ยังไม่รวมคะแนนครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ มีบางท่าน กดเบอร์ ๔ ซึ่งเป็นผู้ว่าฯ ไปแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เจ้าหน้าที่ช่วยดูนะครับ ใครที่มีปัญหาเหมือนนะครับ ใครที่กดแล้วสัญญาณไม่ขึ้นบ้างมีไหมครับ มีไหมครับข้างบน ไม่มีแล้วนะครับ ไม่มีขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้นะครับ ตอนนี้มีมติได้ออกมาแล้วนะครับคือ ไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ ๑๗๗ คะแนน ไว้วางใจรัฐบาล ๓๐๘ คน งดออกเสียง ๒ คน ไม่ลงคะแนนไม่มี ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๓๘๗ คน เพราะฉะนั้นคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจไม่ถึงครึ่งหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ ก็ถือว่ารัฐบาลได้รับความไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญนะครับ เป็นอันว่าจบ อย่าเพิ่งดิงการ์ดออกนะครับ แต่ว่าไม่มีอะไร คะแนนก็ลงเรียบร้อยแล้วครับ ดิงได้แล้วครับ ไม่เป็นไรครับ ก็เป็นอันว่าจบระเบียบวาระที่ ๑ นะครับ เรื่องด่วนที่ ๑ นะครับ

ต่อไปน่ะครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมขอหารือ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 เพื่อนสมาชิกครับ ผม วีระกร คำประกอบ ความหวังใหม่ จากนครสวรรค์
 ตามที่เป็นข่าวในหน้า ๑ วันนี้ว่า ได้มีการส่งกองปราบไปบุกค้นบ้านคุณหมอวิชัย
 ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี
 เมื่อวานนี้เวลา ๖ โมง เข้ามีดเลขครับ การกระทำดังกล่าวนี้ ก็ต้องถือว่า
 ค่อนข้างที่จะสิ้นสะเทือนขวัญสมาชิกพรรคความหวังใหม่อยู่พอสมควร ผมในนาม
 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งของสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้มีความรู้สึก
 เสรีภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านนั้น ค่อนข้างที่จะหมิ่นเหม่แล้วก็
 ค่อนข้างที่จะถูกคุกคามอยู่ครับ ใครขอให้ท่านประธานได้กรุณาหารือกับสภา
 แห่งนี้ด้วยครับนะครับ โดยเฉพาะคุณหมอวิชัยซึ่งบ้านของท่านถูกกองปราบ
 ไม่ใช่ตำรวจท้องถิ่นด้วย เป็นตำรวจกองปราบเข้าบุกค้นนั้นแต่ ๖ โมงเช้า
 ซึ่งผมคิดว่าไม่น่าที่จะเป็นสิ่งที่กระทำต่อฝ่ายค้าน ในยามที่เรามีผู้คดี
 ไม่ไว้วางใจอยู่ในสภาแห่งนี้ จึงขอให้ท่านประธานได้โปรดหารือที่ประชุมด้วยครับ
 ขอบคุณครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม อดิศร เพียงเกษ ขอรื้อนิตหนึ่งครับ ผม อดิศร เพียงเกษ ขอนแก่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณอดิศรครับเป็นเรื่องเดียวกัน
 หรือเปล่าครับ คงต้องให้จบเป็นเรื่อง ๆ เป็นเรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : เกี่ยวเนื่องกันครับ เกี่ยวเนื่อง
 จากสภานี้ครับ แล้วค่อยไปอุดรธานีครับ ท่านประธานครับผมสงสัยการงดออกเสียง
 ๒ เสียง ซึ่งคงหมายถึงประธานกับท่านรองประธานฯ โสภณ ผมค่อนข้างที่จะ
 ใช้คำว่า เสียใจที่เห็นรองประธานฯ อีกคนหนึ่งมาใช้สิทธิทางนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ผมอยากจะเรียนอย่างนั้นนะครับว่า
 เป็นเอกสิทธิ์ ผมแน่นอนครับ ผมยืนยันได้ผมลงคะแนนว่า ไม่ออกเสียง ส่วนอีก
 ท่านหนึ่งในบันทึกจะมีนะครับ ในบันทึกจะยืนยันว่าเป็นท่านผู้ใด

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ขอบันทึกว่า
 การทำหน้าที่ประธานทั้ง ๓ วันนั้น มีสมาชิกบางท่านซึ่งถึงความไม่เป็นกลาง
 ของท่านวันนี้ชัดเจนครับว่า ท่านรองประธานฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตอย่างนั้นนะครับว่า เป็น
 เอกสิทธิ์ที่จะลงคะแนนอย่างไร ส่วนว่าใครจะพิจารณาอย่างไรก็อีกเรื่องหนึ่ง

เดี๋ยวเอาประเด็นนี้ก่อน เพราะเป็นประเด็นต่อเนื่องนะครับ เดี่ยวท่านรองฯ โสภณ จะยืนยันอีกครึ่งหนึ่งครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมขอยืนยัน ผมใช้สิทธิงดออกเสียงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อยากจะไปในประเด็นอื่น เอา
ประเด็นที่คุณวีระกร คำประกอบ กำลังหาหรือแล้วผมจะวินิจฉัย คุณหมอวิชัย
เข้าใจว่าในประเด็นเดียวกัน เชิญคุณหมอวิชัยครับ

(นายวิรัช ร่มเย็น ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

นายวิรัช ร่มเย็น (ระนอง) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตให้คุณหมอวิชัย เชิญครับ

นายวิรัช ร่มเย็น (ระนอง) : ผมขออนุญาตประเด็นเมื่อก่อนครับ
ผมคิดว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมได้ชี้ให้คุณหมอวิชัยก่อน เดี่ยว
คุณวิรัชต่อครับ เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิรัช ร่มเย็น (ระนอง) : ท่านประธาน ต่อเนื่องกันครับ
ท่านประธานครับ ขออนุญาตต่อเนื่องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ไรเดี๋ยวผมจะให้โอกาสคุณวิรัช
ผมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับ ให้คุณหมอวิชัยพูด เอาไว้ให้จบคุณหมอวิชัยแล้วผมให้
คุณวิรัช

๑๒

สผ ๓๓/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๖/๑

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ความหวังใหม่ จากอุดรธานี ท่านประธานครับ กระผมทราบเรื่องเมื่อวานนี้ เวลาประมาณ ๐๘.๐๐ นาฬิกาเศษ ที่บ้านผมซึ่งมีภรรยาและลูกอยู่ ๓ คน มีคนเฝ้าบ้านเพียงคนเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาว่าเป็นการหาหรือ ไม่ใช่ว่าเสนอประเด็น เพราะผมยังไม่อนุญาตเอาเรื่องนั้นมาหาหรือ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ไม่ใช่ ท่านประธานครับ เป็นประเด็นนี้ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าสมควรจะหาหรือหรือไม่ใช้ไหมครับ เอาอย่างนั้นพอนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในประเด็นนี้ก่อนนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : เผอิญพวกเรามาทำหน้าที่ที่ตรงนี้ และกองปราบที่ไปเฝ้าบ้านผมเมื่อวาน ไปจำนวนเยอะทีเดียวไปเพื่อตอนแรกจะตรวจค้นบ้าน และตอนหลังบอกว่าจะมีผู้แจ้งไปเรื่องรถ กระผมต้องเรียนท่านประธานครับ ขอเรียนผ่านไปที่ท่านนายกฯ ด้วย ผมเรียนสั้น ๆ เท่านั้นครับ การใช้อำนาจรัฐอย่างถูกกฎหมายเป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ถ้าการใช้อำนาจรัฐนั้นเพื่อการกลั่นแกล้ง เกมการเมืองเป็นเรื่องน่าละอายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่าเราเอาในเฉพาะประเด็นนี้ เพราะว่าไม่ได้เป็นญาติ เพียงแต่ว่า

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในประเด็นเดียวกันใช้ไหมครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ประเด็นเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณถาวร

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายอาญาฉบับ คนที่เป็นพี่น้องประชาชนคนไทยต้องอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน ถ้าใครทำผิดก็เป็นการทำงานของเจ้าหน้าที่ตามปกติ และถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทำผิดก็ชอบที่จะผู้ถูกตรวจค้นในบ้านกล่าวหา ฟ้อง หรือกล่าวโทษเอาได้ เพราะฉะนั้น

ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไม่ได้กระทำความผิด และเป็นการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ก็ชอบที่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ได้ แต่ถ้าหากว่าสมาชิก หรือคนหนึ่งคนใดทำผิด ผมคิดว่าวันเวลาข้างหน้าจะเป็นเครื่องพิสูจน์ ผมคิดว่าเวทีแห่งนี้ เป็นเวทีของที่ประชุมสภาครับ เพื่อที่จะลงมติคะแนนเสียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถาวร ผมไม่อยากจะพูดถึงไปถึงประเด็นใด เพียงแต่ว่าจะหาหรือหรือไม่ ท่านรองนายกฯ ปัญจะ ยกมือเชิญครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ขออนุญาตพูดเรื่อง เมื่อก็จะพูดเรื่องที่อนุมัติครต่อว่ารองประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าอย่างนั้นขอความกรุณา ลึกครู้ ในเรื่องที่ท่านวิระกรหาหรือ เป็นประเด็นเดียวกันหรือเปล่าครับ ผมไม่อยากจะลงลึกไปถึงที่จะเสนอ เพราะเป็นการหาหรือ เอาสั้น ๆ นะครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอขอบคุณท่านประธาน ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล ความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานครับ ลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่เป็นเรื่องที่เกิดต่อสภาแห่งนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เมื่อวานเกิดปรากฏการณ์อย่างหนึ่งขึ้นในบริเวณรัฐสภา เป็นเรื่องที่สมาชิกของรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกแห่งวุฒิสภา รวมทั้งสื่อมวลชนทั้งหลาย ที่มาทำข่าวการอภิปรายไม่ไว้วางใจเกิดการตื่นตระหนก เนื่องจากมีกองกำลังคอมมิวนิสต์เข้ามาปฏิบัติการในสภาแห่งนี้ทั้งชั้นล่างและชั้นบน ผมถือว่าเป็นเรื่องผิดปกติ เพราะว่าผมอยู่ในสภาแห่งนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ ผมเองเห็นการทำงานของสภามีเจ้าหน้าที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าคงจะเอาสั้น ๆ นะครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ มันสิ้นคิดเดียวเองแค่นั้น ถ้าเราไม่ทำไม่เห็นว่ามิอะไรเกิดขึ้นก็คงพิจารณาในเรื่องที่กำลังหาหรือไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยว ผมยังไม่ได้อนุญาตว่าจะหาหรือหรือไม่ ผมจะชี้แจงให้ฟังเท่านั้น ถ้าหาหรือแล้วก็พูดได้ทั้งหมดเลยนะครับ เอาไว้ว่าจะมีมติว่าหาหรือหรือไม่ คุณสุรพรคุณกฤษณันงลงก่อนนะครับ เพราะว่าพอทราบแล้วประเด็น ผมคงจะไม่อนุญาตต่อไป ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า เรื่องที่ท่านวิระกรยกขึ้นมาก็เป็นการหาหรือ แต่ยังไม่ได้อธิบายเป็นยุติขึ้นมา

และไม่อยู่ในระเบียบวาระ แต่ว่าถ้าท่านจะเสนอให้เป็นผู้ติดตามเพื่อจะพิจารณา เป็นเรื่องด่วนก็อีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นถือว่าเป็นการหารือแจ้งให้ทราบ ก็รับทราบเท่าที่นั่นเอง คุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม ความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมขอเสนอเป็นผู้ติดตามนำเรื่องที่ท่านวีระกร ได้ยกขึ้นเพื่อหารือต่อสภา มีประเด็นที่จะขออนุญาตเป็นผลที่อยากให้เกิด บรรทัดฐานทางการเมืองที่เหมาะสม ผมคิดว่าความจริงคงหนีความจริงกัน ไม่พ้น ฝ่ายรัฐบาลสามารถที่จะชี้แจงกันในสภาแห่งนี้ให้เกิดความเข้าใจ บรรทัดฐานของการทำงานทางการเมืองจำเป็นต้องมีภูมิคุ้มกัน ผมขอ ผู้รับรองผู้ติดตามน้อยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอเป็นญัตติด่วนฯใหม่ครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : เป็นญัตติด่วนปากเปล่าครับ เพื่อขอความกรุณาจากฝ่ายรัฐบาลด้วยครับ ผมเข้าใจว่าตรงนี้เป็นความประสงค์ของพรรคร่วมฝ่ายค้านได้ปรึกษาหารือกันแล้วครับ เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจกันว่าการปฏิบัติงานทางการเมืองนั้นชอบที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ และไม่ให้เกิดความบาดหมาง การอภิปรายที่ผ่านมาเป็นผลที่เกี่ยวข้องกัน

๒ - ๓ ประการ ดังที่มีสมาชิกได้ยกขึ้นเป็นประเด็นเพื่อหารือท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่ผมจะวินิจฉัยต่อไปว่าจะเป็นเรื่องด่วนสมควรจะหารือนำมาหรือไม่ ท่านนายกฯ ยกมือ เชิญครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็บังเอิญเมื่อสักครู่นี้ท่านคุณหมอวิชัยได้ฝากเรื่องนี้มานะครับ แต่ว่าเนื่องจากได้มีการเสนอญัตติแล้วอันนี้ก็แล้วแต่สภา แต่ว่าโดยที่คุณหมอวิชัยได้กราบเรียนท่านประธานว่าฝากนายกฯ ช่วยดูเรื่องนี้ด้วย กระผมไม่ทราบเรื่องมาก่อนนะครับ ความตั้งใจก็คือว่าจะไปสอบถามแล้วก็เรียนให้ทราบอีกที แต่ว่าเมื่อสภาต้องการเสนอเป็นญัตติด่วนในนี้ อันนั้นเป็นเรื่องของสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมคงมีเรื่องที่จะตั้งเป็นข้อสังเกตและฝากกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยกัน ๒ เรื่องครับ ในเรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องที่ท่านสมาชิกได้หารือท่านประธานแล้วก็เสนอเป็นญัตติด่วนด้วยปากเปล่า ซึ่งตรงนี้ผมเองซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งยังไม่ทราบข้อเท็จจริงรายละเอียด วัน เวลา ที่เกิดเหตุ สถานที่เกิดเหตุ ข้อเท็จจริงของกรณีดังกล่าวเพียงพอที่จะให้ความกระจ่างได้ แต่ท่านประธานเองก็ได้ให้ความกรุณารับเรื่องดังกล่าวเพื่อขอทราบมติของสภา ตรงนี้ก็ข้อสังเกตประการที่ ๑ เพราะว่าในกรณีดังกล่าวนี้ถ้าหากท่านประธานเองไม่ได้พิถีพิถันเพียงพอ ต่อไปอาจจะ เป็นบรรทัดฐานให้กับสมาชิกท่านอื่น ๆ ลุกขึ้นมาแล้วก็ขอเสนอญัตติด่วนเฉกเช่นกรณีเหล่านี้โอกาสต่อไป ซึ่งผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ทางสภาเองน่าจะตระหนักในเรื่องดังกล่าว ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวนี้ด้วย นั่นคือ ประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ ที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตต่อท่านประธานก็คือ อาศัยตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ผมสังเกตมาหลายครั้งครับท่านประธาน หลายครั้งที่สมาชิกสภาลูกขึ้นมาหาหรือท่านประธาน และในขณะที่เดียวกันคำอภิปรายก็ได้ เสียคดีเฉกเช่นเมื่อสักครู่นี้ก็ได้มีการอภิปรายพาดพิงไปถึงรัฐบาล ซึ่งกรณีเหล่านี้ข้อเท็จจริงก็ยังไม่ปรากฏว่าผู้บริหารตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้รับผิดชอบได้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แค่ไหน เพียงไร แต่ในขณะที่เดียวกันก็ได้มีการอภิปรายเสียคดี ซึ่งผมได้ฟังมาหลายครั้ง ก็ฝากเป็นข้อสังเกตทั้ง ๒ ประการต่อท่านประธานด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองนายกฯ ปัญจะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่าผู้เสนอญัตตินี้มีสิทธิที่จะเสนอญัตติตามข้อ ๔๐ แต่ก็อยู่ที่คำวินิจฉัยของท่านประธานใน (๕) แต่กระผมคิดว่าน่าจะพิจารณาหลังการพิจารณากฎหมายลูกเสียก่อน เพราะอยู่ในระเบียบวาระท่านประธานแล้ว เมื่อจบกฎหมายลูกแล้วก็ถึงนำเรื่องญัตตินี้ขึ้นมาครับ ไม่ใช่เสนอปุ๊บรับปั๊บพูดปั๊บ อะไรอย่างนี้ไม่ถูกต้องหรอกครับ ข้อบังคับมีอยู่ครับ ข้อ ๔๐ ญัตติต่อไปนี้ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าหรือเป็นหนังสือก็ได้ลงไป ๕ วงเล็บนะครับ แต่ญัตติที่ท่านประธานได้แจ้งว่าหลังจากพิจารณาลงมติไม่ว่างใจแล้วก็จะมีการพิจารณากฎหมายลูกซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ-----

แล้วสภาก็จะปิดแล้วอยู่ด้วย ก็เพียงแต่เอากฎหมายลูกนี้พิจารณาให้เสร็จสิ้นเสียก่อน แล้วท่านประธานก็ไปวินิจฉัยว่าจะรับญัตติตาม (๕) หรือไม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมขออย่างนี้เถอะครับ ไม่ใช่ว่าพอมิ่เรื่องอะไรเสนอ ๆ จะไม่มีกฎหมายครับ เดี๋ยวนี้สภานี้ทางกฎหมายไปมากแล้วนะครับทุกคนช่วยกันรักษาระเบียบแบบแผนกฎหมายของสภานี้ไว้ กระผมคิดว่าจะเกิดความศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้นเวลานี้ภาพพจน์ของสภานี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งไม่สู้จะสวยงาม ผมจะใช้คำนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านประธานใช้ดุลยพินิจว่าท่านประธานจะดำเนินการตามที่กระผมประทานคราบเรียนหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ

ผม สุนัย ขอประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยังไม่อนุญาตนะครับ คุณสุนัยประท้วงใช้ใหม่ครับ ช่วยอ้างข้อบังคับด้วยนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนาด้วยความเคารพขอประท้วงท่านรัฐมนตรีปัญญาจะครับ

นายปัญญา เกสรทอง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานดูข้อบังคับเสียใหม่ นะครับ ประท้วงได้ประธานคนเดียวครับ ท่านไม่มีสิทธิประท้วงตามข้อบังคับหรอก ท่านดูให้ดีนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ประท้วงข้อ ๕๖ ครับ ท่านประธานปล่อยให้ท่านรัฐมนตรีพูดว่า สภาแห่งนี้ไม่มีหลักเกณฑ์แล้ว สภาที่ผ่านมา ๓ วัน เห็นชัดแล้วครับที่ไม่มีหลักเกณฑ์นั้นเพราะมีรองประธานสภาบางคน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตนะครับ อย่างนี้ก็ถือว่าเป็นการเสียชื่อเสียง ผมคงไม่อนุญาตให้พูดต่อ ผมจะขอวินิจฉัยในประเด็นที่เรากำลังพูดถึง

นายวิชัย ชัยจิตวิมล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับผมขอหารือท่านประธานนิดหนึ่ง เพราะว่าเกี่ยวพันประเด็นของผมโดยตรงครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ผมได้วินิจฉัยก่อน เพราะว่าคุณหมอวิชัยได้เสนอแล้ว และก็คุณไพจิตรได้พูดถึงแล้ว เราได้พูดกันมาหลายคน

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : แต่เกี่ยวเนื่องกับเรื่อง
ยุติด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เป็นไร ให้ผมวินิจฉัยก่อนนะครับ
คือเนื่องจากเรื่องนี้ได้มีการหารือ แล้วในภายหลังก็ได้เสนอเป็นยุติด้วยขึ้นมา
ผมคิดว่าเรื่องนี้มีทั้งข้อบังคับข้อ ๓๕ และข้อ ๔๐ นะครับ ผมจะรับให้ยุตินี้
เข้ามาเป็นยุติด้วย แต่ว่าจะต้องพิจารณาเรื่องที่อยู่ในวาระการประชุมยุติด้วย
ที่วุฒิสภาเสนอมาให้ความเห็นชอบ ๓ ฉบับเสียก่อน หลังจากนั้นก็จะถามที่ประชุม
อีกครั้งหนึ่งว่าจะเลื่อนยุติที่คุณไฟจิตเสนอขึ้นมาพิจารณาต่อหรือไม่ เพราะว่า
เรายังมียุติด้วยอีกหลายฉบับ ซึ่งค้างอยู่เช่นเดียวกัน ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สภาจะ
อนุมัติให้พิจารณาต่อจากอันนี้หรือไม่อีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าในขณะนี้ผมเพียงแต่ว่ารับ
ถือว่าเสนอเป็นวาระแล้ว และถือว่าเป็นยุติด้วย ซึ่งจะต่อคิวยุติด้วยอีก
หลายยุติ ถ้าสภาเห็นว่าหลังจากพิจารณาพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่วุฒิสภา
ส่งมาแล้ว เห็นว่าสมควรจะนำมาพิจารณาในวันนี้ขึ้นมาต่อจากเรื่องอื่น ตอนนั้น
ผมจะนำขึ้นมา ถ้าที่ประชุมเห็นว่ายังไม่ควรนำมา ก็ค้างไปยุติต่อที่เราค้างไว้
หลาย ๆ ยุติ เช่นเดียวกันนะครับ ผมวินิจฉัยอย่างนี้นะครับ คิดว่าคงไม่ขัด
ข้อบังคับนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ท่านประธาน
ผมขออนุญาตท่านประธานสักเล็กน้อยเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะพูดยุตินี้หรือเปล่า ถ้าพูด
ยุตินี้ผมบอกว่า ไว้หลังเรื่องนี้แล้วนะครับคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : เพื่อจะได้จบเรื่อง
กันไปครับท่านประธาน เพราะตอนนี้รัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะจบเรื่องต้องคุณไฟจิตถอนนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : จะพูดให้ท่านไฟจิตได้ถอน
แต่ก่อนจะถึงตรงนั้นกระผมขออนุญาต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าเลยครับคุณหมอวิชัย
ยัดเยื่อ ยกเว้นว่าคุณไฟจิตก็เห็นว่าถอนเมื่ออะไรก็ได้ คุณไฟจิตเป็นเจ้าของ
ยุตินี้ครับ คุณหมอวิชัยผมขอความกรุณาผมไม่อนุญาตนะครับ ในประเด็นนี้
ผมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับ คุณไฟจิตไม่ได้พูด ผมขออนุญาตนำไปยุติด้วยที่ ๒
เลยนะครับ เชิญครับคุณไฟจิตเกี่ยวเนื่องครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ผม ไพจิต ศรีวรขาน
เพื่อให้เป็นข้อยุติก็ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อถอนผู้ขอเสียงรับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อผมรับแล้ว ท่านผู้ใดเห็นสมควร
อนุญาตให้คุณไพจิตถอนผู้ขอ งดยกมือด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากอนุญาตนะ ครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาผู้ตติ์ดวณที่ ๒

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานต่อเนื่องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองประธานสมศักดิ์
เสียก่อน

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ
ท่านรองฯ สมศักดิ์ใช้สิทธิอะไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่พาดพิงถึง ผมอนุญาตให้
รองฯ สมศักดิ์ เชิญครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ขอนแก่น) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ส.ส. ขอนแก่น พรรคกิจสังคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ขอนแก่น) : ขอใช้สิทธิที่ถูก
พาดพิง ถ้าไม่ชี้แจงแล้วอาจจะทำให้เกิดความเสียหาย

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ไม่มีใครเอ่ยชื่อ
ท่านรองประธานสมศักดิ์เลย จะพาดพิงตรงไหน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อก็ได้มีการพูดถึง แต่ว่า
ผมได้ขอให้ยุติ แต่ว่ารองฯ สมศักดิ์ เมื่อได้มีการพาดพิงไปแล้วเกิดเสียหาย
บอกรองประธานฯ คนหนึ่ง

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : รองประธานคนหนึ่ง
มีรองประธานฯ ตั้ง ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมต้องฟังรองฯ สมศักดิ์ ก่อน
ว่าเกี่ยวข้องกับท่านหรือเปล่า เชิญครับ ท่านรองฯ สมศักดิ์

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ดีครับ ท่านให้โอกาส
รองฯ สมศักดิ์ แต่รองฯ สมศักดิ์ ไม่เคยให้โอกาสพวกผมเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองฯ สมศักดิ์

(พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :

ท่านประธาน ผมประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเต็ดดวงดอกรัก

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ ชัยนาท พรรคชาติไทย

ท่านประธาน ท่านปล่อยแบบนี้เมื่อไรก็ไม่จบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเผื่อว่ายังไม่ผิดข้อบังคับ
ผมก็คงอนุญาตไปก่อน

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คู่มชนะ (ชัยนาท) :
ผิดข้อ ๕๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ
พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คู่มชนะ (ชัยนาท) :
เมื่อที่ท่านวินิจฉัยไว้แล้วว่า ท่านจะไม่ให้พูดแล้ว ท่านจะทำการประชุมต่อไป
ท่านจะให้พูดต่อทำไมละครับ มันผิดครับ ท่านประชุมต่อไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวินิจฉัยผมคงไม่ได้ ผมบอกว่า
จะไม่เอาเรื่องอื่นพูดแล้ว แต่ข้อบังคับบอกว่า ถ้ามีการพูดพาดพิงถึงสมาชิก
และเกิดความเสียหาย สมาชิกก็ใช้ข้อบังคับข้อ ๕๘ ให้ประธานพิจารณาอนุญาตได้
ถ้าผมไม่อนุญาต ก็คงผิดข้อบังคับ เนื่องจากได้มีการพูดพาดพิง เชิญท่านรองฯ
สมศักดิ์ ลั่น ๆ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ ผมคงจะไม่ได้แย้งอะไร เพียงแต่อยากจะยืนยันว่า
ในช่วงที่มีการอภิปรายยุติไม่ไว้วางใจครั้งนี้ ผมทำหน้าที่อย่าง เป็นกลางมา
โดยตลอด และเสียใจอยู่นิดเดียวที่คนที่ทักท้วงเป็นคนบ้านเดียวกัน และเป็นคนที่
รักชอบกัน ขอขอบคุณครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ผมขออนุญาต
พาดพิง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลั่น ๆ นะครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธาน กระผม นายอดิศร
เพียงเกษ ส.ส. ขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน ผมทำหน้าที่แทนพี่น้อง
ประชาชนทั้งประเทศ มารยาทในทางการเมืองไปสอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เขาก็
ยอมรับว่า เป็นสิ่งเหนืออื่นใด และเป็นสาระสำคัญที่เราอภิปราย รองประธานฯ และ
ท่านประธานฯ ได้ทำหน้าที่ควบคุมการประชุมมา ๓ วัน มีทั้งเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
วิพากษ์วิจารณ์ นั่นก็เป็นเกมในการประชุม แต่ท่านประธาน สิ่งที่เราได้พูดคุยกันในวันนั้น
ท่านรองประธานฯ ๒ คน ที่งดออกเสียง ถูกต้องแล้ว แต่มีรองประธานฯ บ้านผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตในประเด็นนี้ เพราะว่า
เป็นเอกสิทธิ์ในเรื่องการลงคะแนนเสียง ผมไม่อนุญาต ผมขอให้คุณอดิศรยุติ

อภิปรายได้ ไม่อนุญาตแล้ว ครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฏฐ์ประท้วงใช่ไหม

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : นิดเดียว ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาต เพราะจะก้าวไปถึงเรื่องการลงคะแนนเสียง ผมไม่อนุญาต แต่ว่าการปฏิบัติหน้าที่อีกเรื่องหนึ่ง ผมไม่อนุญาตแล้ว กรุณาลงเถอะครับ เชิญครับ คุณนิพิฏฐ์ กรุณาลิ้น ๆ เพราะว่าถ้าไม่เกี่ยวเราจะได้ไปพิจารณาเรื่องที่ ๒ ต่อไป

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง เมื่อสักครู่นี้ เพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติด่วน กรณีที่คุณหมอวิชัยได้กล่าวอ้างขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเผื่อเรื่องนี้ผมถือว่ายุติแล้ว ไม่อนุญาต เมื่อก็หมอวิชัยผมก็ไม่อนุญาต

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขอความกรุณาท่านประธาน พึงเหตุผลผมสักนิดหนึ่ง ผมประท้วงท่านประธานตามข้อ ๔๗ ผมขอให้ท่านประธานประกาศคะแนนที่ประชุมอนุญาตให้ถอน ต้องเสียงข้างมาก ที่ประชุมยังไม่อนุญาต ผมขอทราบผลคะแนน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องการทบทวนเรื่องนี้ใช่ไหม ต้องการทบทวนว่าจะอนุญาตให้ถอนหรือไม่

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : การอนุญาตต้องเป็นมติ เสียงข้างมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฏฐ์ขึงใจใช่ไหมว่า อยากจะให้ชัดเจนลงไปว่า จะอนุญาตก็เสียง ไม่อนุญาตก็เสียง

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : เนื่องจากว่ารัฐบาลเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญ เราไม่ขอให้ถอน ท่านประธานต้องถามใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ คุณไพจิตขอถอน ถ้าจะถามญัตติให้ชัดเจน ก็ขอให้ความกรุณาได้มีผู้เสนอว่า ไม่อนุญาตให้ถอนด้วย ก็แล้วกัน คุณนิพิฏฐ์ เชิญครับ

๒๓

สพ ๓๒/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

วเฒา ๙/๔

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ (พังลุง) : ผมไม่อนุญาตให้ถอนครับ
ขอผู้รับรอนด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอน)

- ๑๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมต้องขอภัยด้วยนะครับ ผู้ตัดสินคดีที่ผมได้บอกไว้ให้ถอนไป ผมก็ถือว่าเป็นความผิดของผมก็แล้วกัน เพราะว่าผมคิดว่าจะให้เรื่องมันเรียบร้อย คิดว่าไม่มีผู้ตัดสินที่จะขอไม่ถอน แต่เมื่อมีผู้เสนอจะขอทบทวน เสนอว่าไม่อนุญาต ไม่เห็นด้วยที่จะถอน ผมต้องขอว่าเมื่อสักครู่นี้เป็นความผิดของผมที่ไม่ถาม เพราะฉะนั้นผมจะถามใหม่นะครับ

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหมอนายวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ประท้วงท่านประธานนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ เนื่องจากมีการพาดพิงถึงผมตามข้อ ๕๘ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการไม่ถอนเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะได้พูดจากันมาก แต่เนื่องจากข้อมูลส่วนหนึ่งของเพื่อนสมาชิกยังไม่ค่อยทราบกัน มีหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับเดียวที่ลงเมื่อเช้านี้เท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับคุณหมอนายวิชัยครับ ทั้ง ๒ ฝ่ายเมื่อจะมีการลงมติบ้างเอิญมีเสนอว่า ไม่อนุญาตด้วย และอนุญาตด้วย ตอนนั้นผมจะเปิดโอกาสให้อภิปรายเหตุผลเล็กน้อย จะอนุญาตเพราะอะไร และจะไม่อนุญาตเพราะอะไร ขอฝ่ายละ ๒ ท่านนะครับ เชิญคุณหมอนายวิชัยก่อนครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในญัตตินี้ยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะนั้น อันหนึ่งคือเราได้เขียนไว้ว่ามีการข่มขู่คุกคามผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านไว้ด้วย ท่านประธานครับ ได้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นจริงก่อนหน้าที่จะมีการเปิดอภิปรายครั้งนี้ หลังจากการยื่นญัตติเรียบร้อยแล้ว มีการหาข้อมูลโดยตลอดครับ ว่าฝ่ายค้านคนใดคนไหนจะเปิดจะมีสิทธิในการอภิปรายทั้งจากพี่น้องสมาชิกของเราเอง พี่น้องสื่อมวลชนพยายามนำไปลง พวกผมพยายามปิดครับ พี่น้องประชาชนเขาถาม ทำไมไม่เปิดเผยรายชื่อออกมาให้เหมือนกับทุกครั้ง มีการเปิดว่ามีใครจะอภิปรายบ้าง เราทำครั้งนี้อยากให้มีความลับครับ ที่อยากให้มีความลับนั้นมีประการเดียว ประการเดียวครับท่านประธาน เนื่องจากเราทราบดี ถ้าพอทราบว่าใครจะเปิดอภิปรายรัฐบาลบ้างจะมีการใช้อำนาจหน้าที่รัฐส่วนหนึ่งเข้าไปดำเนินงาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะมีการอภิปรายต่อไป ผมอยากจะเรียนทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับว่า ตอนนี้อาจจะอภิปรายเป็นการอภิปรายให้เหตุผลว่าเหตุผลเพราะอะไรให้ถอน เหตุผลเพราะอะไรไม่ให้ถอน แต่ถ้าไม่อภิปรายญัตติจะไม่ตรงประเด็นครับ เชิญครับคุณหมอนายวิชัยต่อ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : คงจะไม่ก้าวลึกไปเท่าไรหรอกครับ แต่กระผมต้องชี้หน้าบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก้าวหรือไม่ก้าว ผมก็ไม่อนุญาตครับ เพียงแต่อภิปรายว่า สนับสนุนให้มีการถอนนิติเพราะอะไร และไม่สนับสนุนเพราะอะไร ไม่อย่างนั้นจะไปลึกไปญาติ ผมก็ถูกประท้วงอีกครับ เชิญครับ คุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : นิดเดียวเท่านั้นว่าก่อนจะมาสัปดาห์นั้นมีการออกข่าวหลายข่าวที่จะทำให้ฝ่ายค้านเสียหาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมพูดคุณหมอคงเข้าใจนะครับว่าที่คุณหมอจะสนับสนุนว่าให้ถอนเพราะอะไร ใช้ไหมครับ เพราะว่าญาติติตรงนี้ว่าให้ถอน และไม่ถอน เพราะฉะนั้นก็ต้องสนับสนุนใน ๒ ประเด็นนี้ ถ้าเผื่อไปบอกว่าการอภิปรายเป็นอย่างไร ผมคิดว่าไม่ตรงประเด็นแล้วจะถูกประท้วงขอความกรุณาเถอะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : เข้าใจท่านประธานครับ เพราะว่าตอนแรกเป็นเรื่องกฎหมายลูกพวกเรารออยู่ ๓ ฉบับเท่านั้นแหละครับ ที่ตอนแรกผมคิดว่าถ้ามีการหยุดยั้งนี้ก่อนสิ้น ๆ ก็จะเป็นการดี ต่อถ้าไว้หลังจากกฎหมายลูก ๓ ฉบับแล้ว ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าจะเสร็จวันนี้หรือไม่ นั่นคือประการที่ ๑ ประการที่ ๒ พวกเราอยู่กันมา ๓ - ๔ วันแล้วครับ ๓ - ๔ วันเต็ม ๆ และก็ค่อนข้างที่จะหนักหนาสาหัสทีเดียว แต่เรียนได้ว่ามันเป็นเรื่องส่วนตัวผมกับคนในรัฐบาลบางคนเท่านั้น ผมคิดว่าถ้าเรื่องส่วนตัวผมกับรัฐบาลบางคนซึ่งใช้อำนาจรัฐบางคนนั้นไม่ถูกต้อง ถ้าจะทำให้เวลาสภาเสียไป ผมคิดว่าอาจจะไม่ถูกต้องนัก เป็นเรื่องซึ่งผมต้องดำเนินการ ดำเนินคดีตามนั้นครับ และก็ต้องมีการแจ้งตอนหลังว่าเพราะอะไร ผมจะนำเสนอเหตุผลต่อท่านผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไปเอง ผมคิดว่าต้องขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่เสนอญัตติขึ้นมา และตอนหลังได้ขอถอนไป แต่ถ้าพูดก่อนช่วงนี้ก่อนจะถึงกฎหมายลูก เพียงสั้น ๆ ผมได้พูดบ้าง พวกเราได้พูดบ้าง รัฐบาลได้ตอบบ้างก็น่าจะพอ แต่ถ้าไปไว้หลังกฎหมายลูกผมไม่แน่ใจครับ ผมต้องเรียนไว้ว่าเวลานั้นอาจจะเนิ่นนานยาวออกไปมาก เราอยากให้กฎหมายลูกให้เสร็จ เพื่อจะได้ให้เลือกตั้งกัน ผมคิดว่ากฎหมายเสร็จ รัฐบาลจะยุบสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรรก่อนครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานครับความจริงแล้วผมอยากให้การประชุมนี้ไปตามระเบียบวาระที่ท่านประธานได้มีการวินิจฉัยและใช้อำนาจแล้ว แต่เมื่อสักครู่ผมกระทัดสินใจหนึ่งครั้งท่านประธาน กล่าวคือ เพื่อนสมาชิกเสนอญัตติด่วน เรื่องเกี่ยวกับการจับรถ กระผมก็บังเอิญนึกว่าไม่อยากจะให้ยุ่งยากจะให้ประชุมไปตามระเบียบวาระเลยขมมือสนับสนุน แต่ผมออกไปข้างนอกก็โดนต่อว่าว่าที่จริงอยากให้มีการกวาดล้าง เพราะเขาว่าแก๊งรถเถื่อนเต็มไปหมดเวลานี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่อยู่ในประเด็นญัตติจะอภิปราย

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : คือกระผมไม่อยากจะถอนอยากให้เกิดภัยกันไปเลยหลังจากที่ที่ประชุมทำตามระเบียบวาระเสร็จแล้วญัตตินี้จะชักพอกว่ากรมตำรวจมหาดไทยอีก หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะชี้แจงอีก ก็จะเป็นการถูกต้องครับท่านประธาน สรุปว่าผมไม่อยากจะถอนญัตติ กราบขอบคุณท่านประธานด้วยความเคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยากให้ออนนะครับ เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ เจ้าของญัตติ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ญัตติที่เพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านได้ยื่นขึ้นสู่การพิจารณาของสภาแห่งนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการพาดพิงว่ารัฐบาลหรือคนของรัฐบาลใช้อำนาจหน้าที่คุกคามฝ่ายค้าน อันนี้เราโดนข้อหาขึ้นมาตลอดครับ เพราะฉะนั้นผมอยากเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลต้องการที่จะแสดงความจริงใจว่า เราไม่มีพฤติการณ์ในการไปคุกคามฝ่ายค้าน ผมเองกราบเรียนท่านประธานว่า เหตุผลที่ผมไม่อยากให้ออนเพราะว่า ถ้ามีพฤติการณ์ว่า รัฐบาลหรือคนของรัฐบาลแม้แต่คนหนึ่งคนใดใช้อำนาจรัฐเข้าไปคุกคามฝ่ายค้าน ผมเองจะขมมือให้กับฝ่ายค้านครับ เราไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้เพื่อทำความจริงให้ปรากฏนะครับ ผมจึงกราบเรียนว่า อยากให้ดำเนินการไป ไม่อยากให้มีการถอนครับ เหตุผลสั้น ๆ ต้องการทำความจริงให้ปรากฏว่า มีข้อกล่าวหาว่ารัฐบาลคุกคามฝ่ายค้าน

เป็นไปดังที่ท่านนายแพทย์วิชัยและสมาชิกจากฝ่ายค้านได้ยกขึ้นมาพิจารณา
หรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตได้เรียนกับท่านประธาน
อีกครั้งหนึ่งว่า ญัตติที่ผมเสนอนั้นผมต้องการให้เกิดบรรทัดฐานของการทำงาน
ทางการเมืองของทุกคนนะครับ ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล เพราะผลที่เกิดจาก
การอภิปรายเป็นเรื่องสำคัญที่เราเองต้องการสร้างตรงนี้ให้เป็นบรรทัดฐาน
แต่เนื่องจากสมาชิกผู้หลักผู้ใหญ่ตั้งแต่ท่านรองฯ ปัญจะ จนกระทั่งถึงท่านประธาน
ซึ่งผมเคารพ และผมเองก็ต้องการที่อยากจะให้การพิจารณาเรื่องของกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญด้วยความจริงใจที่ได้ประสานงานกันมาแล้ว ก็อยากให้มี
มีการพิจารณาให้เรียบร้อย แต่ประการสำคัญถ้าหากสภามีความต้องการ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝ่ายรัฐบาล ผมคิดว่าประเด็นนี้ น่าจะเป็นประเด็นสำคัญ
ที่ควรจะต้องได้พูดจากัน ผมไม่ขัดข้องนะครับ ผมเองก็อยากจะให้มีการนำ
เรื่องนี้มาพิจารณา จะเอาอย่างไรก็เอานะครับ เพื่อให้เกิดบรรทัดฐานที่เป็น
ความต้องการร่วมกันของเรา เพราะฉะนั้นจะไม่ถอนก็ได้ ผมก็ยังไมถอน
เพื่อที่จะนำเรื่องนี้มาพิจารณาร่วมกัน สุดแต่แต่เวลาที่สภาจะกำหนดกันว่า
หลังจากกฎหมายประกอบ หรือจะก่อนหรือจะหลังก็สุดแต่แต่ครับ ขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะอนุญาตให้อีกท่านเดียว นะครับ
ให้คุณอิสสระก็แล้วกันท่านเดียวนะ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ
กระผม อิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี คงจะ
พอฟังเป็นที่ยุติได้แล้วนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้
ท่านประธานลงมติว่าจะให้ถอนหรือไม่ให้ถอน เพราะเวลานี้เจ้าของญัตติ
ที่แรกก็เสนอขอให้มีการรับญัตติด่วนนี้ไว้ มีผู้รับรอง และก็ขอเสนอถอนก็มีผู้
รับรองอีก เพราะฉะนั้นถึงขั้นนี้จะต้องลงมติแล้วครับว่าจะให้ถอนหรือไม่ให้ถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยุทธ์เป็นคนสุดท้ายจริง ๆ
นะครับ ขอความกรุณาลิ้น ๆ นะครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม
ประเด็นของการถอนหรือไม่ถอนผมคิดว่าเป็นประเด็นที่พวกเราก็คงจะต้อง
ร่วมกันวางแนวเพื่อเป็นแนวทางที่ดี กระผมเห็นใจผู้เสนอญัตติ แต่โดย
ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายคงยังจำเป็นที่จะต้องนำมาประกอบการพิจารณาอยู่มาก
การที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอญัตติใดญัตติหนึ่ง ท่านประธานจะต้องคำนึง
ถึงว่าญัตตินั้น ๆ จะก่อให้เกิดสภาพบังคับว่าจะให้สภาทำอะไร การที่เรา
ขาดข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายหลายประการนั้น การทำหน้าที่ในการประชุม
ในเรื่องนั้น ๆ ตามญัตติที่เสนอจะมีหรือไม่ กระผมไม่อยากจะให้เป็นสภา
ตรายางหรือสภาตลกที่จะมาพิจารณาอะไรง่าย ๆ โดยขาดข้อเท็จจริงและ
ข้อกฎหมาย -----

สผ ๓๗/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จงถนอม ๑๒/๑

โดยข้อบังคับข้อ ๓๕ ก็ตาม ข้อ ๔๐ ก็ตาม หรือตามเจตนารมณ์ของญัตติทัวไป ก็ตาม ก่อนที่จะให้ถอนหรือไม่ให้ถอน ผู้เสนอญัตติก็ขอถอนแล้ว เรามีความจำเป็นในการที่จะพิจารณากฎหมาย ๓ ฉบับ ที่มีความสำคัญ นั้นประการที่หนึ่ง ประการที่ ๒ ญัตติจะก่อให้เกิดมติว่าญัตตินั้น จะให้สภาทำอะไร ท่านประธานก็ออกหรือยังว่า มตินั้น ๆ จะมีสภาพบังคับหรือไม่ เราจะต้องคำนึงถึงนะครึบท่านประธาน

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธาน

ผม จำลอง ครุฑขุนทด ขออนุญาตพรรคชาติพัฒนาสักคนครึบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่คุณจำลองจะพูด ผมจะขอพิจารณานิดหนึ่ง คุณนิพิฐ์ ผมอยากจะขอจากคุณนิพิฐ์อย่างนี้ เจ้าของญัตติ เนื่องจากว่าคุณไพจิตได้ขอถอน แล้วอย่างข้อหาหรือของכםประยุทธ์ว่า ถ้านำมาพิจารณาในวันนี้ทุกฝ่ายข้อมูลก็ยังไม่ชัดเจน ผมอยากจะขอความกรุณาคุณนิพิฐ์ว่า ถ้าเป็นไปได้ คุณนิพิฐ์ถอนว่า ไม่อนุญาตให้ถอนเสีย หรือจะได้ถอน ส่วนเขาจะเสนอมารใหม่ อย่างไรก็อีกเรื่องหนึ่ง ตอนนี้จะได้จบลงไป จะได้ไม่ต้องลงมติ ถ้าคุณนิพิฐ์จะกรุณาอย่างนี้ได้ก็จะจบเรื่องนี้ เชิญคุณนิพิฐ์ ครึบ

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธาน กระผม นิพิฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขอความกรุณาท่านประธานอย่างนี้แล้วกัน ขอให้ลงมติ และก็ เป็นญัตติที่บรรจุไว้ในระเบียบวาระการประชุม สมมติว่าในวันนี้เราไม่มีเวลาพอที่จะพิจารณาญัตตินี้ ญัตติตัวนี้มีมันก็ติดอยู่ในวาระการประชุมครึบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางฝ่ายคุณไพจิตได้พูดตอนสุดท้าย ผมอยากจะเรียนพูดตอนสุดท้ายว่า ถ้าหากที่ประชุมนี้จะไม่อนุญาตให้ถอน ก็จะไม่ขอถอน แต่บรรจุต่อท้ายจากลำดับเรื่องตัวที่มีอยู่หลาย ๆ เรื่อง และถ้าพิจารณาเสร็จก็จะถามที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง คุณไพจิตไม่ขัดข้องนะครึบ ผมขอประนีประนอมอย่างนี้

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธาน ผมว่าตรงกัน ผมว่าให้บรรจุญัตติของผมไว้ในสภาก่อน แล้วพิจารณากฎหมายประกอบเสร็จแล้ว ถ้ายังพอเห็นความเหมาะสม เราก็นำเรื่องนี้มาหารือ เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานทางการเมืองของทุกคนครึบ ผมคิดว่าเราผลักดันข้างบนข้างล่าง จะได้เกิดบรรทัดฐานในการทำงานทางการเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น ผมต้องขอขอบคุณ
ทั้ง ๒ ฝ่าย ตกลงกันว่าเราจับคดีนี้ต่อท้ายคดีตัวอื่น ๆ แล้วจะพิจารณา
ตอนไหนหรืออีกครึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ เราก็จะพิจารณาเรื่องด่วน
เรื่องที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในการ
ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยประชุมสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ เพื่อให้สภาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) ต่อไป

เพราะฉะนั้นตอนนี้เราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ซึ่งวุฒิสมาชิกได้ส่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับกลับมาแล้ว มีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งได้
มีการแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ แต่เราจะพิจารณาแต่ละฉบับว่าจะเห็นชอบกับวุฒิสภา
ที่แก้ไขแต่ละฉบับหรือไม่ ในประเด็นแรก เราจะพิจารณาว่าที่วุฒิสภาแก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. นั้น
ที่ประชุมของเราจะเห็นชอบกับวุฒิสภาหรือไม่เห็นชอบ

เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาในส่วนของกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองที่ทางวุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
มีทั้งการเพิ่มเติม มีทั้งการตัด กระผมขอหยิบยกเฉพาะในส่วนที่เห็นว่า
เป็นสาระสำคัญและเป็นประเด็นสำคัญที่ทางสภาผู้แทนฯ ควรที่จะได้นำมา
พิจารณาทบทวนใน ๓ ประเด็นด้วยกันครับ ในสาระสำคัญ

ในประเด็นแรก จะมีอยู่ในส่วนของมาตรา ๒๑ ที่ได้กำหนดเอาไว้
ว่าพรรคการเมืองที่จะส่งสมาชิกไปสมัคร ส.ส. ได้ จะต้องเป็นพรรค
การเมืองที่มีสมาชิกตั้งแต่ ๕,๐๐๐ คนขึ้นไป และมีสาขาพรรคตามที่จะได้มี
การกำหนดไว้ ในส่วนนี้ทางวุฒิสภาได้ตัดความในมาตรา ๒๑ ออกไปทั้งหมด
กระผมเห็นว่าในส่วนนี้เป็นสาระสำคัญ เพราะเป็นองค์ประกอบของพรรค
การเมืองที่จะส่งสมัคร ส.ส. ได้ ในขณะเดียวกันเมื่อทางวุฒิสภาได้ตัดความ
ในมาตรา ๒๑ ออกไปแล้ว ก็ได้มีการไปเพิ่มเติม ไปขยายแก้ไข
ความจะปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๐ โดยสรุปก็คือว่า พรรคการเมืองที่ได้มีการ
จัดตั้งจัดตั้งแล้ว ก็คือพรรคการเมืองที่เริ่มต้นตั้งต้องมีบุคคลตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป
ตามนัยของรัฐธรรมนูญ พรรคการเมืองนั้นจะต้องมีการหาสมาชิกให้ได้
๕,๐๐๐ คน แล้วก็ต้องมีสาขาพรรคตามที่ได้มีการกำหนดเอาไว้ในมาตรา ๓๐
ถ้าพรรคการเมืองไม่สามารถที่จะหาสมาชิกได้ ๕,๐๐๐ คน และไม่มีสาขา
พรรคได้ตามที่กำหนดภายใน ๑๘๐ วัน พรรคการเมืองนั้นจะต้องถูกศาลรัฐธรรมนูญ
สั่งยุบไปตามนัยที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๖ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนนี้ขึ้นมา
ใน ๒ ประเด็นนี้ กระผมเห็นว่า เป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญ

ในประเด็นต่อไปเป็นประเด็นสุดท้าย กระผมขอหยิบยกขึ้นมา
ความในร่างฯ เดิมของมาตรา ๔๒ ท่านคงจำได้ครับ ได้มีการกำหนดว่า
พรรคการเมืองนั้นไม่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร อันนี้เป็นการยืนยัน
หลักเดิม ตามกฎหมายพรรคการเมืองปัจจุบันก็ไม่ต้องเสียภาษี ในส่วนนี้ทาง
วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมว่า พรรคการเมืองจะต้องเสียภาษีตามประมวล
รัษฎากร กระผมเห็นว่าในส่วนนี้ก็เป็นสาระสำคัญด้วยกันครับ โดยสรุปแม้จะมี
การแก้ไขเพิ่มเติมรวมแล้วประมาณ ๓๐ กว่ามาตราด้วยกัน แต่ประเด็นสำคัญ
กระผมได้หยิบยกขึ้นมาแล้ว ซึ่งควรที่จะในความเห็นของผมครับ ไม่ควรที่จะ

เห็นชอบตามที่ทางวุฒิสภาได้มีการแก้ไข ควรที่จะมีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ระหว่างสภาผู้แทนฯ กับวุฒิสภา ขอเสนอความเห็น ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม

ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นสอดคล้องต้องกันกับท่านสมาชิกที่เพิ่ง
อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ซึ่งสาระสำคัญที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขในพระราชบัญญัติ

พรรคการเมืองในมาตรา ๒๑ นั้น กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่แก้ไขมาก เพราะว่า
เป็นการตัดออกไปทั้งมาตรา ผมเองเป็นหนึ่งในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.

ซึ่งผมเห็นว่ามาตรา ๒๑ ตามเจตนารมณ์ของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้

และตามที่คณะกรรมการได้พิจารณานั้น เราต้องการที่จะให้มีการพัฒนา

พรรคการเมือง ต้องการที่จะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการที่จะส่งสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร ในการที่จะพิจารณาตัวบุคคลเข้ามารับการเลือกตั้ง

ซึ่งเป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นการพัฒนาพรรคการเมืองรูปแบบหนึ่งจะเห็นได้ว่า

ในมาตรา ๒๑ นั้น ได้ระบุถึงสาระสำคัญที่ว่าพรรคการเมืองที่ประสงค์จะส่ง

สมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นพรรคการเมือง

ที่มีสมาชิกตั้งแต่ ๕,๐๐๐ คนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยผมขออนุญาตอ่านต่อหน้าครับ

ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคไม่น้อยกว่าภาคละห้าจังหวัด

ตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ตรงนี้ถือว่าเป็น

เป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งท่านประธาน เพราะว่าในการที่คณะกรรมการ

และสภาแห่งนี้ได้กำหนดให้มีมาตรานี้ขึ้นมา ก็เพื่อที่จะให้ประชาชนได้มีส่วน

อันสำคัญในการที่จะร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย -----

กระผมเห็นว่ามาตรานี้ยังไปประกอบกับมาตรา ๘ ในเรื่องการจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งข้อความในมาตรา ๘ ช่วงท้ายนั้น สมาชิกวุฒิสภาได้เพิ่มเติมเข้ามา เพิ่มเติมว่าอย่างไร เพิ่มเติมในมาตรา ๘ ซึ่งกระผมจะขออนุญาตอ่าน มาตรา ๘ ผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญมีจำนวนตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไปสามารถรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองได้ วุฒิสภาได้ไปเพิ่มเติมตรงนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน และเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้นตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งตรงนี้จะมาสนับสนุนในมาตรา ๘ แต่กระผมไม่เข้าใจว่า ในเมื่อวุฒิสภาได้เพิ่มเติมข้อความตรงนี้เข้ามา แต่กลับไปตัดมาตรา ๒๑ ออกไปทั้งมาตรา แล้วก็ยังไปสอดคล้องกับมาตรา ๓๐ ซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานครได้กรุณาอภิปรายไปเมื่อสักครู่ ซึ่งเป็นความเห็นที่สอดคล้องต้องกันว่า ในมาตรานี้ถ้าหากว่าไปตัดออกมาแล้ว เจตนารมณ์ในการที่เราจะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ได้มีส่วนในการคัดเลือก ได้มีส่วนในการที่จะดูแลในการที่จะคัดเลือกผู้ที่จะลงมาสมัครรับใช้ประชาชนรับใช้บ้านรับใช้เมือง โดยได้คนดีที่มีคุณภาพ เข้ามารับใช้บ้านรับใช้เมืองรับใช้ประชาชนนั้น ก็จะถูกมาตรานี้ทำให้ความหนักแน่นเจตนารมณ์ตรงนี้ได้พินเสียไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเห็นว่า เป็นเรื่องที่น่ากังวลใจค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะให้มาตรานี้คงอยู่คงไม่มีวิธีการใดครับท่านประธาน ที่จะดำเนินการต่อไป ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมทั้งสองฝ่าย ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้พิจารณาร่วมกันว่า เหตุผลตรงนี้เป็นอย่างไร เพราะตรงนี้เป็นสาระที่สำคัญอย่างยิ่ง ถ้าตัดออกไปแล้ว การสนับสนุนการที่เราพยายามอย่างเหลือเกินที่จะให้มีสาขาพรรคการเมือง อยู่ในแต่ละจังหวัด อยู่ในแต่ละภาค และการที่เราพยายามอย่างเหลือเกินนี้ ให้ประชาชนได้มีส่วนในการที่จะมาคัดเลือก ในการที่จะมาดูว่าผู้ที่จะเข้าไปรับใช้ประชาชนรับใช้บ้านรับใช้เมืองนั้น เป็นคนมีคุณภาพเพียงไร ก็จะปิดเบือนไปก็จะผิดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ผิดหลักการ ผิดความตั้งใจของกฎหมายฉบับนี้ ฉะนั้นผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายจบไปแล้วว่า เราต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันในการพิจารณาให้รอบคอบยิ่งขึ้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุพัฒน์ แล้วก็คุณสุตารัตน์
๒ ท่านแล้วเดี๋ยวจะเรียกตามลำดับแล้วกันครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ต่อประเด็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
พ.ศ. ซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ท่านได้อภิปรายไปแล้วนั้น
เห็นด้วยในเรื่องของการตั้งกรรมาธิการร่วมระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กับวุฒิสภา เพราะผมเชื่อเหลือเกินว่าการมองกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ดี การมอง
เรื่องกฎหมายพรรคการเมืองก็ดี ผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภานั้นอาจจะมองไม่
เหมือนกัน กระผมพูดอย่างนี้เนื่องจากว่า กระผมเชื่อเหลือเกินว่าจากการ
พิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาแห่งนี้ได้พิจารณาไปนั้น เรา
มอง ๒ กรอบด้วยกัน กรอบแรก เรามองเรื่องประสบการณ์ทางด้าน
การเมือง ซึ่งเราเป็นนักการเมืองที่ลงเลือกตั้ง ซึ่งเรามองประสบการณ์
ของเรา ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องมอง
เหมือนกันว่า การยกร่างกฎหมายลูกทั้ง ๓ ฉบับนั้นต้องสอดคล้องสอดคล้องกับ
กฎหมายรัฐธรรมนูญ ตรงนี้จึงน่าจะเรียนท่านประธานว่า เมื่อการมอง
แตกต่างกันนั้นมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจทั้ง ๒ สภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา ต้องนั่งปรึกษาหารือกันเพื่อต้องการทำความเข้าใจเจตนารมณ์
ของเราว่า เรามีเจตนารมณ์อย่างไร โดยเฉพาะท่านประธานที่เคารพ
หมวด ๑ การจัดตั้งพรรคการเมือง มาตรา ๘ อันนี้เห็นชัดเจน ที่ผมให้
เหตุผลอย่างนี้เพราะว่า จากบทบัญญัติของมาตรา ๘ ที่เราผ่านการพิจารณา
ของเราออกไป และวุฒิสภามีการเพิ่มเติมเข้ามา ในส่วนของเราได้ผ่าน
สภาออกไปก็คือว่า -----

มาตรา ๘ นั้น ผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญมีจำนวนตั้งแต่ สิบห้าคนขึ้นไปสามารถรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองได้ นี่เป็นเจตนารมณ์ของ สภาผู้แทนราษฎร แต่ส่วนการเพิ่มเติมข้อความเข้ามาของวุฒิสภามีการเพิ่มเติม ว่า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน และ เพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้น ตามวิถีทาง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การมอง ตรงนี้เป็นการมองของวุฒิสภามองไปเพื่อต้องการที่จะมองกฎหมายรัฐธรรมนูญ เหตุผล ท่านประธานครับ ดูมาตรา ๘๗ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง บุคคลย่อม มีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เพื่อสร้างเจตนารมณ์ ทางการเมืองของประชาชนและเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองให้ เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้น ตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตรงนี้จึงเห็นว่าข้อความในกฎหมาย พรรคการเมืองถือว่าเป็นการเข้าช้อนกับกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติไว้แล้ว และถามว่าควรจะบัญญัติไว้ในกฎหมายพรรคการเมืองหรือไม่ ผมคิดว่า เป็นเรื่องการเข้าช้อน การมองอย่างนี้เป็นการมองเพื่อต้องการจะท่า ความเข้าใจทั้ง ๒ สภา ผมจึงนำเรียนท่านประธานว่า ขอให้สภาแห่งนี้ ได้มีโอกาสนำเสนอต่อท่านประธาน เพื่อพิจารณาให้มีการตั้งกรรมาธิการ วิสามัญร่วมกันทั้งสองสภา และจะเป็นประโยชน์กับกฎหมายพรรคการเมือง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางสุดารัตน์ เกษุราพันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน สุดารัตน์ เกษุราพันธ์ ดิฉันขอสนับสนุนท่านสมาชิก ที่ได้อภิปรายก่อนหน้าไปแล้วนะคะ ในเรื่องของ การที่จะพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย เรื่องของพรรคการเมือง ซึ่ง ทางวุฒิสมาชิกได้ส่งกลับมาและมีการแก้ไข ซึ่งจากการพิจารณาในการ แก้ไขนั้น ถือว่าเป็นการแก้ไขในประเด็นสาระที่สำคัญ แล้วถือว่ามี ความสำคัญต่อหัวใจของการปฏิรูปการเมืองในปัจจุบันนี้ ซึ่งจากการพิจารณา การแก้ไขของทางวุฒิสมาชิกที่ได้แก้ไขมานั้น ดิฉันเองสนับสนุนท่านสมาชิก

หลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วว่า สมควรที่จะต้องตั้งคณะกรรมการ
พิจารณาร่วมกัน เพราะต่างฝ่ายต่างคงจะมีเหตุผลหรือมีมุมมองที่แตกต่างกัน
แต่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วมาจากการเลือกตั้ง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งดิฉันได้เห็นความสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในเรื่องของการปฏิรูป
การเมือง ในเรื่องของความพยายามที่จะให้การเมืองดีขึ้น ในเรื่องของ
ความพยายามที่จะให้การเมืองเป็นการเมืองเพื่อประชาชน ซึ่งดิฉันดูจาก
เจตนารมณ์ของทางวุฒิสมาชิกที่ได้แก้ไขในมาตรา ๘ มานั้น ก็เห็นว่าน่าจะ
เป็นเจตนารมณ์ที่สอดคล้องกัน เพราะได้มีการเพิ่มเติมในวัตถุประสงค์
ที่จะสร้างเจตนารมณ์ในการสร้างพรรคการเมืองของประชาชน เพื่อ
ดำเนินกิจการในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามวิถีการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งตรงนี้
น่าจะตรงกัน แต่พอพลิกมาดูในมาตรา ๒๑ นั้น ดิฉันค่อนข้างจะเห็นว่า
มีความขัดแย้งกันในตัว -----

จากการให้ความเห็นของวุฒิสมาชิกในการที่จะให้การสนับสนุนให้มีการสร้าง
พรรคการเมืองตามเจตนารมณ์ของประชาชน หรือพูดง่าย ๆ ก็คือตามแนว
ของการปฏิรูปการเมือง คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม
ในการสร้างพรรคการเมือง เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองมากขึ้น
เพื่อให้การเมืองเป็นการเมืองของประชาชน การเมืองเป็นผลประโยชน์
ของประชาชนอย่างต่อแท้ แต่ถ้ามาพิจารณาการตัดมาตรา ๒๑ ทั้งมาตรานั้น
ดิฉันไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าตรงนี้เป็นหัวใจและเป็นปัจจัยหนึ่งของการปฏิรูป
การเมือง ในฐานะที่พรรคการเมืองจะทำให้การเมืองดีขึ้นนั้น พรรคการเมือง
เองจะต้องเป็นตัวแทนของประชาชนได้ทั่วประเทศ ไม่ใช่ภาคใดภาคหนึ่ง
พรรคการเมืองเองจะต้องมีสาขาของพรรคที่จะได้รับฟังปัญหาและความคิดเห็น
ของประชาชนในการที่จะสะท้อนสู่สภาแห่งนี้ ดังนั้นในเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๑
ที่ได้มีการพิจารณากันไปก่อนหน้านี้ให้มีการกำหนดว่า จะส่งสมาชิกเข้ารับ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองนั้น จะต้อง
มีสมาชิกตั้งแต่ ๕,๐๐๐ คนขึ้นไป ซึ่งตรงนี้ดิฉันเองให้น้ำหนักน้อยกว่าในเรื่อง
ของการที่จะให้มีสมาชิกในแต่ละภาคและมีการจัดตั้งสาขาพรรค เพราะ
ในที่ผ่านมาประชาชนไปโดยในบ้านเราไม่ได้เดินก้าวหน้าเท่าที่ควร ก็เพราะว่า
เราไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของพรรค
ไม่ได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น สะท้อน
ความคิดเห็น ตลอดจนการที่ได้เป็นช่องทางให้ประชาชนนั้นได้เสนอเรื่องราว
ที่เป็นปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนผ่านทางพรรคการเมืองอย่างต่อแท้
เป็นการสะท้อนผ่านตัวบุคคลเสียมากกว่า ฉะนั้นระบบของการเมืองที่จะต้อง
พัฒนาไปนั้น อย่างน้อย ๆ ก็ควรจะมีสาขาพรรค ซึ่งที่กำหนดไว้ใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กำหนดให้มีอย่างน้อยภาคละ ๑ สาขา ในอันที่จริง
นั้นมันก็น้อยไป แต่เมื่อขึ้นต้น ความพร้อมต่าง ๆ อาจจะยังไม่มี ถือว่าเป็น
การเริ่มต้นที่ดี ในการที่จะให้มีตัวแทนในแต่ละพรรคการเมือง ในแต่ละภาค
มีสาขาที่จะได้รับฟังข้อคิดเห็นของประชาชน สะท้อนปัญหาของประชาชน
อย่างต่อแท้ ฉะนั้นตรงนี้ดิฉันถือเป็นหัวใจของการปฏิรูปการเมือง ถ้าเรา
ไม่ทำตัวให้พรรคการเมืองนั้นเป็นสะพานที่จะเชื่อมโยงระหว่างประชาชน
กับระบบได้ แล้วก็ใช้วิธีการแบบเดิม ด้วยการสะท้อนหรือการเชื่อมโยงโดย
ผ่านตัวบุคคลนั้น ความเข้มแข็งของการพัฒนาประชาธิปไตย การบูรณาการ

ประชาธิปไตยที่มั่นคงนั้นก็จะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันถือว่าใน มาตรา ๒๑ นั้น เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การปฏิรูปการเมืองนั้น สัมฤทธิ์ผล ทำให้พรรคการเมืองนั้นสามารถที่จะเป็นตัวแทนและเป็นสะพาน เชื่อมโยงการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อระบบการเมือง เพื่อให้การเมือง มีคุณภาพ เพื่อให้การเมืองเป็นการเมืองเพื่อประชาชนได้อย่างแท้จริง ฉะนั้นดิฉันเห็นด้วยที่จะให้มีการเสนอให้ตั้งกรรมาธิการพิจารณาร่วมกัน ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยกมือหลายท่านนะครับ แต่ว่า เรามีกฎหมายอีก ๒ ฉบับ และอภิปรายก็สอดคล้องกันว่า จะไม่ให้ความ เห็นชอบ อยากจะตั้งกรรมาธิการร่วม เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอความ กรุณาว่าอภิปรายสั้น ๆ และผมอยากจะได้พรรคที่ยังไม่ได้อภิปราย อด่าไป ซ้ำประเด็น ถ้าจะเอาประเด็นที่ยังไม่ได้มาพูดว่าจะไม่เห็นชอบ เพราะ อะไรบ้าง คุณโชคสมาน เชิญครับ

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานสภา ที่เคารพครับ ผม โชคสมาน สีลาวงษ์ จังหวัดอุดรธานี พรรคกิจสังคม ผมสั้น ๆ นิดเดียว ดูที่มาตรา ๔๒ ที่ร่างฯ เดิม ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ผ่าน ไปแล้วเกี่ยวกับรายได้ของพรรคการเมือง ซึ่งเดิมนั้น มาตรา ๔๒ ได้บัญญัติ ไว้ว่า รายได้และทรัพย์สินที่พรรคการเมืองได้รับตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ให้ได้รับการยกเว้นไม่เสียภาษีประมวลรัษฎากร หลังจากที่ วุฒิสมาชิกได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงมา พรรคการเมืองต้องเสียภาษีรัษฎากรนั้น ผมคิดว่าประเด็นที่ ๑ เราได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพื่อปฏิรูป ทหารการเมือง เพื่อที่จะให้พรรคการเมืองเป็นพรรคมหาชน แล้วก็เพื่อที่จะให้ พรรคการเมืองนั้นไม่เป็นพรรคการเมืองที่เป็นธุรกิจทางการเมืองที่เรามักจะ พุดจกกันอยู่บ่อย เพราะฉะนั้นพรรคการเมืองนั้นจะเป็นพรรคการเมืองที่เป็น นิติบุคคล แต่ถ้าเราจ่ายภาษีให้กับรัฐนั้นแสดงว่า ถ้าเป็นนิติบุคคลแล้ว รายได้ ที่มาจากพรรคการเมืองนั้นจะแปลว่าต้องจ่าย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากมี รายได้สุทธิแล้ว อย่างนี้ก็ขัดหลักการในการทำกฎหมาย และขัดหลักการในการ ปฏิรูปทางการเมือง -----

ถ้าหากเรามาดูรายได้ที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้ นั่นในนั้นก็คือรายได้ที่มีผู้บริจาคให้ นั่นก็แปลว่าถ้าหากมีสมาคมประชาชนธรรมดามีจิตใจเลื่อมใสในพรรคการเมืองนั้นจะบริจาคให้กับพรรคการเมืองนั้น ถ้าแปลว่าบริจาค ๑๐๐ บาท ต้องหักเข้ารัฐประมาณ ๓๐ บาท ที่เป็นภาษี เหลือ ๗๐ บาท จะเข้าพรรค นั่นก็ชัดเจนนารมณ์ขั้นพื้นฐานของประชาชนที่ให้การสนับสนุนพรรคการเมืองนั้น เขาตั้งใจที่จะให้เงินเหล่านั้นสนับสนุนพรรคการเมืองที่เขาเห็นชอบในอุดมการณ์ทางการเมือง แล้วในขณะที่เดียวกันถ้าได้มาในพรรคเป็นนิติบุคคล ก็จะเข้าประมวลรัษฎากร ก็คือจ่าย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิ อย่างนี้ผมคิดว่ามันขัดหลักการ หรือไปดูรายได้อีก เรื่องหนึ่งก็คือรายได้ที่รัฐสนับสนุนให้ แต่เมื่อรัฐสนับสนุนให้แล้วก็จะได้หักเป็นภาษี เหล่านี้ก็ขัดแย้งกันในตัวมาตราเองในพรรคการเมือง ผมจึงเห็นว่าน่าจะมีการตั้งกรรมาธิการร่วม เพื่อที่จะได้รับฟังคำชี้แจงของวุฒิสมาชิก ทำความเข้าใจให้ตรงกัน ผมขอแนะนำเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประวิช

นายประวิช รัตนเพียร (นครราชสีมา) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำประเด็นและเพื่อเป็นการกระชับ กระผมขออนุญาตท่านประธานได้ให้ความคิดเห็นในมาตรา ๔๓ ในกรณีที่กำหนดให้กรรมการสาขาของพรรคการเมืองนั้นต้องดำเนินการในการแจ้งบัญชีทรัพย์สินเสมือนหนึ่งว่าเป็นนักการเมืองในระดับเดียวกันกับผู้นำของพรรคการเมือง หรือกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประเด็นนี้ในขณะที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นเราได้พูดคุยกันมาก ได้มีสมาชิกหลายท่าน ได้มีกรรมาธิการหลายครั้งหลายหนได้มีการหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูด ด้วยเหตุที่ว่าในเวลาที่เราต้องการที่จะขยายฐานของพรรคการเมืองออกไป เราต้องการจะเห็นสาขาพรรคการเมืองที่ทำหน้าที่เป็นแกนนำที่จะนำพรรคการเมืองนั้นไปสู่ฐานรากของประชาชน เรากำลังกำหนดให้กรรมการสาขาพรรคการเมือง ซึ่งในบางครั้งนั้นไม่ได้มีส่วนได้เสียกับเงินจำนวนมากมาย แต่เป็นผู้ที่มีความประสงค์ต้องการที่จะเคลื่อนไหวทางการเมือง ไม่ได้มีโอกาสในการที่จะมากำหนดหรือกำหนดค่าใช้จ่ายหรือใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมากมายจากพรรคการเมืองในส่วนกลาง เรากำลังจะทำให้บุคคลที่มีความสนใจ

ในทางการเมืองเหล่านี้ต้องขาดโอกาส หลังจากที่เรารู้ได้พิจารณาในจุดนี้ และประเด็นนี้ชัดเจนแล้ว จึงมีความเห็นอย่างชัดเจนว่า ในส่วนของ กรรมการสาขาพรรคการเมือง ซึ่งเราต้องการหรือมีความประสงค์อย่างยิ่ง ที่จะให้เกิดและ เป็นตัวนำในทางการเมืองสู่ประชาชนนั้น เราจึงไม่ควรที่จะ มีการกำหนดให้มีข้อบังคับทางการเมือง ในเรื่องของการแสดงบัญชีทรัพย์สิน เช่นเดียวกับนักการเมืองโดยทั่วไป ในการที่วุฒิสภาแม้ว่าจะกล่าวในจดหมาย ที่นำส่งท่านประธานสภาว่าเห็นด้วยกับหลักการ แต่ได้นำข้อความที่กำหนดให้ กรรมการสาขาของพรรคการเมืองในประเด็นนี้เข้ามา ทำให้เป็นการแก้ ที่ถือได้ว่าเป็นสาระสำคัญ

ประการที่ ๒ อาจเกิดจากความไม่เข้าใจหรือเกิดความสับสน นั้นก็คือในมาตรา ๒๓ ที่ทางวุฒิสภาได้กำหนด โดยมีการเพิ่มเติมข้อความที่ว่า คำว่า สมาชิกเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิก สิ้นสุดลงของแต่ละพรรคการเมืองนั้น กระผมเห็นว่าแม้กระทั่งเป็นการเติม เพียงแค่ ๒ คำ คือคำว่า สมาชิกเข้า เข้าไปใน (๔) นั้น แต่เป็นการแก้ไข อย่างยิ่ง อาจจะทำให้เกิดความไม่เข้าใจในประเด็นนี้ เพราะอาจจะไม่มีประสบการณ์ ในการดำเนินการของพรรคการเมือง คำว่า สมาชิกเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น ยังไม่ได้หมายความว่าบุคคลผู้นั้นได้เป็นสมาชิกแล้ว การสมัครเข้านั้นจะต้องไปผ่าน ความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารของพรรคการเมือง ซึ่งสุดท้ายแล้วข้อบังคับ ของพรรคการเมืองแต่ละพรรคการเมืองนั้นจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นการเติม ตรงนี้เข้าไปนั้น อาจจะทำให้สมาชิกเสียสิทธิในการที่จะดำเนินการทางการเมือง หรือการไปร่วมกลุ่ม หรือแม้แต่ว่าเราอาจจะมองในภาพกว้างถึงขนาดที่ว่าทำให้ เสียสิทธิเสรีภาพในการรวมกลุ่มทางการเมืองก็ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เป็น อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมอยากกราบเรียนไว้ต่อสภานี้

ประเด็นสุดท้ายแม้ว่าจะมีความรู้สึกที่ว่าหลายท่านได้พูดไปแล้ว แต่ผม ต้องการเน้นย้ำอีกเล็กน้อยว่า การเปลี่ยนแปลงจากมาตรา ๒๑ ไปสู่มาตรา ๓๐ โดยสาระสำคัญนั้นอาจจะมีความรู้สึกว่าลอกเลียนเอาข้อความ มีการบังคับของ มาตรา ๒๑ นั้นไปใส่ในมาตรา ๓๐ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก แต่ที่แท้จริงแล้ว หลักเกณฑ์และหลักการที่ไปใส่ในมาตรา ๓๐ นั้น กลับจะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ ของพี่น้องประชาชนในการรวมกลุ่มกันเป็นพรรคการเมืองมากยิ่งขึ้นไปอีก ด้วยเหตุที่ว่าในมาตรา ๓๐ นั้น หากพรรคการเมืองใดก็ตามไม่สามารถที่จะ

ดำเนินการจัดหาสมาชิกจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้จนครบภายใน ๑๘๐ วันแล้ว ก็จะไม่มีการเลือกตั้งพรรคการเมืองซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดไว้ให้พี่น้องประชาชนนั้นสามารถรวมตัวกันก่อตั้งเป็นพรรคการเมืองได้โดยความง่าย คือเพียงแค่ ๑๕ คนก็สามารถดำเนินการก่อตั้งพรรคการเมืองได้ เงื่อนไขใน มาตรา ๒๑ นั้น ต้องการเพียงว่า ถ้าพรรคการเมืองใดต้องการจะส่งผู้สมัคร ต้องการจะมีที่นั่งในรัฐสภานั้น จะต้องต้องมีสมาชิกพรรคจำนวนไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ คน ต้องมีสำนักงานพรรค ต้องมีสาขาพรรคต่าง ๆ แต่มาตรา ๓๐ นั้น ได้ไปขีดเส้นตายไว้ ที่ว่า ๑๘๐ วัน ถ้าพ้น ๑๘๐ วันแล้วพรรคการเมืองก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ อันนี้ จึงเป็น ๓ ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนโดยย่อ เพื่อให้สภาได้กรุณาพิจารณา ตั้งกรรมาธิการร่วมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอพรรคที่ยังไม่ได้พูดก่อนครับ
พรรคเอกภาพ คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคเอกภาพ พรรคเอกภาพมีความเห็นสอดคล้องต้องกันเหมือนกับบรรดาเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ได้อภิปรายไปแล้ว ท่านประธานครับ เนื่องจากว่ากฎหมายพรรคการเมืองนี้มี ๘๕ มาตรา มีการพิจารณาปรับลด แก้ไข ตัด เพิ่มเติมถึง ๔๒ มาตรา เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่า สภาแห่งนี้ควรจะตั้งคณะกรรมการพิจารณาเพื่อไปพิจารณาให้ละเอียดต้องแท้กับวุฒิสภา เพื่อให้ได้เข้าใจกันว่า วุฒิสภานั้นกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งไปทำการเลือกตั้งครั้งนี้ และสังกัดพรรคการเมือง เพราะวุฒิสภาไม่สังกัดพรรคการเมือง ผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง ฉะนั้นกระผมเห็นว่า ควรจะตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาในเรื่องพระราชบัญญัติพรรคการเมืองนี้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าผมจะขอ ๒ ท่านสุดท้าย นะครับ ขอท่านถวิลและคุณหอมเปรม คนที่ยังไม่ได้อภิปรายเอาไว้ฉบับหลัง ก็แล้วกันนะครับ

นายถวิล ไพรสมภ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมขอสละสิทธิ์ที่ท่านจะชี้ เพราะผมอยากจะเสนอปิดการอภิปราย เพราะมีแต่ฝ่ายสนับสนุนครับ ท่านชี้ผู้อื่นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ขอหอมเปรมเป็นคนสุดท้าย ลีน ๆ หน่อยนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ตามที่วุฒิสภาได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเพิ่มมาตรา ๕๖ ทวิ มาตรา ๘๒ ทวิ มาตรา ๘๔ ทวิ และตัดมาตรา ๒๑ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๘๑ ทั้งมาตรานั้นนะครับ โดยสาระสำคัญของมาตราต่าง ๆ ที่มีการตัดหรือการเพิ่มจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการดำเนินกิจการในพรรคการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องที่วุฒิสภาไม่ได้มีความสันทัดชัดเจน เพียงแต่มองจากภาพภายนอกและก็วินิจฉัยไปตามนั้น ซึ่งกระผมเองมองว่าอาจจะไม่ตรงตาม

ข้อเท็จจริง และที่สำคัญจะไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการเมืองที่เรามุ่งเน้นจะให้
องค์กรของพรรคการเมืองเป็นองค์กรที่เข้มแข็งและเป็นความหวังของ
ประชาชนได้ กระผมเองได้พิจารณาข้อที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ทั้งเรื่องการเงิน
ทั้งเรื่องของการเลิกหรือยุบพรรคการเมือง การรวมพรรคการเมือง
ต่าง ๆ นานาก็ตาม จะเป็นเรื่องที่ยากจะ เป็นปัญหาเหมือนกัน
แต่ที่กระผมจะหยิบยกขึ้นมาอภิปรายเพื่อจะเป็นประเด็นในการที่จะให้
คณะกรรมการร่วมไปพิจารณานั้น กระผมมองไปที่มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๗
ได้มีการเพิ่ม (๑) เพิ่มว่า เมื่อพรรคการเมืองกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้ อาจถูกศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคการเมือง (๑) บอกว่า
กระทำการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นของเดิม เพิ่มคำว่า หรือเพื่อให้
ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการ ซึ่งมิได้เป็นไปตาม
วิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประเด็นนี้ค่อนข้างที่จะ เป็นเรื่องที่สมาชิก
อาจจะยังไม่ได้มองเห็นความสำคัญ แต่กระผมมองว่านี่คือความแตกต่าง
อย่างชัดเจน อันเนื่องมาจากสถานการณ์บ้านเมืองนับแต่ตั้งรัฐบาลนี้เป็นต้นมา
ซึ่งทำให้วุฒิสภาก็ดีหรือผู้ที่เพิ่มเติมตรงนี้ก็ดี ได้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า
การให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศนั้นมีความสำคัญ -----

เพราะเมื่อได้อำนาจรัฐมาแล้ว การจัดการปกครองหรือการดำเนินการในการปกครอง การบริหารราชการแผ่นดินมีความสำคัญส่งผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนทุกคนในประเทศ ดังนั้นการที่จะมาระบุไว้ว่าวิธีการต่าง ๆ ที่จะไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแล้วได้มาซึ่งอำนาจ ต้องระบุว่าไม่เห็นด้วยนั้นเป็นเรื่องที่หลายท่านอาจจะมีความขัดแย้งกันอยู่ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมเองจึงมองว่า น่าจะเป็นประเด็นที่ได้มาพิจารณาอย่างละเอียดว่า ประเด็นใดการได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศจึงจะเป็นวิธีการที่ชอบธรรมและควรที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะท่านประธานอย่าลืมนะครับว่า ถึงแม้ว่าบางท่านอาจจะมองว่า ทำไมสภาจึงไม่เร่งรัดในเรื่องของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้รวดเร็ว ตรงนี้ก็มีความหมายเหมือนกับว่า ระยะเวลาที่มันหมดสิ้นจริงหรือไม่ ถ้าหากว่าเราไปดูปฏิทินระยะเวลา วันสุดท้ายของวันที่ ๒๕๐ นั่นก็คือวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งถ้าหากว่ากฎหมายนี้เราพิจารณาด้วยความรอบคอบรัดกุมก็ยังมีเวลาอยู่พอสมควรที่จะทำให้กฎหมายนี้เป็นเรื่องที่รอบคอบและส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาระยะยาว เพราะว่าเราจะพิจารณา ไม่ว่าจะ เป็นผู้ติดตามหรือการประชุมสัมมนาการอภิปรายที่ไหนก็ดี ถ้าจะพูดถึงเรื่องความล้มเหลวทางการเมืองมักจะโยนความผิดให้พรรคการเมืองมาโดยตลอด ดังนั้นการปรับปรุงครั้งนี้ ผมจึงเห็นว่าในเมื่อวุฒิสภาได้มีความเห็นในประเด็นนี้เพิ่มเติมขึ้นมาก็ควรที่จะมีตัวแทนจากสภาผู้แทนราษฎรไปเป็นกรรมาธิการร่วม เพื่อจะได้พิจารณาเรื่องของการให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศให้ชัดเจนลงไปว่า จะเอาอย่างไรกันแน่ถึงจะเป็นความชอบธรรม ดังนั้นจึงขอฝากทางคณะกรรมการร่วมซึ่งจะตั้งขึ้นในอีกไม่นานนี้ ให้นำประเด็นนี้ไปพิจารณาด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตว่าปิดการอภิปราย มีผู้ใดขัดข้องบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ก็ถือว่าปิดการอภิปรายเท่าที่ฟังผู้อภิปรายทุกท่าน มีความเห็นตรงกันว่า ไม่เห็นชอบที่วุฒิสภาแก้ไข ต้องการตั้งกรรมาธิการร่วม มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น หมายความว่า เห็นชอบกับวุฒิสภาบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมนี้
มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภาในเรื่องกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ซึ่งขั้นตอนต่อไปก็คือ
ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมเพื่อนำไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ขอให้ท่านเสนอว่าจะตั้ง
กรรมาธิการร่วมที่ท่านครับ เชิญท่านถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ขอเสนอ
ตั้งกรรมาธิการร่วม ๒๐ ท่านครับ จากสภาผู้แทนราษฎร ๑๐ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีใครเสนอ
เป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีเสนอเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าเห็นชอบ
ให้ตั้งกรรมาธิการร่วม ๒๐ ท่าน สภาผู้แทนราษฎร ๑๐ ท่าน วุฒิสภา ๑๐ ท่าน
ในสัดส่วนของสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์
๓ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน พรรคชาติไทย ๑ ท่าน พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน
และพรรคประชากรไทย พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน พรรคพลังธรรม
พรรคไท รวมกันอีก ๑ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน เชิญเสนอครับ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่
กระผมขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการร่วมในส่วนของพรรคความหวังใหม่ คือ
๑. นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
๒. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
๓. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอ

กรรมมาธิการร่วมในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน ๑. นายปรีชา สุวรรณทัต
๒. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๓. นางสุกัญญา นาชัยเวียง ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปพรรคชาติพัฒนาครับ
นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤษฎาง แก้วโสภา พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา ในสัดส่วนของ
พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอนายประวิช รัตนเพียร ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๑ ท่าน
นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
ขอเสนอคณะกรรมการร่วมในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ดังนี้ นายสุรสิทธิ์
นิติวุฒิวรรักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปพรรคกิจสังคม
๑ ท่านครับ

นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร
พรรคกิจสังคม ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอคุณณรงค์ เลิศ สุรพล
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ค่อยไปพรรคที่เหลือ
เสนอ ๑ ท่าน เชิญคุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ใคร่ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมวุฒิสมาชิกและสภาผู้แทนราษฎร
๑ ท่าน ขอเสนอท่านชัย ชิดชอบ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ค่อยไปเชิญ
เลขาธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๑. นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์
๒. ร้อยโท กุเทพ ไสภะจ่าง ๓. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๔. ดอกเตอร์ปรีชา
สุวรรณทัต ๕. นายชินวัฒน์ บุญเกียรติ ๖. นางสุกัญญา นาชัยเวียง
๗. นายประวิช รัตนเพียร ๘. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๙. นายณรงค์ เลิศ
สุรพล ๑๐. นายชัย ชิดชอบ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ
พรรคความหวังใหม่ ในส่วนของพรรคความหวังใหม่ขอเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ
ร่วมดังนี้ คือนายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ แทน ร้อยโท กุเทพ ไสภะจ่าง และ
นายโกศล พลกุล แทน นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนแปลง ๒ ท่าน คุณหมอเปรม
กับคุณโกศล ถือว่าเป็นการพิจารณาเสร็จระเบียบวาระตอนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.

ผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมนิดเดียวว่า เนื่องจากว่าสภาเราไม่เห็นไม่เห็นชอบที่วุฒิสภาแก้ไขเป็นเอกฉันท์ เราตั้งกรรมการฝ่ายละ ๑๐ คน ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของกรรมการทั้ง ๑๐ ท่านที่จะต้องไปบอกกรรมการฝ่ายวุฒิสภา เราไม่เห็นชอบในประเด็นอะไร ขอความกรุณาได้ไปประชุมให้ครบถ้วน เพราะว่าอย่างละ ๑๐ ท่านเท่ากัน ถ้าเราไปประชุมน้อยจะมีปัญหากลับมาแล้วก็จะยุ่ง เพราะว่าเรามีเวลา ๒๔๐ วัน ผมขอฝากให้กรรมการทั้ง ๑๐ ท่านได้เห็นความสำคัญของการประชุมกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สผ ๓๒/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

สะแกวรรณ ๒๐/๓

เนื่องจากวุฒิสภาได้แจ้งว่าได้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ในหลายมาตรา เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภาหรือไม่ เชิญออกเตอร์ทิวาครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ทิวา เงินยวง กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทางวุฒิสภาได้แก้ไข ๒๙ มาตราเพิ่มเติม ๓ มาตรา และตัด ๔ มาตรา ในประเด็นที่สำคัญ ๆ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เท่าที่ได้ตรวจสอบดูจะมีอยู่ ๔ ประเด็นที่น่าจะเป็นสาระที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ว่าสมควรที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมหรือว่าสมควรจะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไป ในมาตรา ๘ ซึ่งเราได้ถกเถียงกันมากในชั้นกรรมาธิการว่า องค์กรประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งมีอยู่เพียง ๕ ท่านนั้นควรจะใช้องค์กรประชุม ๕ ท่านครบทุกท่าน หรือว่าจะใช้น้อยกว่านั้น ในที่ประชุมกรรมาธิการวุฒิสภาแล้วก็เห็นร่างฯ ที่เสนอเข้ามานั้นมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน เพราะในร่างฯ ของเรานั้นถือว่าต้องมา ๕ ท่านจึงจะเป็นองค์กรประชุม ในร่างฯ ที่วุฒิสภาได้เสนอเข้ามาสู่ชั้นสภาผู้แทนราษฎร เปลี่ยนเป็น ๔ ใน ๕ -----

เช่นเดียวกัน ในมาตราเดียวกันนั้นการลงมติถ้าเป็นมติทั่วไปนั้นให้ใช้เสียงข้างมาก แต่ถ้าเป็นการลงมติในกรณีที่สำคัญในชั้นสภาผู้แทนราษฎร เราเคยใช้เสียงเป็นมติที่ต้องเป็นเอกฉันท์ ในเรื่องที่มีการประกาศเขตเลือกตั้ง การจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ การประกาศผลคะแนน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน ในชั้นวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมจากเอกฉันท์เป็น ๔ ใน ๕ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ในมาตรา ๘ ในชั้นวุฒิสภาได้เพิ่มเติมมาตรา ๘ และยกเลิกมาตรา ๑๐ กับ มาตรา ๑๑ ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งแต่เดิมนั้นมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๑ นั้นเป็นเรื่องคณะกรรมการจังหวัด ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้น

เรายอมรับว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัด และก็เขียนกรอบอำนาจให้กับคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าควรจะมอบอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง ภาระหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัดมีอย่างไรบ้าง ส่วนในชั้นวุฒิสภาได้ยกเลิกมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มมาเป็นมาตรา ๘ ทวิ ซึ่งโอนอำนาจทั้งหมดนั้นไม่ว่าจะเป็นจำนวนกรรมการระดับจังหวัด หลักเกณฑ์วิธีการที่จะได้มาซึ่งกรรมการระดับจังหวัดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัดนั้นจะมีอำนาจอะไรบ้างก็เป็นเรื่องที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะเป็นผู้มอบหมาย ซึ่งตรงนี้มี ความแตกต่างกันชัดเจน เพราะในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้นเราได้วางกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัดไว้ด้วยรวมทั้งจำนวน และวิธีการได้มาคือการสรรหา อันนี้เป็นประเด็นที่ ๒

สำหรับประเด็นที่ ๓ นั้นในร่างฯ ของสภาผู้แทนราษฎร เรามองว่าเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งควรจะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ เราไม่ได้กำหนดคุณสมบัติและวาระในชั้นวุฒิสภาที่เสนอเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้นได้เพิ่มกรอบคุณสมบัติ รวมทั้งกำหนดวาระให้กับเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้ ๕ ปี อันนี้เป็นประเด็นที่ ๓

สำหรับประเด็นที่ ๔ นั้น ในมาตรา ๓๖ ซึ่งตรงนี้ก็เป็นที่ถกเถียงกัน ซึ่งจะเชื่อมโยงมาจากมาตรา ๘ (๘) มาตรา ๘ (๘) นั้นในชั้นสภาผู้แทนราษฎร และร่างฯ ก็ยังอยู่ว่าได้กำหนดไว้ว่า กรรมการการเลือกตั้งนั้นต้องเสนอรายงานต่อรัฐสภาปีละครั้งอันนี้เป็นหลักการ ในมาตรา ๓๖ เราก็บัญญัติไว้ว่า ในการเสนอรายงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น ถ้าสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือวุฒิสภาก็ดี

มีมติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมาให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง
 รายงานนั้น ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรก็ดีหรือวุฒิสภาก็ดี ก็สามารถจะตั้งข้อสังเกต
 และซักถามได้ ในมาตรา^๕นี้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ร่างไปพอเสนอวุฒิสภา
 ถูกตัดทั้งมาตรา ประเด็นที่ต้องถกเถียงกันมากในมาตรา ๓๖ นี้ เนื่องจาก
 มาตรา^๕นี้จะต้องเป็นแบบอย่างของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอีกหลายฉบับ
 ที่ว่าด้วยองค์การอิสระ เหมือนกับคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือองค์การอื่น ๆ
 ยกตัวอย่างเช่น ป.ป.ป. ในอดีต สตง. เรามีรัฐมนตรีที่รับผิดชอบมานั่งในสภา
 เพราะฉะนั้นเมื่อสภาซักถามอะไร สตง. ก็ต้องเสนอรายงาน ป.ป.ป.
 ก็เสนอรายงาน เราสามารถซักถามและตั้งข้อสังเกตได้ว่ารัฐมนตรีท่านรับผิดชอบ
 อยู่สามารถตอบผู้แทนของประชาชนได้ แต่สำหรับคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ซึ่งร่าง^๖ที่กลับมาสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้น กรรมการการเลือกตั้งเพียงแต่เสนอ
 เอกสารสักชุดหนึ่งให้กับสภา แต่ถามว่าถ้าสภาสงสัยจะถามใคร เพราะว่า
 คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นเป็นองค์การอิสระที่รัฐมนตรีไม่สามารถไปกำกับ
 คุมได้ และไม่สามารถมีอำนาจที่จะตอบให้กับผู้แทนของประชาชนทั้งประเทศ
 ได้รับทราบว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เสนอรายงานนั้นเป็นอย่างไร
 ถูกต้องไหม สภาก็คงจะทำได้เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตและส่งให้กับคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง แต่ไม่สามารถที่จะสอบถามแล้วก็ตอบกันได้แบบสด ๆ ใน
 สภาผู้แทนราษฎร -----

ในประเด็นนี้ที่ยกเลิกไปทั้งมาตรานี้ ผมขอตั้งเป็นข้อสังเกตในที่ประชุมแห่งนี้ไว้ว่า ถึงแม้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีความเป็นอิสระตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ผมคิดว่าอย่างน้อยงบประมาณที่จะต้องอนุมัติให้กับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็ต้องผ่านคณะรัฐมนตรี ผ่านสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นการใช้งบประมาณขององค์การอิสระใดนั้น การบริหารงานขององค์การอิสระใดนั้นไม่ใช่ว่าจะหลุดลอยเหมือนกับ ลูกโป่งสวรรค์ที่ไม่มีจุดเชื่อมโยงกับรัฐหรือประเทศชาติเลย อันนี้ผมขอฝากเป็น ข้อสังเกต เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๖ นี้เป็นสิ่งที่เราต้องพิจารณากันโดยรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๓๖ จะเป็นแบบอย่างของกฎหมายอีกหลายฉบับที่จะ เข้าสู่สภาในอนาคต ซึ่งจะมีความเป็นอิสระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นถ้าเราเริ่มต้นอันนี้ไว้ว่าหลุดลอยไปเลยนะครับ อีกหลายฉบับ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าเราจะต้องร่างกฎหมายไปในกรอบที่สภาแห่งนี้ได้กำหนด ไว้ ก็ถือว่าเป็นองค์การที่อิสระเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมฝากเป็นข้อสังเกต ให้ที่ประชุมได้ช่วยกันพิจารณาครับว่า เหมาะสมที่จะเห็นควรผ่านร่างฯ ฉบับนี้ หรือว่าสมควรที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกุล แล้วก็นุสรสิทธิ์นะครับ

นายกุล หมีเทศ (สุโขทัย) : ขอกราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม กุล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคความหวังใหม่ ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็น ซึ่งในมาตรา ๘ ผมเคย ได้อภิปรายว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น จะชี้ขาดในการเลือกตั้งว่าเป็น โฆษหรือว่ามี การทุจริตโงงการเลือกตั้งนั้น เมื่อก่อนก็ต้องเป็นเอกฉันท์ คือ คณะกรรมการ ๕ คนนั้น ต้องเสียงครบทั้ง ๕ คนนั้น ซึ่งผมเคยแสดงความคิดเห็น ณ ที่แห่งนี้ว่า ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนั้น โอกาสที่จะ วินิจฉัยชี้ขาดว่า เป็นการโฆษหรือว่าเป็นการโงงเลือกตั้งนั้น จะไม่มีโอกาส เกิดขึ้นเลย แต่วันนี้ผมได้เห็นและได้รับทราบ ว่าวุฒิสมาชิกนั้นได้แก้ไขเป็นให้มี เสียงไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ ครับ เพื่อจะได้มีโอกาสการเลือกตั้งครั้งหน้านั้น ฟ้องแล้วจะได้มีโอกาสเป็นโฆษ เพราะถ้าถ้าเกิด ๕ คนนั้น โอกาสคงไม่มี ซึ่งกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และ ในมาตรา ๙ ทวิ ซึ่งเมื่อก่อนนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัด ให้ เลือกตั้งกันเองที่จังหวัด กระผมเองก็ไม่ได้เห็นด้วยนะครับ คราวที่แล้วที่ผ่านมา แต่ก็ไม่สามารถที่จะยับยั้งได้ แต่ในวันนี้วุฒิสมาชิกได้แก้ไขแล้ว ผมขออนุญาต อธิบายเหตุผลนะครับว่า ถ้าให้มีการเลือกตั้งในระดับจังหวัดนะครับว่า

คณะกรรมการ ๑๑ คนตามร่างพระราชบัญญัติของเราที่ร่างผ่านไปในั้น ถ้าเกิด
 ไปได้หัวคะแนนของผมเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัด มันก็จะช่วย
 แต่ผมนะครับ มันก็จะกันแต่ฝ่ายตรงข้าม แต่ที่นี้วุฒิสมาชิกได้แก้ไขเป็นว่า
 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนดหรือว่าผู้จัดตั้งไป คณะกรรมการ
 การเลือกตั้งนั้นอาจจะเอาจากไหนไปก็ได้ สมมุติว่าจังหวัดสุโขทัยนะครับ
 ไม่ว่าจะไม่ต้องเอาคนจังหวัดสุโขทัยเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัด
 ถ้าเกิดไปเอาคนในจังหวัดนั้น อาจจะเป็นอย่างผมหรืออาจจะเป็นอย่างฝ่ายตรงข้าม
 กับพรรคการเมืองอื่น ก็อาจจะไม่เป็นธรรม แต่ว่าถ้าในกรณีอย่างทุกวันนี้ะครับ
 อย่างผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างนั้นะครับ เอามาจากจังหวัดไหนก็ได้ ซึ่งพอไปอยู่
 กับไปปฏิบัติแล้วท่านก็วางตัวเป็นกลางไม่เป็นพรรคพวกใคร แต่ถ้าเอาคน
 ในจังหวัด เช่น เอาคนในจังหวัดสุโขทัย เพราะว่าทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งนั้น
 มันก็ต้องมีพวกครับ ท่านจะสนับสนุนใครไม่ทราบ แต่ถ้าเกิดไปเอาคนที่สนับสนุน
 อีกคนหนึ่ง มันก็จะกัดจะกันกัน จะกลั่นแกล้งกัน อันนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับ
 คณะกรรมการการเลือกตั้งที่วุฒิสมาชิกได้ผ่านมา แต่ว่าเพื่อเป็นความรอบคอบ
 ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่าเป็นการรอบคอบแล้ว เพราะว่าแก้มาหลาย
 มาตราหน้าครับ แต่ผมเห็นด้วยกันทั้ง ๒ กรณีนี้ แต่ว่าเพื่อเป็นความรอบคอบ
 ก็อยากจะให้ทางสภาแห่งนี้ซึ่งยังมีเวลาเหลืออีกเดือน ๒ เดือนนะครับ
 ถึงวันที่ ๗ มิถุนายน ก็อยากจะให้ทางสภาแห่งนี้ตั้งคณะกรรมการร่วม
 เพื่อไปพิจารณากัน เพื่อความรอบคอบของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะมีผลในการใช้
 บังคับในการเลือกตั้งอีกหลายครั้งในอนาคตข้างหน้า ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเพียงแต่แค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรสิทธิ์ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
 พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง กระผมขออนุญาตกราบเรียนเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับค่าปรารภ
 ในค่าปรารภ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วและวุฒิสภานั้นได้มีการเพิ่มเติม
 ถ้อยคำ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๓๓ และมาตรา ๓๓๗ ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ในถ้อยคำที่เติมตรงนี้ถ้าหากว่าเรามองแล้วอาจจะมี
 แนวคิดอยู่ ๒ ทางด้วยกัน

ในประการแรก คงเป็นแนวคิดที่จะมีการเพิ่มเติมให้เห็นที่มาว่า
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญได้บัญญัติ
 ให้ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๓๓ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓๓๗ นั้น
 จะเป็นเรื่องที่จะกำหนดว่าสาระอย่างน้อยจะต้องมีอะไรบ้าง ถ้าหากว่าจะมอง
 ในแง่ที่ว่า เพื่อให้ถ้อยคำสมบูรณ์ กระผมขอกราบเรียนว่า สำหรับประเด็นนี้นั้น
 เป็นเรื่องของรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจในทางนิติบัญญัติหรือว่าในการตรา
 พระราชบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจของรัฐสภาตามมาตรา ๘๒ ซึ่งถ้าหากว่าเป็น
 เช่นนี้แล้ว กระผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการระบุหรือเพิ่มเติมเอาไว้
 ในค่าปรารภ เพราะว่าจะไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งถ้าหากว่า เราย้อนไปดูกฎหมายที่ผ่านมาเป็นหลายร้อยฉบับหรือเป็น
 พันฉบับก็ตาม ในการที่จะเขียนในค่าปรารภนี้จะไม่ปรากฏเลยนะครับว่า
 อาศัยอำนาจอะไร จากไหน เพราะถือว่าสภานิติบัญญัติแห่งนี้เป็นผู้ที่มีอำนาจ
 ในการตราพระราชบัญญัติอยู่แล้ว ถ้าเราดูพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่จะเป็นตัวอย่าง
 จะใช้คำที่เหมือนกัน เป็นกรณีที่ว่า ถ้าหากว่าให้มีกฎหมายก็จะเขียนเลยว่า
 ให้มีกฎหมาย ถ้าหากว่าจะเป็นการปรับปรุง ก็จะเขียนเป็นลักษณะให้มีการ
 ปรับปรุง แล้วก็ใช้คำต่อมาว่า จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราเป็น
 พระราชบัญญัติตามคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ถ้าหากว่าเป็นช่วงของ
 สภานิติบัญญัติ เขาจะใช้คำว่า โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติ
 หรือว่าก็มีบางฉบับอย่างเช่น ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒
 เขาจะใช้คำว่า โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
 รัฐสภา ตรงนี้นั้นประการแรกผมจึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้อง
 เขียนไว้

ประการที่ ๒ ถ้าหากว่าวุฒิสภามีแนวคิดอีกทางหนึ่งว่า การที่เขียนไว้เช่นนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๙ วรรคสองของรัฐธรรมนุญ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพไว้ ซึ่งถ้าหากว่ามีลักษณะเช่นนั้นอาจจะเป็นไปได้ว่ามาตรา ๓๒๗ นั้น ในเรื่องของสาระบางประการอาจจะมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น ๆ ในการที่จะถูกเรียกเอกสารในการที่จะถูกตรวจสอบเอกสาร อย่างเช่น มาตรา ๓๗ วรรคสองของรัฐธรรมนุญที่กำหนดในเรื่องของการคุ้มครองเอาไว้ ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้ กระผมเห็นว่าในแนวทางที่สภาผู้แทนราษฎรเคยบัญญัติไว้ อย่างเช่น พระราชบัญญัติเวนคืน ๑๑ ฉบับ และต่อมาอีก ๕ ฉบับก็ดี แล้วก็ยังมีร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการตั้งสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค อันนั้นเราเขียนไว้ในคำปรารภ แต่ว่าหลังจากที่มีการพิจารณาในช่วงนั้นซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อว่าจะเขียนอย่างไร ปรากฏว่ามีคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการพิจารณากฎหมาย ๑๐ คณะ และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการร่างกฎหมายพิเศษ ได้ทำข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ วรรคสองเอาไว้ เป็นประเด็นที่น่าคิดทีเดียว ในประเด็นแรกนั้นมีปัญหาว่า บทบัญญัติในลักษณะใดที่จะเขียนระบุเอาไว้ ก็จะมีอยู่บางมาตรา อย่างเช่น ในเรื่องของการเวนคืนก็ทำตามมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนุญ ในเรื่องของการคุ้มครอง ในเรื่องของการที่อยู่อาศัยและเคหสถานตามมาตรา ๓๕ ยกตัวอย่างเช่นนี้ ซึ่งถ้าหากว่าการเขียนในคำปรารภนี้อาจจะมีปัญหานิดหนึ่งตรงที่ว่า มาตรา ๒๙ นั้นเป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์จำกัดการใช้อำนาจของรัฐสภาว่า ในการตรากฎหมายจะต้องอยู่ในกรอบของรัฐธรรมนุญเท่านั้นเอง ฉะนั้นในประเด็นที่ ๒ นั้น ถ้าหากว่าเขียนในคำปรารภก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจผิดในเนื้อหาสาระว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่พูดถึงในเรื่องของการจำกัดสิทธิเสรีภาพเท่านั้น ซึ่งคงเป็นไปได้ เพราะว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพนั้นคงมีเพียงบางมาตราเท่านั้น อันนี้ประเด็นที่ ๒

ประการที่ ๓ นั้น ในบทบัญญัติที่กำหนดเอาไว้ มีแนวคิดที่น่าที่จะเขียนเอาไว้ในบทบัญญัติในมาตราใดมาตราหนึ่ง เพราะว่าเขาเขียนไว้ชัดเจนว่า ในมาตรา ๒๕ นั้น จะต้องมีการระบุมตราเอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางว่ากฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่ต้องระบุไว้นั้นเป็นบทบัญญัติที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจในการตราไว้ ฉะนั้นในการที่จะไปเขียนในคำปรารภนั้น จึงเป็นเรื่องที่อาจจะไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นผมจึงเห็นว่าบทบัญญัติตรงนี้น่าที่จะมีการปรับปรุงใหม่ ๑. คือไม่ควรเขียนเลย ถ้าหากว่ามีแนวคิดในทางแรก แต่ถ้ามีแนวความคิดในการที่จะมีบทบัญญัติในมาตรา ๒๕ วรรคสองนั้น กระผมเห็นว่าน่าที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไปเขียนอีกมาตราหนึ่งต่างหาก ฉะนั้นแนวนี้ผมคิดว่าถึงแม้ว่าเป็นประเด็นที่หลายท่านอาจจะมองว่าไม่สำคัญเท่าไร แต่ที่นี้เป็นรูปแบบของกฎหมายและเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้ง ๓ ฉบับ เขียนเหมือนกัน ฉะนั้นถ้าหากว่ามีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันจะเป็นแนวทางทิศทางเดียวกันแล้วก็จะพิจารณากฎหมายอื่น ๆ ต่อไป หลังจากนั้นก็จะเป็นในทิศทางเดียวกันด้วย ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอาจารย์วิชัยครับ

นายวิชัย ดันศิริ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ผม วิชัย ดันศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะไม่พูดยาวนะครับ พูดสั้น ๆ เพียงตั้งข้อสังเกต ๒ ประการเท่านั้น

ประการแรก ในมาตรา ๘ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่แล้วในสภาแห่งนี้ก็จะได้มีการอภิปรายกันมากมายในเรื่องจะใช้วิธีการลงคะแนนแบบใด ในคณะกรรมการการเลือกตั้งมีว่าเสียงส่วนใหญ่หรือเอกฉันท์ ครั้งนั้นผมไม่ได้มีโอกาสอภิปราย แต่ว่าครั้งนี้ก็อยากจะฝากความคิดเห็นถ้าหากมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่าง ๒ สภา คือว่าในความหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เขียนอันนี้ขึ้นมา ภาษาไทยใช้คำว่า คณะกรรมการ แต่จริง ๆ แล้วมันเป็นคณะบริหารที่เป็นองค์คณะบุคคล คณะบริหารที่เป็นองค์คณะบุคคลนี้จริง ๆ ก็ถ้าใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษก็คือ คอมมิสชั่น (Commission) คอมมิสชั่นก็อาจจะมีหลายลักษณะ แต่คอมมิสชั่นลักษณะหนึ่งคือคณะบริหาร คอมมิสชั่นทุกคน

ไม่มีความเท่าเทียมกัน และในระบบของการบริหารนั้นจะเป็นคอมมิสชันเนอร์ (Commissioner) หรือคณะบริหารก็คนก็ตาม หลักของเอกฉันท์ที่มีความสำคัญมาก จะเห็นนะครับว่าในระบบรัฐธรรมนูญของเรา คณะรัฐมนตรีจะต้องมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หากผู้ใดไม่เห็นด้วยกับมติของ ครม. ก็มีสิทธิที่จะต้องลาออกได้ จริง ๆ ก็ไม่เป็นมารยาทที่จะต้องลาออก ฉะนั้นความเป็นเอกฉันท์ของการบริหารนี้มีความสำคัญมาก ผมไม่คิดถึงประเด็นในเรื่องที่ว่าถ้าหากว่าใช้หลักนี้แล้วมันจะมีผลกระทบ แต่ว่าจะประกาศการเลือกตั้งเป็นโมฆะหรือไม่ นั่นมันเป็นอีกเรื่องรองลงมา ประเด็นสำคัญคือว่าหลักของการตั้งคอมมิสชัน คณะบริหารที่เป็นองค์คณะบุคคลจำนวน ๔ - ๕ คน เขาใช้หลักเอกฉันท์ส่วนใหญ่ เพราะถือว่าเป็นหลักสำคัญของการบริหารมิใช่ เรื่องกรรมการปกติที่เรียกว่า คอมมิตตี (Committee) หรือ เคาน์ซิล (Council) ซึ่งเป็นเรื่องของการรวมกลุ่มผลประโยชน์ เป็นเรื่องของการตั้งกรรมการที่เป็นผู้แทนของกลุ่มต่าง ๆ สามารถจะใช้หลักของการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ได้ในสภาผู้แทนราษฎรของเรา เป็นผู้แทนที่มาจากหลายกลุ่มผลประโยชน์ จากหลายจังหวัด หลายภูมิภาค ก็ชอบที่จะใช้หลักของการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ นี่คือหลักของประชาธิปไตย แต่เราใช้คำ ๆ นี้ คือคณะกรรมการ เลยอดูประหนึ่งว่าคณะบริหารที่เป็นองค์คณะบุคคลเรียกว่า คณะกรรมการ นี่ก็ไปไขว้เขวกับคำว่า กรรมการที่เป็นกรรมการทั่ว ๆ ไป ตรงนี้ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตครับว่า ทำให้เกิดการวินิจฉัย เกิดการถกเถียงกันอยู่ เสมอว่าจะใช้หลักเอกฉันท์หรือไม่เอกฉันท์ อันนี้ผมอยากจะฝากไว้ ฉะนั้นที่วุฒิสมาชิกได้เปลี่ยนแปลงมาตรา ๘ ที่เกี่ยวข้องกับกลงมติที่มีความสำคัญ ในมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) (๗) ให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่มีความเข้าใจผิดกัน นี่ผมกราบเรียนมาแล้วว่า จริง ๆ แล้ว ต้องใช้หลักของเอกฉันท์ตามร่างฯ เดิมของเรา อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ที่อยากจะกราบเรียน

ประเด็นที่ ๒ ยังมีความสำคัญใหญ่ครับ ตรงนี้มีความเข้าใจผิดกันบ้างในเรื่องหลักของการบริหาร ในมาตรา ๓๖ ซึ่งท่าน ส.ส. ท่านทิวาได้พูดไปแล้วก็คือว่า ในเจตนารมณ์ก็อยากจะให้คณะกรรมการชุดนี้เป็นอิสระ แต่ว่าไม่มีองค์กรใดในหลักของประชาธิปไตยที่จะเป็นอิสระร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีครับ คณะบริหาร เช่น คณะรัฐมนตรีก็ต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภา และรัฐสภาก็ต้องรับผิดชอบต่อประชาชน ท่านองเดียวกับระบบตุลาการนั้นในสังคมไทยอาจจะดูประหนึ่งว่ามีอิสระ ไม่มีการรับผิดชอบ แต่จริง ๆ แล้วในระบอบที่แท้จริงของประเทศแองโกลแซกซอน ซึ่งจริง ๆ แล้วเอาเขียงอย่างในเรื่องรัฐธรรมนูญนั้น แม้แต่ตุลาการหรือศาลก็ยังมีส่วนประกอบที่เรียกว่า ลูกขุน ซึ่งเลือกมาจากประชาชนมาเป็นองค์ประกอบ แล้วถ้าหากข้ามไปดูในสหรัฐอเมริกา ก็จะมีระบบของการเลือกตั้งผู้พิพากษา อันนี้เป็นส่วนสำคัญของความรับผิดชอบต่อประชาชน เช่นกันครับ คณะกรรมการเลือกตั้งชุดนี้จะให้มีความเป็นอิสระ. แต่ว่าในการที่ไปตัดมาตรา ๓๖ ออกไป ถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเชิญให้คณะกรรมการหรือผู้หนึ่งผู้ใดมาชี้แจงต่อสภา เป็นไปไม่ได้ตามที่ตัดออกจากมาตรานี้ ผมคิดว่านี่เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่จะวางพื้นฐานของความเข้าใจที่ผิดต่อไป แล้วก็ทำให้ไม่มีระบบแอดเคาน์ทะบิลิตี้ (Accountability) ผมว่าอันนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ไม่ว่าจะองค์กรใดจะให้อิสระอย่างไรต้องมีแอดเคาน์ทะบิลิตี้ ต้องมีความรับผิดชอบต่อองค์กรหนึ่ง และสภานิติบัญญัติแห่งนี้เป็นที่มาของคณะกรรมการชุดนี้ ฉะนั้นน่าจะมีความสามารถที่จะเชิญให้กรรมการมาชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปแล้ว ผมคิดว่าการตัดมาตรานี้ออกไปก็เป็นการทำลายหลักการที่มีความสำคัญมาก ผมก็อยากจะกราบเรียนข้อสังเกต ๒ ประการนี้ฝากไว้ด้วย ถ้าหากว่าได้มีการตั้งคณะกรรมการมาพิจารณา ร่วม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเงิน แล้วก็ไปที่ดอกเตอร์สืบแสงเชิญคุณเงินก่อนครับ

นายเงิน ไชยศิริวามงคล (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เงิน ไชยศิริวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ สืบเนื่องมาจากที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านวาระเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปัญหาที่เกิดในประเทศมีอยู่ ๓ จุดหลักใหญ่ด้วยกัน เกี่ยวกับการเมืองจุดหนึ่ง เกี่ยวกับการเงินจุดหนึ่งเกี่ยวกับการผ่าตัดระบบทางราชการส่วนหนึ่ง ตรงนี้ครับท่านประธาน ทางวุฒิสมาชิก

ได้แก้ไขมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ เป็นมาตรา ๙ ทวิ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ช่วงที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไป ชาวสารส่วนหนึ่งต้องยอมรับว่าการแก้ไขการปฏิรูปการเมือง เพื่อต้องการให้อำนาจเกี่ยวกับการเลือกตั้งออกจากระบบของข้าราชการ ในเมื่อออกจากระบบของราชการแล้ว ในด้านทฤษฎีและในด้านปฏิบัติต้องสอดคล้องกัน จากมาตรา ๑๐ ที่มีการระบุว่า ให้มีการเลือกตั้งและการสรรหาจากผู้มีคุณสมบัติในการเลือกตั้งคณะกรรมการประจำจังหวัด ตรงนี้คิดว่ายังจะผูกขาดกับระบบทางราชการอยู่ เพราะว่าส่วนหนึ่งที่เราเห็นชัดเจนนั่นคืออำนาจของกระทรวงมหาดไทย ถ้าใครมีโอกาสควบคุมตรงนั้นจะสร้างโอกาสในการเลือกตั้งทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญมีการผ่าตัดแล้วระบุว่า ให้เลือกตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งแห่งชาติ เราต้องให้อำนาจเขาเต็มที่ตรงนี้ ไม่ว่าจะการแบ่งเขตการเลือกตั้ง ในการควบคุมการเลือกตั้ง ทุกอย่างจะต้องให้อำนาจอิสระแก่ตรงนี้ แล้วส่วนหนึ่งถ้าเรามอง ๆ ดูระบบ ถ้าเราแยกตัวบุคคลกับระบบแล้วเราจะเห็นปัญหาชัดเจน จากกฎหมายมาตรา ๓๖ ที่ทางวุฒิสภาตัดออกมาว่า ควรจะเป็นโครงสร้างเป็นองค์กรอิสระที่ไม่ควรขึ้นต่อระบบรัฐสภา ตรงนี้ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าตัวบุคคลนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งแห่งชาติ ๕ คนมี แต่ระบบต้องคานอำนาจซึ่งกันและกัน รัฐสภาเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องผ่านงบประมาณ โครงสร้างทุกอย่าง ๑. ระบบ ๒. บุคลากร ๓. การใช้จ่ายงบประมาณ ถ้าเราไม่สามารถตรวจสอบให้คณะกรรมการการเลือกตั้งแห่งชาติชี้แจงข้อสงสัยในระบบรัฐสภาได้ ระบบรัฐสภาประกอบด้วยฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ตรงนี้เป็นระบบ ตรวจสอบระบบได้ เราไม่ได้ไปติดขัดกับตัวบุคคล เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมไม่เห็นด้วยที่จะตัดออกทั้งหมด ใน ๒ ประเด็นนี้กราบเรียนว่าควรจะต้องตั้งคณะกรรมการวิสามัญในการเข้าไปแก้ไขปัญหาหลาย ๆ ประเด็นในการที่มีการแก้ไขกฎหมายคณะกรรมการการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง กราบเรียนไว้ทั้ง ๒ ประเด็นนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สืบแสง พรหมบุญ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอให้การสนับสนุนเพื่อสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปราย ที่เห็นชอบกับการที่ควรจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกับวุฒิสภาในการที่จะ พิจารณาข้อแก้ไขของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ การเลือกตั้ง พ.ศ. กระผมอยากจะขอชี้ให้เห็นถึงประเด็นหลัก ที่ควรจะมีการแก้ไขเพื่อฝากไปยังคณะกรรมการในการพิจารณาให้รอบคอบว่า เรื่องสำคัญที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขและอาจจะมีผลต่อการพัฒนาการเมืองของประเทศ ที่เรามีความหวังอยู่ ก็คือในมาตรา ๘ ซึ่งอยากจะสนับสนุนท่านดอกเตอร์วิชัย ตันศิริ ที่ได้อภิปรายในหลักการสำคัญแล้ว แต่ผมอยากจะเสริมในประเด็นสำคัญว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งทั้ง ๕ ท่านนั้นเป็นกรรมการที่มีความสำคัญสุดยุด ต่อการพัฒนาทางการเมือง เพราะฉะนั้นองค์ประชุมทั้ง ๕ ท่านนั้นจะเปิดช่องว่าง ว่าท่านใดท่านหนึ่งอาจจะไม่มาก็ได้เพื่อให้มีแค่ ๔ คนก็สามารถประชุมได้นั้น อันนั้นเป็นช่องว่างที่สำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นองค์ประชุมของ ๕ ท่านซึ่งมีเกียรติ สูงสุดนั้นควรจะต้องครบตามร่างฯ เดิมที่ได้เคยกำหนดไว้ แต่เหตุผลวิสัยถ้าจะมี เราก็ได้เคยบัญญัติไว้แล้วในร่างฯ เดิม ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาตามขั้นตอนว่า ถ้ามีเหตุผลวิสัยแล้วจะต้องมีการจดไว้ในรายงานการประชุม เพื่อให้ประชาชน ทั่วประเทศได้ทราบและ เพื่อเป็นการป้องกันเกียรติของกรรมการการเลือกตั้ง ที่อาจจะขาดการประชุมเท่านั้นเอง แต่ว่าเสียงของท่าน ความเห็นของท่าน เป็นเรื่องสำคัญ และยิ่งกว่านั้นการลงมติของกรรมการการเลือกตั้งทั้ง ๕ ท่านนั้น เป็นการกำหนดอนาคตของประเทศชาติ ไม่เพียงแต่เป็นการชี้ชะตาของผู้ที่ สมัครรับเลือกตั้งทุกระดับเท่านั้น นั่นเป็นประเด็นที่ ๑ ครับ ประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๙ ทวิ ที่วุฒิสมาชิกได้มีการแก้ไขด้วยการเพิ่มเติมมาตรา ๙ ทวิ ขึ้นมานั้น โดยได้ตัดมาตรา ๑๐ ออกทั้งหมด แล้วก็ได้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๙ ทวิ แล้วมีการเปลี่ยนแปลงในหลักการสำคัญ กล่าวคือในมาตรา ๑๐ ที่ตัดออกไปนั้น ได้มีเรื่องสำคัญอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น คือในประเด็นที่ ๑ อำนาจของคณะกรรมการ การเลือกตั้งนั้นมีอำนาจในการแต่งตั้งโดยใช้วิธีการสรรหา อันนี้เป็นหลักการสำคัญ เพราะเหตุว่ากรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ระดับชาติจะแต่งตั้งขึ้นนั้นจะมีหน้าที่สำคัญมากในระดับจังหวัด เพราะว่าด้วยเหตุ

ที่เราได้ทราบว่าการกรรมการเลือกตั้งระดับชาติ ๕ ท่านนั้นไม่สามารถ
 และถึงแม้ว่าจะมีความตั้งใจที่ดีในการที่จะดูแลทั้งประเทศนั้นไม่สามารถจะทำได้
 จะต้องอาศัยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ซึ่งได้รับอำนาจดูแล
 และกำกับการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยชอบนั้นมีความสำคัญสูงสุด เพราะฉะนั้น
 การสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตามหลักเกณฑ์ตามร่างฯ เดิม
 ในมาตรา ๑๐ ที่กำหนดไว้ให้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗
 (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของรัฐธรรมนูญนั้นเป็นคุณสมบัติสำคัญ
 เพราะว่าเป็นคุณสมบัติประการเดียวกับของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับชาติ
 เป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการที่ตัดมาตรา ๑๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมวิธี
 ในการสรรหานั้นออกไป แล้วไปเพิ่มในมาตรา ๙ โดยได้ขยายผลว่า การเพิ่ม
 มาตรา ๙ นั้น ให้การแต่งตั้งนั้นเป็นอำนาจสิทธิขาดแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่มี
 การสรรหานั้นเป็นอันตรายครับ -----

เพราะเหตุว่าในมาตรา ๙ ทวิ วรรคสอง ได้กำหนดไว้อย่างหลวม ๆ ว่า หลักเกณฑ์วิธีการแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและค่าตอบแทน รวมทั้งวิธีปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้น โดยสรุปให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ซึ่งเราก็ไม่ทราบว่าท่านจะกำหนดอย่างไร ถึงแม้เราจะเชื่อในเกียรติของกรรมการการเลือกตั้งระดับชาติ แต่ว่าการกำหนด ไว้ในวรรคสองแต่เพียงว่าเกณฑ์เหล่านี้ยังไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน อันนั้น เป็นประเด็นที่จะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย ในประเด็นต่อมาในเรื่อง มาตรา ๙ ซึ่งหลักการสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า ได้ตัดข้อความว่ากรรมการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้นไม่จำเป็นต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ซึ่ง ระบุไว้ในมาตรา ๑๐ เดิม ถึงแม้ว่าเราอาจจะอนุมานว่าในหลักเกณฑ์ที่จะ ร่างขึ้นใหม่นั้นอาจจะระบุอันนั้น แต่ก็ต้องมีสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายว่า ไม่เห็นด้วยที่จะให้มีภูมิลำเนาในจังหวัด ตรงนี้กระผมก็อยากจะขออภิปรายว่า ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยกับท่าน แต่อยากจะชี้ประเด็นของข้อดีข้อเสียว่าการที่ กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจะมีภูมิลำเนาในจังหวัดนั้นก็มีความสำคัญอยู่ จริงอยู่ครับผู้ที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันอาจจะไม่เป็นธรรม เพราะว่ารู้จักผู้สมัคร แต่ละท่านดีอาจจะเข้าข้างหรือเอาใจช่วย แต่นั้นมีกฎเกณฑ์อย่างอื่นที่จะบังคับ แต่ในประเด็นตรงกันข้าม กรรมการการเลือกตั้งที่ประจำอยู่ในจังหวัดมี ภูมิลำเนาในจังหวัดนั้นย่อมทราบดีว่าใครเป็นอย่างไร รู้ที่มาที่ไปนะครับ และที่สำคัญรู้จักสภาพภูมิศาสตร์ รู้จักสภาพองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะทำให้ การเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมคิดว่าการที่จะระบุ ให้ภูมิลำเนาของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้นอยู่ในจังหวัดนั้นเป็น ประโยชน์ครับ เพียงแต่ว่าการสรรหาหรือการได้มาซึ่งกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดนั้นจะต้องถูกต้องและเป็นธรรม และนอกจากนั้นอำนาจหน้าที่ ของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้นจะมีภาระหน้าที่มากกว่าเดิยว แล้วก็ ยิ่งกว่านั้นจะต้องดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องทำอย่าง ต่อเนื่องครับ ไม่ใช่ว่าอยู่จังหวัดเชียงใหม่แต่ไปเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดสงขลา แค่ว่าเครื่องบินอย่างเดิยวประเทศชาติก็จะรับภาระ ไม่ใช่จนครับ แล้วถ้าบินไปบินมาก็คงจะลำบาก ในที่สุดท่านก็ต้องโยกย้ายไป อยู่จังหวัดสงขลา ซึ่งก็เท่ากับมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นอยู่ดี เพราะฉะนั้น ในประเด็นนี้กระผมอยากจะฝากไปยังคณะกรรมการร่วมว่า ในมาตรา ๙ ทวิ ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่นั้นควรจะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง ประเด็นต่อไปที่เกี่ยวข้องกับ

มาตรา ๕ เหมือนกัน การตั้งหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕ ทวิ ในวรรคสองนั้นขอให้มีการเปลี่ยนแปลงให้ไปใช้มาตรา ๑๐ ถ้าเราคงร่างฯ เดิมนั้นจะไม่มีปัญหาครับ แต่ถ้าจะแก้ไขมาตรา ๕ ทวิ ก็ขอให้ระบุให้ชัดเจนว่าหลักเกณฑ์ที่ถ้าจะเปลี่ยนแปลงเป็นการสรรหาก่อนที่จะแต่งตั้งนั้นก็ต้องระบุไว้ในมาตรา ๕ ทวิ ถ้าจะมีการเพิ่มเติมในมาตรา ๕ ทวิ แต่ถ้ากลับไปใช้ร่างฯ เดิมไม่มีปัญหาครับ ขอฝากไว้ในประเด็นนี้ครับ

ในประเด็นต่อไปอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งที วุฒิสมาชิกได้แก้ไขในหลักการสำคัญอีก ๒ ประการนั้น ในมาตรา ๒๖ ที่เพิ่ม เลขาศิการนั้น กระผมเห็นด้วยว่างานสำคัญระดับชาติอย่างนี้ควรจะต้องมี แม่บ้านสำคัญ คือมีเลขาศิการนะครับ เพียงแต่มีความเป็นห่วงอยู่นิดเดียวว่า อายุไม่เกิน ๖๕ ปีในวันแต่งตั้งคุณสมบัติของเลขาศิการ กระผมไม่แน่ใจว่า จะเป็นการทำให้ท่านเลขาศิการอายุสั้นลงหรือเปล่า เพราะว่าผู้ที่อายุ ๖๕ ปี และอาจจะได้รับการแต่งตั้งอีกวาระหนึ่งอายุจะเกินไปนะครับ แต่กระผมก็ เข้าใจบางท่านที่อาวุโสแล้วท่านยังแข็งแรงอยู่ แต่ว่ามีความเป็นห่วงเท่านี้ครับ แต่เห็นด้วยในประเด็นนี้ว่าควรจะมีเลขาศิการ

ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะสนับสนุนเพื่อนสมาชิกก็คือมาตรา ๓๖ นั้นเป็นมาตราที่เป็นหัวใจสำคัญของการประสานงานและการที่จะรับฟัง ตลอดจนให้คำแนะนำซึ่งกันและกันในหน่วยงานสำคัญระดับชาติ เพราะกระผมถือว่า สภาผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสภาก็ดีซึ่งประกอบเป็นรัฐสภานั้นเป็นองค์กรสูงสุด ระดับชาติ ควรจะต้องรับฟังรับทราบรายงานอย่างเป็นระบบ นั้นหมายความว่า การรายงานอย่างเป็นระบบนั้นทำได้ทั้งในรูปของเอกสารและการชี้แจงด้วย วาจาและการซักถามเพื่อขอทราบข้อมูลที่ถูกต้อง นี่คือการรายงานอย่างเป็น ระบบครับ แต่ถ้าไม่เป็นระบบก็คือไม่ต้องมีรายงานอะไร แต่ว่าสภาจะเชิญมา เป็นครั้งคราว อันนั้นถือว่าเป็นเพียงระบบบางส่วนเท่านั้น แต่ถ้าจะให้ครบ จะต้องเป็นรายงานที่เป็นเอกสารเพราะถ้าเราไม่ระบุไว้ เลขาศิการก็ดีหรือ ผู้ที่รับผิดชอบในการทำรายงานก็จะถือว่าไม่ต้องรายงานสภา เพราะฉะนั้น ไม่ต้องเก็บอะไรไว้หรือเก็บไว้แต่โดยย่อ -----

ซึ่งจะทำให้ความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการทางการเมืองและประชาธิปไตยของสภานั้นไม่สามารถจะกระทำได้ดีเต็มที่ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๖ กระผมสนับสนุนเพื่อนสมาชิกว่าไม่เห็นด้วยกับการตัดออก เพราะฉะนั้นเสนอให้ท่านกรรมาธิการที่จะแต่งตั้งต่อไปนั้นได้โปรดพิจารณาประเด็นสำคัญเหล่านี้ขอขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอสุภาพสตรีเป็นท่านสุดท้ายก็แล้วกัน ยกมือonanแล้ว และก็ต้องขอปิดอภิปราย ขอประเด็นหลังก็แล้วกัน เชิญครับ

นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน ลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันขอสนับสนุนเพื่อนสมาชิกที่เสนอให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. :... ขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และดิฉันขอสนับสนุนผู้ที่ได้ให้ข้อสังเกตในมาตรา ๙ ทวิ ซึ่งมีข้อความไม่สมบูรณ์และจะทำให้เกิดมีปัญหาคืนได้ ตามข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เพิ่งได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ นั่นก็คือคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด โดยที่ไม่มีการสรรหาก่อน และไม่ได้พิจารณาคณะสมบัติของคณะกรรมการที่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ และสำหรับมาตรา ๑๐ นั้น ดิฉันก็ไม่ได้เห็นด้วยที่ได้ตัดข้อความออกทั้งหมด เพราะว่ามีมีความสำคัญในมาตรานี้จะกำหนดถึงคุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดไว้ แต่การที่ในมาตรา ๙ ทวิ ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ นั้น ทำให้ดิฉันเกรงว่าจะมีปัญหาคืนแน่ในวันข้างหน้า แล้วก็คงยากที่จะมีการแก้ไข เพราะว่าจะสามารถอ้างกฎหมาย ถ้าหากว่ามีการที่แก้ไขออกไปเช่นนั้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการกำหนดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐ ที่ตัดออกไปนั้นถูกต้องและเหมาะสมแล้ว ไม่ควรที่จะตัดทิ้งไปที่มีข้อห้าม ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ เพราะฉะนั้นใน (๕) (๖) ที่ตัดออกไป ที่ไม่กำหนดว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และก็ไม่ได้กำหนดไว้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิก หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะ ๕ ปี ก่อนดำรงตำแหน่ง ตรงนี้ก็หมายความว่าผู้ที่เป็น ส.ส. ผู้ที่เป็นวุฒิสมาชิก ข้าราชการการเมือง ส.จ. หรือ อบต.

ทุกคนสามารถเข้ามาเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้ เพราะฉะนั้น
ณ ตรงนี้ดิฉันคิดว่าน่าที่จะมีการกำหนดคุณสมบัติโดยละเอียดไว้ด้วยว่าคุณสมบัติ
บุคคลที่จะมาเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้นต้องห้ามประการใดบ้าง
เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีการกำหนดแล้วจะวุ่นวายแน่นอน ความเป็นกลางจะไม่มีเลย
สำหรับคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เพราะว่าไม่มีการสรรหา
ใช้อำนาจแต่งตั้งเลย และยังจะสามารถไปตั้งอนุกรรมการอีกอย่างนี้
ดิฉันคิดว่าความเป็นกลางและความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการเลือกตั้งก็จะเป็น
ที่เกิดข้อครหาขึ้นมาได้ ดังนั้นดิฉันขอสนับสนุนแนวคิดที่จะให้มีการพิจารณาร่วมกัน
ของทั้งสองสภาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตปิดอภิปราย มีผู้ใดไม่เห็นด้วย
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ถือว่าปิดอภิปราย
ที่ฟังอภิปรายแล้วส่วนใหญ่ก็เห็นว่า ไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
และต้องการที่จะตั้งกรรมาธิการ มีใครไม่เห็นด้วยบ้าง หมายความว่า
มีใครเห็นชอบและก็ไม่ต้องตั้งกรรมาธิการบ้าง

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่า
ที่ประชุมนี้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่เห็นชอบ และก็ให้ตั้งคณะกรรมการร่วม
เชิญเสนอจำนวนกรรมาธิการร่วม เชิญคุณอิสสระครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
กระผมขอเสนอกรรมาธิการร่วมจากสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๐ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองหรือครับ คือเสนอ
กรรมาธิการร่วมซึ่งต้องจำนวนเท่ากัน ก็คือว่าจากสภาผู้แทนราษฎร ๑๐ ท่าน
วุฒิสภาก็ ๑๐ ท่าน เท่ากับกรรมาธิการร่วมชุดนี้ก็คือ ๒๐ ท่าน เพราะฉะนั้น
สัดส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ๑๐ ท่าน ก็จะเป็นดั่งนี้นะครับ ความหวังใหม่
๓ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน ชชาติพัฒนา ๑ ท่าน พรรคชาติไทย ๑ ท่าน
พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน แล้วก็พรรคที่เหลืออีก ๑ เชิญพรรคความหวังใหม่ครับ
เสนอ ๓ ท่านครับ

นายธนเทพ ทิมสุวรรณ (เลย) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ธนเทพ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่
จังหวัดเลย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการเลือกตั้งในสัดส่วนของ
พรรคความหวังใหม่ ดังต่อไปนี้ครับ คณะกรรมาธิการนะครับ ๑. นายสัมพันธ์
เลิศนวัฒน์ ๒. นายทวี สุภธีระ และ ๓. นายจาตุรนต์ ฉายแสง ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไป
พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอ
รายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน ๑. นายถวิล
ไพโรสณฑ์ ๒. นายทิวา เงินยวง ๓. นายธวัช วิชัยดิษฐ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านครับ

นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤษฎาง แก้วโสภา ชชาติพัฒนา นครราชสีมา ขอเสนอกรรมาธิการ
ในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา คือนายจำลอง ครุฑขุนทด ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
พรรคชาติไทยครับ

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินทร (ชลบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอคณะกรรมการร่วม ในสัดส่วนของ
พรรคชาติไทย คือนายประยุทธ์ คิริพานิชย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ กิจสังคมครับ
นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ กิจสังคม ขอนแก่น ขอเสนอกรรมการ
ในสัดส่วนของกิจสังคม ขอเสนอนายโชคสมาน สีลาวงษ์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปก็เป็น
พรรคที่เหลือนะครับ อีก ๑ ท่าน เชิญครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมได้รับมอบหมายให้เสนอคุณชัย ชิดชอบ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ
เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพฑูริ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๑. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์
๒. นายทวี สุภธีระ ๓. นายจาดูรนต์ ฉายแสง ๔. นายถวิล ไพรสมณ์
๕. นายทิวา เงินยวง ๖. นายธวัช วิชัยดิษฐ์ ๗. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๘. นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ ๙. นายโชคสมาน สีลาวงษ์ ๑๐. นายชัย ชิดชอบ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประกิจมีอะไรเชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกิจ พลเดช จากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ กระผมต้องขออนุญาตต่อท่านประธานและที่ประชุมเล็กน้อยครับ จะเป็นคว้นหลงการลงมติอภิปรายไม่ไว้วางใจครับ ซึ่งกระผมมาลงมตินั่งอยู่ข้างหน้า พยานบุคคลมีทั้งเจ้าหน้าที่และท่านสมาชิกหลายท่านเห็นอยู่ว่าผมมา แต่ปรากฏว่าได้กดปุ่มที่แสดงตนเรียบร้อยแล้ว และก็กดปุ่ม ๔ ที่ไม่เห็นด้วยเพื่อไม่ไว้วางใจ แต่ปรากฏตรงนี้รายงานออกมาปรากฏว่าได้ข้ามชื่อผมไป และไม่ปรากฏในเอกสารของทางราชการ กระผมก็เลยขอปรึกษาท่านเพราะว่ามันจะเกิดความเสียหายว่าผมไม่มาลงมติ ก็เลยอยากขอปรึกษาว่าให้ผมได้แสดงตนว่าผมได้ลงมติก็นี่คือผมลงมติไม่ไว้วางใจ ซึ่งจะทำให้จำนวนผู้ไม่ไว้วางใจเปลี่ยนแปลงไป ผมขอปรึกษาท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมเรียนท่านประกิจครับ เมื่อมติมันผ่านไปแล้ว ท่านมาแสดงตนมีการกด แต่ชื่อท่านปรากฏว่ามันข้ามไป วิธีปฏิบัติก็คือว่าก็เป็นที่รับทราบในที่ประชุมตามบันทึกการประชุมอยู่แล้วว่าท่านมาแสดงความจริงใจลงมติไม่ไว้วางใจก็แล้วกัน อย่างนี้ครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ส่วนนี้จะปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมว่าผมได้ลงมติด้วยแล้วใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอปรึกษาท่านเลขาธิการว่าวิธีปฏิบัติดำเนินการอย่างไรบ้างนะครับ แต่อย่างไรบันทึกการประชุมวันนี้ก็เป็นที่ยอมรับว่าท่านมาแสดงตนแล้วว่าไม่ไว้วางใจ

ต่อไปเป็นการพิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. . . . ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ถ้าเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขก็ให้รัฐสภาตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอเชิญท่านสมาชิกให้ความเห็น เชิญท่านด็อกเตอร์ทิวาครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ

ท่านประธานที่เคารพ ผม ทิวา เงินยวง กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานั้น โดยภาพรวมแล้ววุฒิสภาได้แก้ไขมาตราต่าง ๆ ถึง ๕๘ มาตรา แล้วก็มีการเพิ่มมาตราต่าง ๆ ขึ้นมาอีก ๑๑ มาตรา นอกจากนั้นยังตัดของสภาผู้แทนฯ ออกไป ๒ มาตรา ซึ่งโดยภาพรวมกฎหมายฉบับนี้มีประเด็นที่ถกเถียงกันมาก สำหรับประเด็นที่ถกเถียงกันมากที่สุดคือการที่วุฒิสภาได้ตัดมาตรา ๗๘ วรรคสอง และเพิ่มมาเป็นมาตรา ๗๘ ทวิ ประเด็นนี้เป็นเรื่องของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ซึ่งในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้น เราได้กำหนดให้ผู้ที่ย้ายทะเบียนบ้านไม่ถึง ๕๐ วัน สามารถลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ แต่ต้องเลือกบุคคลที่ตนเองเคยมีภูมิลำเนาครั้งสุดท้ายเกินกว่า ๕๐ วัน เช่นเดียวกันครับ ในวรรคสองของชั้นร่างสภาผู้แทนราษฎรนั้น เราถือว่าบุคคลใดก็ตามที่อยู่นอกเขตเลือกตั้งนั้นสามารถมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ ในกรณีที่ไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้าน อยู่ตรงไหนก็เลือกตรงนั้น เราใช้หลักถิ่นที่อยู่ นี่เป็นร่างฯ ของสภาผู้แทนราษฎรเราที่ผ่านไปในชั้นวุฒิสภานั้นที่ส่งกลับมานั้นมีข้อสังเกตให้กับสภาแห่งนี้ว่า มาตรา ๗๘ วรรคสอง นั้นได้ถูกตัดไปทั้งมาตราแล้วแก้ไขใหม่โดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับภูมิลำเนามาใช้ คือบุคคลที่จะมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งถึงแม้ว่าจะไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ในถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่นานเท่าไร

ก็ตามก็ยังมีสิทธิเลือกตั้ง แต่ต้องเลือกตั้งในท้องถิ่นที่ตนเองเคยมีทะเบียนบ้าน
ครั้งสุดท้าย ๕๐ วันเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๗๘ วรรคสอง
ที่ถูกตัดออกไปนั้น และเป็นกรณีที่วุฒิสภาได้เพิ่มในมาตรา ๗๘ ทวิ ในกรณีนี้เป็น
การแก้ไขหลักการที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นสำหรับประเด็นนี้ผมขอให้
ช่วยกันพิจารณาว่า เมื่อเป็นการแก้ไขหลักการและเป็นการแก้ไขมาก ผมมี
ความเห็นว่าจะสมควรที่จะตั้งกรรมาธิการร่วมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนหนึ่ง) :
ท่านเอกเตอร์ธวัช วิชัยดิษฐ ครับ

นายธวัช วิชัยดิษฐ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธวัช วิชัยดิษฐ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ขอกราบเรียนท่านประธานเป็นการเริ่มต้นอย่างนี้ว่า คือกระผมไม่เห็นชอบกับ
สิ่งที่วุฒิสภาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเหตุผลที่สำคัญของกระผมจะต้องกำหนด
กรอบความคิดให้ชัดเจนเสีย เป็นเบื้องต้นก่อน และคงไม่ใช่ความคิดลักษณะอย่างเดียวกัน
กับที่เราพิจารณา เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร
สิ่งที่เป็นการรอบความคิดหลักของกระผม เป็นอย่างนี้ ว่ามาตรฐานในการพิจารณา
เรื่องความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น เราต้องตั้งคำถามให้ชัดเจน
ว่าเราให้คำตอบกับเรื่องอะไร และมีที่มาจากไหน ถ้าเราหาคำตอบตรงนี้ได้
เราก็ตั้งหลักในการพิจารณาได้ครับ ที่สำคัญที่สุดคงจะอยู่ที่เรื่องการปฏิรูปทางการเมือง
และเจตนารมณ์ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญจะมีความสำคัญมากที่สุดใช้ไหม
ตอบได้ว่าใช่ แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น มีไม่กี่ครั้งในประวัติศาสตร์การเมืองของ
ประเทศไทยที่สภาผู้แทนราษฎรร่างกฎหมายที่ว่าด้วยที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ครบถ้วนทั้งฉบับ และเป็นไปตามกรอบและเจตนารมณ์ของการปฏิรูปทางการเมือง
ซึ่งฐานความคิดของคนจะเป็นอย่างไรนั้น เป็นประการหนึ่งครับ กระผมไม่ได้พูด
ในฐานะโฆษกของกรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภา แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
การพิจารณาแก้ไขในเรื่องเหล่านี้ต้องจับหลักให้ติด และหลักที่ต้องติดอย่างสำคัญ
ที่สุดนี้ก็คือ ๒ เรื่องอย่างทีกระผมกราบเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นที่ตัดความคิดของ
คนอาจจะมีมาตรฐานที่ต่างกันได้ แต่มาตรฐานที่สำคัญจะต้องอยู่ในหลักที่บอกว่า
ความสูงสุดของมาตรฐานนี้อยู่ที่ไหน กระผมกราบเรียนว่าความสูงสุดของ
มาตรฐานนี้อยู่ที่การปฏิรูปทางการเมืองสูงสุด ไม่มีอะไรมากไปกว่านี้อีกแล้ว
ซึ่งมีความหมายเท่ากับว่า วัตถุประสงค์อะไรก็ตามทางด้านความคิดและแนวปฏิบัติอะไร
ก็ตามที่เขียนขึ้นมาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อกลับไปหาวิธีปฏิบัติเก่า ๆ นั้น
ต้องถือว่าผิดหลักการและต้องถือว่าผิดแนวทาง กระผมมีความภูมิใจครับว่าจะต้อง
พูดเรื่องเหล่านี้กันเสียก่อน ว่าสิ่งที่ออกไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนกระทั่งลงมติ
ผ่านร่างพระราชบัญญัติไปนั้น เป็นการพิจารณาที่ครบถ้วนที่สุด ถ้าจะเอาประสบการณ์
เดิมในการวิเคราะห์กระบวนการนิติบัญญัติของประเทศไทยเข้ามาพิจารณาด้วย
ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมานั้น ก็ต้องบอกว่ากฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ
กระผมขอประทานอนุญาตที่จะพูดไปพร้อมกันตรงนี้ทีเดียว ว่าผ่านกระบวนการที่

ครบถ้วนที่สุดของกระบวนการนิติบัญญัติเท่าที่กระผมศึกษาข้อเปรียบเทียบได้
 ทั้งโดยประสบการณ์ทางตรงที่กระผมมีเอง และทั้งลายลักษณ์อักษรที่สามารถ
 ศึกษาค้นคว้าหาได้จากเอกสารต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกล่าวโดยสรุปต้องถือได้โดยสมบูรณ์
 ปราศจากข้อโต้แย้งที่ขาดเหตุผลว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้นผ่านกระบวนการ
 การพิจารณาของผู้ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด
 เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว สิ่งที่เราต้องพิจารณาก็คงจะมี ๓ ประการเท่านั้นเอง
 ว่าเมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขโดยวุฒิสภาตามกระบวนการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้
 ในกระบวนการนิติบัญญัติในลักษณะของระบบที่มี ๒ สภา ก็ต้องถามว่าการปรับปรุง
 แก้ไขนั้นเป็นการปรับปรุงแก้ไขโดยเปลี่ยนหลักการ หรือเป็นการปรับปรุงแก้ไข
 โดยทำให้หลักการที่ผ่านตัวแทนของประชาชนได้รับการปรุงแต่งส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น
 มีความแตกต่างอยู่เท่านั้นเอง และนี่คือหลักที่สำคัญที่สุด กระผมใช้หลักนี้พิจารณาแล้ว
 ตอบท่านประธานได้ ว่าหลักเหตุผลที่บอกว่ากระผมไม่สามารถให้ความเห็นชอบ
 ในร่างพระราชบัญญัติที่กลับมาได้นั้น -----

เพราะสิ่งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นมาคือการทำลายหลักการ หรือการสร้างหลักการขึ้นมาใหม่ หลักการในที่นี่มี ๒ ประการ ท่านประธานครับ ๑. หลักการในแง่ปรัชญาและแนวความคิด ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิรูปทางการเมือง และการพัฒนาประชาธิปไตย ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเรื่องเหล่านี้กันอย่างกว้างขวาง กระผมเองนั่งเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย

ประการที่ ๒ ครับ ความเห็นที่ไม่เหมือนกันในแง่ของการบริหารในแง่ของการจัดการ ส่วนที่ ๒ นั้นไม่เป็นไรครับ สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ได้ แต่ท่านประธานครับ คนเดินในที่สว่างหรือที่มีดก็ตามจะต้องรู้ว่าไปทางไหน เรือเดินสมุทรจะเล็กจะใหญ่ขนาดไหนก็ตามต้องมีเข็มทิศ เรือบินสมัยใหม่จะใหญ่โตขนาดไหนก็ตามต้องทราบว่าจะไปทางไหนกัน คำตอบของเราก็คือว่า สิ่งที่เกิดขึ้นมาจากร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดนี้ เราให้คำตอบว่าทิศทางของเราก็คือการปรับปรุงปฏิรูปทางการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องของปรัชญาที่สำคัญ เท่ากับการกำหนดกรอบ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกระผมจะไม่พูดอะไรมากไปกว่านี้อีก นอกจากจะกราบเรียนท่านประธานว่า อยากจะให้พิจารณาสาระตงหลักที่สำคัญ ซึ่งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมากมายด้วยกัน อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณากราบเรียนท่านประธานแล้วว่า มีกี่มาตราที่ปรับเปลี่ยนไปเข้ามาใหม่อีกกี่มาตรา แต่กระผมจะชี้ให้เห็นเพียง ๓ มาตราเท่านั้นครับท่านประธาน เพื่อให้เห็นว่า การที่กระผมไม่เห็นชอบนั้นมีที่มาอย่างไร ตัวอย่างเช่นมาตรา ๔๘ ซึ่งบอกไว้ว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการประชุมระหว่างหัวหน้าพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อกำหนดวิธีการในการให้รัฐสนับสนุนการเลือกตั้งในเรื่องดังต่อไปนี้ แล้วก็เรียงลำดับความไป สิ่งที่ดีออกไปนะครับ ก็คือตัดที่บอกว่า จัดให้มีการประชุมระหว่างหัวหน้าพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อ ออกไปเสีย ตรงนี้เสียหายมากครับ ที่เสียหายที่สุดก็คือว่า สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบ คำว่า กระบวนการและระบบนั้น หมายถึงความสืบเนื่อง ความผูกพัน และความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดถึงการเติบโตของสถาบันทางการเมือง กระบวนการทางการเมือง และพฤติกรรมทางการเมือง อย่างมีหลักฐานและมีสาระตง เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาเป็นช่วง ๆ เป็นขั้นตอนและตัดส่วนนี้ออกไป พลอยทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างความสัมพันธ์ของความเติบโตของพรรคการเมืองอย่างที่ได้พูดกันไปแล้วในส่วนที่

พิจารณาในตอนต้น กับส่วนที่ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งหายไปเลย ขาดความสืบเนื่องตรงนี้เป็นอย่างไร ตรงนี้เสียหายครับ กระผมยอมรับไม่ได้ครับ และยอมรับไม่ได้จริง ๆ ท่านประธานครับ ไม่ว่าใครก็ตามที่เป็นคนเขียนกฎหมาย แล้วไม่ยอมรับบทบาทและความสำคัญของพรรคการเมือง ใครก็ตามที่เขียนกฎหมายแล้วไม่ยอมรับความสำคัญและที่มาของอำนาจของประชาชนที่ผ่านตัวแทนของประชาชนที่เรียกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย หรือจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมก็ต้องพูดคำนี้ครับ และเมื่อพูดคำนี้แล้วก็อยากจะให้ประธานได้ดูต่อไปในมาตรา ๗๘ ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วเมื่อตะกี้ นี่คือการปรับหลักการ หลักปรัชญา วิธีปฏิบัติและกระบวนการที่ผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วโดยสิ้นเชิง และเขียนขึ้นมาใหม่ตามกรอบความเข้าใจของผู้ซึ่งปรับเปลี่ยน ไม่ว่าผู้ที่ปรับเปลี่ยนนั้นจะ เกิดขึ้นมาจากประสบการณ์ในระบบราชการมากน้อย ลักษณะไหนก็ตาม นี่คือการเสียหายอีกประการหนึ่งในแง่ของการปรับเปลี่ยนหลักการ กระผมจะไม่อ่านรายละเอียดละครับ แต่สิ่งซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการปฏิรูปทางการเมืองที่สุดส่วนหนึ่งก็คือ การเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้งได้ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้เวลานานมากเหลือเกินครับ ท่านประธานเอง ก็ได้กรุณานั่งเป็นประธานในการประชุมเรื่องนี้อยู่หลายครั้ง ท่านประธานคงจะจำได้ว่าเมื่อเราพิจารณาเรื่องนี้ เราพยายามที่จะหาข้อสรุปที่ดีที่สุด ให้ลักษณะความเป็นตัวแทนซึ่งเกิดขึ้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ที่มีต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นไปในรูปแบบที่มีความเป็นตัวแทนครบถ้วนอย่างสมบูรณ์ แต่ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนนี้เท่ากับปรับหัวของเหรียญ เป็นก้อยของเหรียญ หรือจะปรับก้อยของเหรียญเป็นหัวของเหรียญก็ตาม ไม่มีลักษณะที่จะประสานกันได้เลย ใช้เหตุผลอย่างไรก็ตาม อ้างว่ามีอยู่ในมาตรา ๗๘ ทวิ ก็ไม่ได้ เพราะไม่เป็นเช่นนั้น

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ คูในมาตรา ๘๘ ท่านประธาน ก็จะได้เห็นว่า เป็นข้อบังคับตามมาตราที่ว่าด้วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิก วุฒิสภา กระผมไม่อยากจะไปไกลกว่านี้ครับท่านประธาน ไม่อยากจะไปไกลกว่า กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่าง มาตราเหล่านี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเลือกตั้งวุฒิสมาชิกนั้น เขียนขึ้นด้วยอาศัย เงื่อนไขของกระบวนการระบบและวิธีพิจารณาที่มองความเป็นประชาธิปไตย เปรียบเทียบกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยให้คล่องจงและเป็นไปตามเงื่อนไขที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญเป็นหลัก การค้นหาเป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อมีการเขียนในมาตรา ๘๘ เพราะเท่ากับเขียนกำหนดวิธีการการเลือกตั้ง ของวุฒิสมาชิกตามความเข้าใจที่วุฒิสมาชิกเขียนว่าควรจะเกิดขึ้นอย่างนั้น ฉะนั้น ทั้งไว้ตรงนี้ครับท่านประธาน เพราะเชื่อว่าคงยังจะต้องไปพูดคุยกันในการมาธิการร่วมอีก แต่เราต้องหาทางออกที่สรุปได้ดีที่สุดให้ได้ ด้วยเหตุผลเช่นนี้กระผมเห็นว่ากระผม ให้ความเห็นชอบไม่ได้ แต่ยินดีและเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสวงหา เหตุผลร่วมกันในการหาทางออก และตั้งเจตนารมณ์ที่แน่วแน่และมั่นคง ว่าใน ระบบ ๒ สภาซึ่งมีอยู่ในขณะนี้ เป็นระบบ ๒ สภาซึ่งสร้างเงื่อนไขให้เกิดการ ปฏิรูปทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ ที่ให้คำตอบกับอนาคตของบ้านเมือง ที่ส่อ ให้เห็นถึงการยอมรับอย่างมีทัศนคติที่สมบูรณ์ว่า การยึดถือและเคารพต่ออำนาจ อันแท้จริงของประชาชนนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญ ด้วยเงื่อนไขและวิธีพิจารณาเช่นนี้ กระผมไม่สามารถให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขจากวุฒิสภาได้ จึงกราบเรียนท่านประธานเห็นสมควรอย่างยิ่งตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เพื่อที่จะ หาทางออกที่ครบถ้วนสมบูรณ์และยอมรับความคิดเห็นด้วยกันทั้ง ๒ ประการได้ ท่านประธานครับ ประชาชนประชาธิปไตยที่ชื่อว่าคุณวอลเตอร์ เคยพูดไว้แล้วครั้งหนึ่ง ชัดเจนเมื่อหลายสิบปีเต็มทีมาแล้วว่า แม้ข้าพเจ้าจะไม่เห็นด้วยในสิ่งที่ท่านพูด แต่ข้าพเจ้าจะต่อสู้จนชีวิตจะหาไม่เพื่อให้ท่านได้พูดในสิ่งที่ท่านต้องการ ขอรบกวนเรียน ของกระผมทั้งหมดนั้น มิได้หมายความว่าความคิดที่นำมาสู่การปรับปรุงแก้ไขนั้น ยอมรับไม่ได้ กระผมพร้อมจะยอมรับด้วยเหตุผล พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็น แต่ขอให้ยึดถือสาระสำคัญของอำนาจที่แท้จริงของประชาชนซึ่งผ่านการพิจารณา ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว จึงกราบเรียนท่านประธานทั้งหมดไว้ ด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม
ท่านประธานครับ ผมคงจะใช้เวลาไม่มาก เพราะว่าสิ่งที่เป็นสาระสำคัญนั้น
ท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาอภิปรายชี้แจงแสดงเหตุผลที่ค่อนข้างจะชัดเจน
ไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตามกระผมค่อนข้างจะเห็นด้วยในสิ่งที่สมาชิกได้อภิปราย
ไปในเรื่องหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สภาแห่งนี้ได้พิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้วนั้น หลักการของเรานั้นเราได้เน้น เราได้
พยายามที่จะยึดแนวทางตามรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นมีอยู่โดย
ชัดเจน แต่ว่าในเรื่องนี้นั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า หลักการ
ยังอยู่แต่มีการแก้ไขกฎหมายมากมายหลายมาตรา โดยเฉพาะมาตรา ๗๘ ทวิ
ที่สมาชิกเป็นห่วง ซึ่งกระผมอยากจะชี้สิ่งที่จะทำให้เกิดปัญหาหลายประการให้
สภาแห่งนี้ได้บันทึกเอาไว้ว่า ถ้าหากว่าเรายอมรับตามแนวทางที่ทางวุฒิสภา
ได้แก้ไขมานั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าความโกลาหลในการจัดการเลือกตั้งก็จะ
เกิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจัดสถานที่เลือกตั้งกลาง การจัดบัญชี
ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ เป็น
คณะกรรมการการเลือกตั้งกลาง สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ถ่วงรั้ง จะเป็นสิ่งที่
ทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นมา และทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์
ยุติธรรม ไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะฉะนั้นเมื่อปัญหาจะเกิดขึ้น
มีมากมายหลายประการ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องพิจารณากฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยความรอบคอบมากยิ่งขึ้น เพราะสิ่งที่วุฒิสภาได้ทำ
มานั้นผมไม่รู้ว่าตั้งอยู่บนพื้นฐานอะไร เพราะว่าคนที่ไม่เข้าใจถึงเรื่องการเลือกตั้ง
ไม่มีความลึกซึ้งในเรื่องการเลือกตั้ง แต่มาแก้กฎหมายฉบับนี้ เรียกว่าเกือบจะ
ทั้งหมดเลยที่เป็นหลักการ ที่เป็นหลักแนวทางที่จะทำให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วย
ความเรียบร้อยนั้น เป็นเรื่องที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง ฉะนั้นกระผมก็เห็นด้วย
ที่จะให้มีคณะกรรมการร่วมในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้รอบคอบยิ่งขึ้น
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนถามว่า มีท่านใดบ้างที่เห็นด้วย
กับที่วุฒิสมาชิกแก้ไขมีไหมครับ กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ แต่เห็นมีผู้ที่จะให้ความเห็นอีก ๒ ท่าน ขอเชิญ
ท่านพีระพันธุ์และท่านเงินครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธาน
ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก็คงจะมีความเห็น
คล้ายคลึงกันเกือบทั้งสภาครับท่านประธาน แล้วก็คงจะมีท่านสมาชิกหลายท่านก็มี
แนวความคิดในเรื่องเดียวกันอาจจะซ้ำกันในบางประเด็น แต่ว่าผมอยากจะขอ
อภิปรายในประเด็นซึ่งท่านสมาชิกยังไม่ได้พูดถึง แล้วก็คงจะเอาประเด็นเดียวเท่านั้น
ท่านประธานครับ เพราะว่าคงจะมีเจตนาร่วมกันให้ตั้งกรรมาธิการร่วมอยู่แล้ว
ผมเห็นว่าสิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือในมาตรา ๒๓ ท่านประธานครับ ของร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้น ร่างฯ ของเราที่ผ่านไปเรากำหนดไว้ว่า การที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
จะต้องเสียสิทธิการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด เหตุผลและเจตนารมณ์ตรงนี้ก็คงจะมีที่มาก็คือว่า
เนื่องจากเหตุผลที่รัฐธรรมนูญต้องการให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิ
เลือกตั้งกันให้เต็มที่ เป็นไปได้ให้ทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ สิ่งที่จะตามมาก็คือว่า
ตรงนี้จะครับที่จะป้องกันการซื้อเสียงได้อย่างซัดที่สุด คงจะไม่สามารถมีผู้สมัคร
ท่านใดไปซื้อเสียงประชาชนได้ทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นก็เลยเป็นกำหนด
หน้าที่ไว้ให้ไปใช้สิทธิ แต่ว่าเมื่อทางกรรมาธิการจากวุฒิสภาท่านปรับปรุงแก้ไข
ออกมานั้นไปตัดตรงนี้ออกไป แล้วก็ไปกำหนดไว้ว่าให้เสียสิทธิตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้น ปัญหาที่ผมเป็นห่วงคืออย่างนี้ครับท่านประธาน ขณะนี้เรากำลัง
จะผ่านกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับนี้ แล้วก็เรายังไม่แน่ว่าเมื่อไรกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้นตรงนี้จะออกมา เพราะฉะนั้นก็แปลว่าถ้าหากเป็นไปตามร่างฯ ที่
วุฒิสภาแก้มานี้ ถึงแม้เราผ่านกฎหมาย ๓ ฉบับนี้ออกไป แล้วเผอิญเกิดอุบัติเหตุ
การเมืองยุบสภาขึ้นมา หรือเมื่อครบวาระแล้วกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ออกมา
ก็เท่ากับว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือตรงนี้ก็คงจะยังไม่สามารถบังคับใช้ได้
เพราะว่ายังไม่มีความหมายที่เกี่ยวกับการตัดสิทธิของประชาชนออกมา ซึ่งเราก็ยังไม่
ทราบว่าจะจากวันนี้ไปอีกเมื่อไรจะออก เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงคิดว่าในมาตรานี้

ผมคงเห็นด้วยไม่ได้ อีกมาตราหนึ่งก็คงจะเป็นในมาตรา ๕๙ ทวิ ถ้าท่านประธาน
 ดูตรงนี้จะเห็นว่า ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกบางท่านที่ได้เคยได้ออกความเห็นไปว่า
 ผู้ที่มาปรับปรุงตรงนี้จะมีความรู้ในเรื่องของทฤษฎีค่อนข้างมาก แต่ผมเห็นด้วย
 ที่ว่าท่านคงขาดประสบการณ์ด้านของทางภาคปฏิบัติ ท่านคงไม่ทราบว่าการ
 เลือกตั้งต้องทำอะไรกันอย่างไร การต่อสู้ในการเลือกตั้งต้องทำอะไร
 ในมาตรา ๕๙ ทวิ นี้กำหนดห้ามไม่ให้ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองหรือผู้ใดนอกจาก
 รัฐจากที่ปิดประกาศ ตรงนี้เป็นที่น่าสงสัยว่าในสาธารณสถานของรัฐ ผมไม่แน่ใจว่า
 เจตนารมณ์เขาหมายถึงว่าอะไร ถ้าหมายความว่าสาธารณสถานตรงนี้แปลว่า
 สถานที่ที่เป็นที่ราชการของรัฐ ตรงนั้นผมคิดว่าทุกวันนี้ไม่มีกฎหมายฉบับนี้หรือ
 มาตรานี้ก็ไปติดประกาศปิดป้ายไม่ได้อยู่แล้ว แต่ถ้าหมายถึงที่สาธารณะ เช่นถนน
 ท่านเองอย่างนี้เป็นที่สาธารณะด้วยก็จะทำให้เกิดปัญหา เพราะว่าถ้าหากว่าหน่วยงาน
 ของรัฐจะต้องเป็นคนกำหนดเสียเอง จะทราบได้อย่างไรว่าจุดไหนเป็นจุดจำเป็น
 ของสมาชิกหรือผู้สมัครหรือพรรคการเมืองแต่ละพรรคที่ต้องติดป้ายโฆษณา และตรงนี้
 ก็จะไปสอดคล้องกับท่านสมาชิกได้ก็ไปว่าในมาตรา ๕๙ ที่ไปตัดเรื่อง
 การประชุมระหว่างคณะกรรมการการเลือกตั้งกับหัวหน้าพรรคการเมือง ตรงนี้
 ท่านจะทราบได้อย่างไรว่าเป้าหมายวัตถุประสงค์หรือการทำงานในทางการเมือง
 คืออะไร อีกประการหนึ่งในมาตรา ๕๙ ทวิ เช่นเดียวกันในช่วงท้าย ก็เท่ากับว่า
 บอกว่าห้ามไม่ให้ผู้สมัครพรรคการเมืองหรือผู้ใด ผู้ใดตรงนี้ก็กว้างมากท่านประธาน
 รวมถึงภาคเอกชนด้วยที่ต้องการสนับสนุนในการเลือกตั้ง บอกห้ามจัดสรรเวลา
 ออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ให้แก่พรรคการเมือง หรือกระทำ
 กิจกรรมอื่นที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้รัฐสนับสนุน -----

ท่านประธานครับ ตรงนี้ถ้าหากว่าเราต้องการให้มีการสนับสนุนการเลือกตั้ง เราต้องการให้มีการสนับสนุนระบบประชาธิปไตย และภาคเอกชนเขาต้องการช่วย ช่วยไม่ได้ ห้าม อย่างนี้จักรัฐธรรมนูญใหม่ครับ ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นสิทธิของประชาชน สถานีตรงนี้ถ้าเขาเป็นเจ้าของเวลาออกอากาศ เขาเป็นเจ้าของรายการ ใครอยากจะทำสรรทำให้ใครเป็นสิทธิของเขาครับ นั่นเป็นการส่งเสริมระบบประชาธิปไตยอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นการที่ทางวุฒิสภามาปรับปรุงในสิ่งเหล่านี้ ผมจึงยังไม่สามารถเห็นด้วยครับ และก็เข้าใจว่ามีท่านสมาชิกท่านอื่นคงจะอภิปรายในประเด็นอื่นต่อไป ก็อยากจะสรุปท่านประธานครับว่า ผมเห็นด้วยที่จะให้มีการจัดตั้งกรรมาธิการร่วมขึ้นมาเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเงินครับ

นายเงิน ไชยศิวามงคล (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เงิน ไชยศิวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านประธานครับ มาตรา ๗๘ ทวิ นี้ จากการที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไป และก็ทางวุฒิสมาชิกได้แก้ไขเป็นส่วนใหญ่ แต่เป็นการแก้ไขระบบ ตรงนี้จะเกิดความวุ่นวายกับบ้านเมืองมากเพราะการปฏิรูปการเมือง กฎหมายมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยจำนวนสมาชิก ๕๐๐ คน เป็นสมาชิกมาจากการเลือกตั้งตามกฎหมายมาตรา ๘๘ และมาตรา ๑๐๐ และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตการเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๒ จำนวน ๔๐๐ คน ถ้ามีเขตเลือกตั้งกลางรวมทั้งการจัดทำบัญชีรายชื่อเลือกตั้งกลางในลักษณะที่มีหีบกลางทั้งหมด ๔๐๐ เขต ๗๖ จังหวัด ต้องเพิ่มบุคลากรส่วนหนึ่ง ต้องเพิ่มเงินงบประมาณส่วนหนึ่ง และเพิ่มหีบการเลือกตั้งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ถึง ๑๖๐,๐๐๐ คน ๔๐๐ เขต จริง ๆ แล้วมีการเลือกตั้งผู้ที่ใช้สิทธิได้นี้ไม่เกินประมาณ ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ คน ถ้าแข่งขันกัน ๓ คน เฉลี่ยคะแนนประมาณ ๓๐,๐๐๐ คนหรือ ๓๐,๐๐๐ คนเศษ จะชนะกันไม่มากตรงนี้ เพราะฉะนั้นการควบคุมการโง่งการเลือกตั้งเราไม่สามารถป้องกันปัญหาตรงนี้ได้ ส่วนหนึ่งที่อพยพออกไปสู่ท้องถิ่นที่ไม่มีอาชีพการทำมาหากิน ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงาน แรงงานอพยพต่าง ๆ ตามกฎหมายมาตรา ๗๘ ทวิ ระบุว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนอกเขตที่ตนมีชื่อในบัญชีรายชื่อในการเลือกตั้ง มีชื่อในทะเบียนบ้านเขตการเลือกตั้ง

ไม่น้อยกว่า ๘๐ วัน หากประสงค์จะลงคะแนนเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนมีอยู่ ให้แจ้งประสงค์ในการใช้สิทธินอกเขตเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งที่ตนมีถิ่นที่อยู่ ตรงนี้จะเป็นปัญหาครับ ส่วนใหญ่ประมาณ ๘ - ๑๒ ล้านคน จะเป็นลูกจ้าง แรงงานอพยพ ไม่ว่าจะไปกรุงเทพฯ ไปตาม หัวเมืองต่าง ๆ โรงงานอุตสาหกรรมจะมีนายจ้าง เพราะฉะนั้นคะแนนส่วนนี้ จะขึ้นอยู่กับนายจ้างทั้งหมด ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศประมาณ ๓๐ กว่าล้านคน แรงงานอพยพ แรงงานประจำ ประมาณ ๗ - ๑๒ ล้านคน เสีย ๑ ใน ๔ ตรงนี้การเมืองจะขึ้นสู่ระบบทุนนิยมทันที โครงสร้างของนายจ้างทั้งหมดทั้งระบบ จะสามารถควบคุมลูกจ้างได้ เพราะว่าเป็นคนจ่ายเงินเดือน เป็นคนให้ ผลประโยชน์ เป็นคนให้คุณให้โทษได้ ตรงนี้จะเกิดความวุ่นวายขึ้นมา และจะ เข้าไปสู่ระบบทุนนิยมอีกครั้งหนึ่ง เพราะระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ แล้ว เป็นการผูกขาดในด้านทุนนิยม ส่วนใหญ่จะมาจากสถาบันการเงินหรือเป็นการ ไล่ข้าวเจียวในวงการการเมือง เพราะฉะนั้นต้องตั้งคณะกรรมการแก้ไข ระบบตรงนี้ให้ได้ครับ ไมอย่างนั้นจะเกิดปัญหาขึ้นแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านขจิตกรครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้ ผมขอเรียนหาหรือว่า ทุกท่านอภิปรายมาก็เห็นว่าควรจะต้องกรรมาธิการร่วม และเสร็จแล้วท่านก็ให้ เหตุผลมาครบถ้วนพอสมควรแล้ว ผมจะขอเรียนหาหรือว่าขออนุญาตปิดอภิปราย ได้ไหมครับ ท่านขจิตกรจะอภิปรายในกรณีที่ว่าคัดค้านไม่เห็นด้วยใช้ไหมครับ หรือว่าเห็นด้วยกับที่วุฒิสมาชิกแก้ไข เชิญท่านขจิตกรครับ

นายขจิตกร ชัยนิยม^{เดิม} (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วย กับวุฒิสภา แก้ไข แต่ว่าผมขอให้เหตุผลไว้บัดนี้ เพราะว่าผมเป็นกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ อนุญาตครับ ขอสั้น ๆ หน่อยนะครับ

นายขจิต ชัยนิยม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นว่าการแก้ไขของวุฒิสมาชิกนอกจากเหตุผลที่ท่านสมาชิกได้ให้มาแล้วนั้น ผมยังเห็นว่า มันจะ เกิดสภาพซึ่งมันไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่แก้ไขไป เพราะการแก้ไขไปนั้น ทัวประเทศไทยจะมีเขตเล็กคือ ๔ เขตเลือกตั้ง เจตนาที่จะให้ผู้แทนราษฎรดูแล ในเขตเลือกตั้งซึ่งใกล้ชิดขึ้น แต่ว่าจากการเขียนของวุฒิสมาชิก จะทำให้คนกระจาย อยู่ตรงไหนก็ตาม แล้วไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องดูทะเบียนบ้าน เสร็จแล้วคนที่อยู่นอกถิ่น มันจะลำบากมากในการที่ผู้สมัครหาเสียงและก็คนที่จะใช้ดุลยพินิจในการเลือกผู้แทนราษฎร อันนี้ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ นั้นก็คือว่าสิ่งที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งก็คือว่าเราเขียน กฎหมายแบบนี้มันไปทำลายกฎหมายซึ่ง เขาบัญญัติอยู่อันหนึ่งก็คือเรื่องกฎหมาย ทะเบียนบ้าน เพราะฉะนั้นการเขียนเพื่อรองรับคนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับหนึ่งคือ ย้ายออกมาจากถิ่นที่อยู่แล้วไม่แจ้งตามกฎหมายทะเบียนบ้าน แล้วเรายังใช้กฎหมาย อันนี้ไปรองรับคนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ผมจึงเห็นว่าอันนี้เป็นสาระสำคัญ ที่จะ เกิดความวุ่นวายและการเลือกตั้งก็จะมีปัญหา มาก ก็ไม่เห็นด้วยควรจะต้อง กรรมาธิการขึ้นพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิก ผมขออนุญาตปิดอภิปรายนะครับ ถ้าไม่มีใคร เห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมปิดอภิปราย ต่อไปผมจะ เรียบถามว่าท่านใด ที่เห็นว่าไม่ควรที่จะตั้งกรรมาธิการร่วม

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมาธิการ ร่วมกับวุฒิสมาชิก กรรมาธิการร่วมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๐ ท่าน ตามสัดส่วนพรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน พรรคชาติไทย ๑ ท่าน พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคที่เหลือ ๑ ท่าน ขอเชิญพรรคความหวังใหม่เสนอกรรมาธิการ เชิญครับ

นายธนเทพ ทิมสุวรรณ (เลย) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม ธนเทพ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอคณะกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ดังต่อไปนี้ ๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน ๒. ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำจ

๓. นายขจิตร์ ชัยนิคม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปัตย์

นางสาวรตนา อนันต์นาคินทร์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รตนา อนันต์นาคินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อของกรรมาธิการร่วม
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังต่อไปนี้ ๑. นายถวิล ไพรสณฑ์

๒. นายทิวา เงินยวง ๓. นายธวัช วิชัยดิษฐ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนา

นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤษฎาง แก้วโสภา พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอ
กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา คือนายจำลอง ครุฑขุนทด
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติไทย ๑ ท่าน

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ขอเสนอคณะกรรมาธิการร่วมในสัดส่วนของพรรคชาติไทยคือ
นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคม ๑ ท่าน

นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคกิจสังคม มุกดาหาร ขอเสนอสัดส่วนกรรมาธิการของพรรคกิจสังคม
นายโชคสมาน สีลาวงษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคส่วนที่เหลือคือได้แก่ พรรคประชากรไทย พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน พรรคพลังธรรม และพรรคไท ๑ ท่าน เชิญครับ

นายสุเมธ พรหมพันท้าว (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุเมธ พรหมพันท้าว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคเสรีธรรม ขอกราบเรียนเสนอตามลำดับส่วนของพรรคที่เหลืออีก ๖ พรรค คือท่านชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านเลขานุการฯ เชิญอ่านรายชื่อกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
 ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.

๑. นายไพจิต ศรีวรขาน ๒. ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำจ ๓. นายขจิตร์ ชัยนิคม
 ๔. นายถวิล ไพรสณฑ์ ๕. นายทิวา เงินยวง ๖. นายธวัช วิชัยดิษฐ
 ๗. นายจำลอง ครุฑขุนทด ๘. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๙. นายโชคสมาน
 สีลาวงษ์ ๑๐. นายชัย ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เป็นการจบการพิจารณานะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มีครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เต็มครับ ผมขอแจ้งระเบียบวาระให้หมดก่อนครับ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ท่านอิสสระ สมชัย เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผม
 นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ครับ ยังมีญัตติด่วนซึ่งเสนอโดยวาท
 ท่านประธานสภาครับว่าเมื่อพิจารณากฎหมาย ๓ ฉบับแล้วจะนำมาพิจารณาต่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมทราบครับ เชิญท่านนั่งลงก่อน ท่านประเทือง เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย
 ก่อนที่ท่านประธานจะพิจารณาในระเบียบวาระต่อไป กระผมขออนุญาตหารือ
 ท่านประธานสักขีพยานหนึ่ง เนื่องจากกระผมได้รับหนังสือจากท่านเลขาธิการ
 สภาผู้แทนราษฎรให้ได้รับทราบถึงพฤติกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการ
 ใช้สิทธิโดยสารเครื่องบิน แล้วก็ให้สิทธิของตนเองนั้นไปให้กับผู้อื่น จนกระทั่ง
 ทางบริษัทการบินได้ทำหนังสือแจ้งมายังสภา แล้วสภาจึงทำหนังสือถึงสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร กระผมก็เชื่อว่าท่านอื่นก็คงได้รับ การกระทำอย่างนี้ใน
 ความเห็นของกระผมถือว่าทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นกระผมอยากให้ท่านประธานได้ดำเนินการ

สอบสวนเรื่องนี้ว่าการกระทำเรื่องนี้เป็นของสมาชิกท่านผู้ใด มิฉะนั้นจะเป็น การทำให้เสื่อมเสียกันไปทุกคน เพราะว่าสิทธิในการโดยสารเครื่องบินนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว แต่ว่าเอาสิทธิของตัวเองนั้นกลับไปให้ผู้อื่นโดยสาร ตรงนี้ กระผมเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ กระผมขอให้ท่านประธานดำเนินการ สอบสวนเรื่องนี้ หรือท่านประธานจะมีบัญชาให้ทางคณะกรรมการกิจการ สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการสอบสวนเรื่องนี้ให้กระจ่างชัดเพื่อให้ได้ตัวบุคคล ผู้ที่กระทำในเรื่องนี้ ผมเองเป็นผู้แทนราษฎรถ้าจะไปขึ้นเครื่องบินผมขาย จี๋หน้าทางบริษัทการบินไทยเขา เขาจะต้องตรวจเช็คนอย่างละเอียดลออก ี่ตัวที่เดินต่อไปนี่ นั่นเพราะบุคคลคนเดียวทำให้เสื่อมเสียอย่างนี้ ผมขอ กราบเรียนท่านประธานในเรื่องนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณประเทืองที่ได้กรุณาช่วยกันรักษาชื่อเสียงของ ส.ส. เรา ก็ขอถือเอาคำอธิบายของท่านประเทืองนี้ให้ท่านเลขาธิการฯ ทราบ ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไป เชิญท่านขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี มีเรื่องจะปรึกษาท่านประธาน เพื่อเป็นข้อปฏิบัติไว้ อันที่จริงสภาแห่งนี้ก็ได้ปฏิบัติไปกรณีหนึ่งแล้ว คือกรณี ที่บุคคลภายนอกได้ถูกพาดพิงจากการอภิปราย เขาจะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคสาม วันนี้เขาได้ทำหนังสือมาแล้วก็คือได้ส่งท่านประธาน ไปแล้ว ผมก็เลยอยากจะถามกรณีนายพิภพ ธงชัย ผู้แทนองค์กรพันธมิตรคัดค้าน โครงการท่อก๊าซไทย - พม่า ซึ่งในสาระของหนังสือก็คือว่าเขาชี้แจงว่า นายชวน หลีกภัย ในฐานะนายกรัฐมนตรีนั้นได้อภิปรายคลาดเคลื่อนจาก ความเป็นจริง และก็คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ก็ได้ให้ข้อมูลซึ่งไม่เป็นความจริง (นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มีการประท้วง เกี่ยวกับท่านขจิตร์รอสักครู่ เชิญท่านนิพนธ์ประท้วง ก่อนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรค ประชาธิปัตย์ ผมประท้วงท่านประธานครับ ท่านประธานให้สมาชิกนำหนังสือ

บุคคลภายนอกมาอ่านในที่ประชุมได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมเรียนอย่างนี้ นะครับว่าผมกำลังหาหรือท่านเลขาธิการฯ อยู่ในวิธีปฏิบัติซึ่งรัฐธรรมนูญเราเขียนไว้ แต่การปฏิบัติมันยังไม่มี เพราะฉะนั้นผมไม่อนุญาตที่จะให้อ่านข้อความที่พาดพิงถึงบุคคลภายนอก เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญนั้นบุคคลภายนอกถ้าเกิดการเสียหายก็มีสิทธิที่จะไปฟ้องร้องได้

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตอีกนิดหนึ่งนะ ครับ คือมีการปฏิบัติในที่ประชุมแห่งนี้แล้ว โดยท่านประธานในที่ประชุม แต่ว่าผู้ปฏิบัติอาจจะไม่ใช่ท่าน

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เตียวครับ ท่านสุทัศน์ประท้วงครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ อำนาจเจริญ ต้องขอประทานโทษไม่ยาก จะประท้วงเลยนะครับ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าเจตนารมณ์ของการบัญญัติไว้ในเรื่องนี้ก็คือ หากกระทบกระเทือนถึงบุคคลภายนอก การใช้สิทธินั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เขาต้องใช้แน่นอน แต่ถ้าหากจะชี้แจงก็คือทำหนังสือส่งถึง ท่านประธานครับ ไม่ใช่จะมอบให้สมาชิกท่านใดท่านหนึ่งนำมาอ่านในห้องประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้ว ผมไม่อนุญาตให้อ่าน ท่านขจิตรครับเชิญ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้อ่านนะครับ ผมกำลังถามเป็นข้อปฏิบัติว่า ถ้าเขามีหนังสือมาอย่างนี้ ในที่ประชุมเคยอ่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ใจเย็น ๆ ครับ ไม่มีครับ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : คือขอยกตัวอย่างท่านอลงกรณ์ นะครับ ได้ถูกพาดพิงแล้วทำหนังสือมา ตอนนั้นท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ผมครับ ไม่ใช่ผม

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านสมศักดิ์ปฏิบัติหน้าที่อยู่ แล้วก็ ทำหน้าที่อ่านในที่ประชุม ผมจึงถือว่าอันนั้นใช้เป็นบรรทัดฐาน ผมก็เลยถามข้อสงสัยอย่างนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะชี้แจงครับ ผมถือว่าที่ท่านสมศักดิ์ตัดสินนั้นไม่ใช่บรรทัดฐาน นะครับ แล้วในความเห็นของผมซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมผมเห็นว่า ไม่สามารถที่จะอ่านได้นะครับ ท่าน ร้อยโท กุเทพ มีอะไรเชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ตรงนี้ละครับ ท่านประธานครับ คือสิ่งที่เราต้องการ วันนี้ท่านประธานได้แสดงความกล้าหาญมากครับที่ได้บอกว่า นั้นไม่ใช่บรรทัดฐาน และท่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ต้องตกใจหรอกครับ เราไม่อ่านจดหมายอย่างนี้

ในสภาแน่นอน แต่เมื่อบรรทัดฐานมันเกิดขึ้นด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของประธาน คนหนึ่งในที่ประชุม เราต้องถามต่อไปว่าในขณะที่เลขานุการส่วนตัวของท่าน นายกรัฐมนตรีสามารถใช้สภาในกรณีซึ่งแจ้งข้อกล่าวหา โดยท่านประธานอ่าน ไปแล้ว ท้าไปแล้วถึง ๒ ครั้ง ตรงนั้นถือว่ามันเป็นบรรทัดฐานหรือไม่ ถ้าท่านประธาน บอกว่า นั่นไม่ใช่บรรทัดฐาน เราก็สบายใจครับ เราก็คิดว่าอย่าให้เกิดขึ้นใน สภาแห่งนี้อีก ไม่ว่าจะคนนั้นจะอยู่ใกล้ชิดกับรัฐบาลหรือไม่ ขอให้ทุกคนที่อยู่ในประเทศ แห่งนี้ได้ใช้กติกาเดียวกันและทำแบบเดียวกัน ขอสนับสนุนท่านประธานครั้งนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอดีตร ชาญครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดีตร เพียงเกษ ขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ผมขออนุญาตให้ท่านสมาชิก และท่านประธานกรุณาอ่านมาตรา ๑๕๗ วรรคสาม มาตรา ๑๕๗ พุทธถึง เอกสิทธิ์ แต่ว่าวรรคสามนั้นพาดพิงไปถึงบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่สมาชิก เมื่อเขาได้ถูกพาดพิง เขาก็ทำหนังสือมาชี้แจง แต่ในทางปฏิบัติท่านประธานได้วินิจฉัยไปแล้ว ผมขออนุญาต ให้ท่านประธานได้กรุณาสั่งการ หรือว่าจัดทำระเบียบตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ บอกว่า ให้ประธานแห่งสภานั้นจัดให้มีการโฆษณาคำชี้แจงตามที่บุคคลนั้นร้องขอ ตามวิธีการและภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมของสภานั้น นี่ละครับคือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งสภาแห่งนี้ได้รับรัฐธรรมนูญไป ผมหวัง เป็นอย่างยิ่งว่ากรณีของคุณองกรณ์ก็ดี กรณีของคุณพิภพหรือว่ากรณีของคนอื่นใดที่ จะเกิดขึ้น เขาได้ใช้สิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงขอฝากท่านประธานซึ่งทรงไว้ ซึ่งความยุติธรรม ซึ่งผมเคารพได้โปรดดำเนินการปฏิบัติโดยเร็วด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านสาทิพย์ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าขณะนี้พวกเรากำลังหาหรือกันอยู่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ การปฏิบัติตามระเบียบของสภา ซึ่งเกี่ยวเนื่องจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาหารือ และท่านประธานได้กรุณาให้พวกเราได้แสดง

ความคิดเห็นในเชิงเสมือนกับเป็นการตั้งข้อสังเกตไปด้วย เนื่องจากเป็นภาพ
 โดยรวมของสภาที่ปรากฏออกไป แต่กรณีการหารือของเพื่อนสมาชิกสักครุนั้นนี้
 ได้เกี่ยวข้องกับปฏิบัติหน้าที่ของประธาน ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม
 ตลอดระยะเวลา ๓ วันที่ผ่านมา ซึ่งผมเข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ
 เพราะเมื่อภาพข่าวปรากฏออกไปนั้น ภาพของสภาอาจจะทำให้ประชาชน
 เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และเกิดความเข้าใจผิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้
 ผมเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภานี้ ซึ่งคิดว่ามีสิทธิในการที่จะแสดงความคิดเห็น
 ต่อข้อหาดังกล่าวด้วย ข้อหาดังกล่าวสักครุนี้ฟังดูประหนึ่งว่ารองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งได้ทำหน้าที่ที่ผิดเพี้ยนหรือบกพร่องไปในการประชุม
 ซึ่งถ้าสังเกตย้อนกลับไปใน ๓ วันของการประชุมนั้น มีการอภิปราย การตั้ง
 ข้อสังเกต การประท้วง ในเชิงที่เป็นการแสดงความกดดันต่อท่านรองประธาน
 ท่านหนึ่งของสภานี้มาโดยตลอด -----

จนกระทั่งมีสมาชิกบางท่านใช้ถ้อยคำที่พวกเราไม่คิดว่าควรจะใช้ในสภา ในการกล่าวหาท่านรองประธานฯ สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ผมคิดว่าเราเคารพ เราให้เกียรติการทำหน้าที่ของประธานทุกท่านว่าเป็นกลาง เราไม่คิดว่าใคร สังกัดพรรคการเมืองใด แล้วจะสนับสนุนพรรคการเมืองนั้น โดยการแสดงความไม่เป็นกลางในการทำหน้าที่ เพราะมีฉะนั้นแล้วการทำหน้าที่จะผิดเพี้ยน แล้วก็เกิดความรู้สึกที่เข้าใจผิด ถ้ารู้สึกที่ท่านรองประธานฯ สมศักดิ์ เป็นพรรคกิจสังคมโอบอุ้มพรรคกิจสังคม คนจะมีสิทธิคิดครับ ว่าท่านรองประธานฯ โสภณ

(นายขจิตร์ ชัยนิคม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เกี่ยวกับท่านขจิตร์ประท้วงอะไรครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ผมประท้วงในกรณีที่ว่าผมเป็นคนเสนอญัตติ ผู้อภิปรายพูดว่า ผมเสนอญัตตินี้ฟังดูประหนึ่งว่าต้องการดำเนินการปฏิบัติงานของท่านประธานฯ ซึ่งไม่ใช่เลย ผมเสนอด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีคนเอาอันนี้มาแล้วเขาบอกว่าเขาเสนอท่านประธานฯไปแล้ว ผมก็เลยถามว่า ถ้าเสนอประธานฯแล้วนี้จะปฏิบัติเหมือนที่เคยปฏิบัติหรือไม่ ผมถามด้วยความบริสุทธิ์ใจ อย่าอภิปรายให้ผมเสียหาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านขจิตร์ครับ กรุณานั่งลงครับ เกี่ยวกับผมจะชี้แจง คือวาระนี้เป็นระเบียบวาระอื่น ๆ ครับ เป็นการหารือ ซึ่งผมก็อนุญาตให้หารือได้เชิญ ท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ต่อ แต่ขอความกรุณาว่าการหารือนั้น อภิปรายขอด้วยความเคารพทุกท่านนะครับ พวกเราอยู่ด้วยกันอย่างนี้ที่ทำหน้าที่กัน ด้วยดีมาตลอด ขอความกรุณาว่าคำคมทั้งหลาย หรือพาดพิงต่าง ๆ นี้ขอความกรุณาเถอะครับ ขอความกรุณาด้วย ที่ผมพูดนี้ไม่ใช่คำหยาบคายท่านสาทิพย์นะครับ ผมจะได้มีเรื่องอื่นหารือท่านด้วย

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ผมหารือและแสดงความคิดเห็นด้วยเรื่องนี้ ก็เพราะ ๒ - ๓ วันที่ผ่านมาเนี่ยมีการอภิปรายได้มีการตั้งข้อสังเกต ผมบอกว่าถ้ากล่าวหาท่านรองประธานฯ สมศักดิ์ ก็เพราะอยู่พรรคกิจสังคมจึงโอบอุ้มพรรคร่วมรัฐบาล คนจะมีสิทธิคิดว่าท่านรองประธานฯ โสภณ

(ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำจ่าง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เดี่ยวท่านสาทิศย์ครับ ท่าน ร้อยโท กุเทพ ประท้วงหรือครับ ร้อยโท กุเทพ ไสกระช่าง (ศรีสะเกษ) : ครับ ประท้วงครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม กุเทพ ไสกระช่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเรากำลังใช้ข้อบังคับปรึกษาหารือในเรื่องที่ท่านสมาชิกหยิบยกขึ้นมาจะต้องอยู่ในประเด็นตรงนั้น ผมก็ขงใจนึกเดี่ยวที่ท่านประธานบอกว่า เราปรึกษาหารือเรื่องทัวไป วันนี้เรากำลังปรึกษาหารือในเรื่องว่าจะปฏิบัติอย่างไรกับบรรทัดฐานอย่างนี้ เราไม่ได้พูดถึงว่าประธานคนไหนเป็นกลาง ไม่เป็นกลาง แล้ววันนี้ผมจะบอกท่านประธานต่อไปว่าประเด็นของผมนั้นยังมีอยู่ครับ เพราะมีการปฏิบัติในเรื่องนี้ออกจากกรอบของรองประธานด้วย เพราะฉะนั้นผมขอประท้วง เพราะท่านประธานวินิจฉัยว่าท่านผู้อภิปรายอยู่ในประเด็นหรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ นั่งลง การหารือนั้นเป็นอำนาจของประธานที่ประชุมจะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ นะครับ เป็นคำหารือที่ประธานจะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ เป็นสิทธิของประธานที่ประชุม เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าท่านสาทิศย์ วงศ์หนองเตย อภิปรายนั้นก็ยังไม่ได้ไปเกิดการเสียหายอะไร แต่เพื่อที่จะทำความเข้าใจเท่านั้นเองนะครับ เชิญท่านสาทิศย์ต่อ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ผมเคารพคำวินิจฉัยของท่านครับ ผมแสดงความคิดเห็นเรื่องนี้เป็นห่วง เพราะถ้ากล่าวรองประธานสมัคคือนั้น ท่านรองประธานฯ เอง ท่านรองประธานฯ โสภณ ประทานโทษเอี้ยนาก็อาจจะถูกกล่าวหาได้ เพราะว่าท่านอยู่พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานวันนอร์ก็จะถูกกล่าวหาว่า เพราะอยู่พรรคความหวังใหม่จึงไม่เป็นกลาง ซึ่งผมไม่คิดว่าเป็นเช่นนั้น ๓ วันที่ผ่านมาเราเห็นได้ชัดจากการทำงานว่า ทั้ง ๓ ท่านพยายามควบคุมการประชุมให้อยู่ภายในระเบียบข้อบังคับ แต่พฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่กดดันต่อท่านรองประธาน จนขนาดมีการล่าลายเซ็นทำหนังสือนั้น ผมคิดว่าไม่เป็นธรรมต่อท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ระเบียบข้อบังคับที่ท่านต้องรักษาการ ท่านต้องควบคุมการประชุมนั้น ผมคิดว่าการประชุมนั้นถ้าทอดสคเมื่อถ่ายทอดสดคนเห็นทั่วทั้งประเทศก็จะยอมรับและก็เห็นได้ทีเดียวว่าประธานแต่ละท่านทำหน้าที่เป็นกลางหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าประเด็นนี้

ต้องหรือแล้วก็ต้องตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า ท่านรองประธานฯ สมศักดิ์ไม่ได้ทำการ
ในลักษณะที่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ยังคงทำหน้าที่เป็นกลาง เพียงแต่พฤติกรรม
ในบางครั้งซึ่งมีความกดดันจากเพื่อนสมาชิกนั้น ท่านรองประธานฯ เองก็ยังพูดใน
ที่ประชุมว่า ท่านไม่อยากเสียเพื่อน ท่านก็ยอมที่จะถอยลงไปจากการทำหน้าที่
ซึ่งเป็นเรื่องน่าเห็นใจ ผมกราบเรียนท่านประธานเรื่องนี่เพราะต้องบันทึกไว้
ในบันทึกรายงานการประชุมนะครับ ผมไม่อยากจะให้การทำลักษณะอย่างนี้เป็นเกม
กดดันทางการเมืองของบางกลุ่มบางพรรค ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ คืออย่างนี้ครับ ผมขอเรียนชี้แจงนิดหนึ่ง
ด้วยความเคารพทุกท่านนะครับ และผมยืนยันอีกครั้งหนึ่งนะครับว่า ท่านประธาน
วันนอร์ ผมกับท่านรองฯ สมศักดิ์ เราได้ปรึกษาหารือกัน เรากลับเรื่องนี้มาก

แต่ท่านสมาชิกที่เคารพครับ เพื่อที่ความเข้าใจของพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ ทางบ้านด้วยว่า ท่านใดก็ตามครับที่มานั่งอยู่ตรงนี้ครับ จะต้องถูกกดดันโดยปริยาย การประท้วงไม่ใช่ว่ากดดันท่านรองสมศักดิ์ ผมก็กดดัน ท่านประธานก็กดดัน เหมือนกัน แต่เราก็อาศัยหลักการประนีประนอมบีบข้อบังคับเป็นหลัก อะลุ่มอล่วย กันบ้างตามสมควร ซึ่งผมเองกราบเรียนว่าที่ผ่านมานั้น ผมก็เห็นใจนะครับ ทุกท่านก็เห็นดีเห็นชอบด้วยกัน โดยเฉพาะประธานที่ประชุมนี้เหนื่อยมาก ผมถึงกับเจ็บปวดตานะครับนี้ แต่ก็ต้องมาประชุม เพราะว่ามันนั่งอยู่ ผมขอหาหรือ ท่านประจวบเลยครับ เชิญท่านหาหรือ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าเรื่องที่ท่านสมาชิกหาหรือนั้นก็ไม่ใช่เรื่องสลบซับซ้อน ยากเป็นอะไรครับ ผมคิดว่าเพียงแต่เราได้กรุณาอ่านรัฐธรรมนูญแล้วก็ปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทุกอย่างก็จะจบครับ จบลงตรงที่ว่า มาตรา ๑๕๗ วรรคสาม คือถ้ามีกรณีพิพาทถึงบุคคลภายนอก แล้วให้ทำหนังสือถึงประธาน ประธานจัดให้มีการโฆษณาคำชี้แจงตามที่บุคคลนั้นร้องขอตามวิธีการและภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมของสภานั้น ทั้งนี้โดยไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลในการฟ้องคดีต่อศาล คือเราจะต้องลืมความหลังบ้างครับ อะไรที่ผิดไปแล้วนะครับก็แก้ไข เพราะฉะนั้นการที่ท่านรองประธานกระทำไปวันนั้นก็ถือว่าท่านประธานมาอ่านในที่ประชุมนั้นถูกต้องตามรัฐธรรมนูญใหม่ ถือเป็นการประกาศใหม่ ถ้าไม่ใช่ผมคิดว่าถ้อยคำของท่านประธานที่น่าเอาคำร้องของบุคคลภายนอกที่พิพาทถึงนั้นมาอ่านไม่ชอบ ไม่ถูก ก็ถือว่าท่านประธานไม่ได้พูด ไม่ได้อ่าน ก็คือขอร้องให้ท่านประธานสมศักดิ์ หรือที่ประชุมมีความเห็นว่าให้ท่านถอนคำพูด เหล่านั้นทั้งหมด แล้วก็ให้ท่านรองประธานนำไปดำเนินการให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญเสีย ผมคิดว่ามันก็จะถือว่าไม่ได้มีการกระทำเช่นนั้น ส่วนท่านสมาชิกที่ได้รับหนังสือร้องเรียน หรือทำสำเนาให้ ที่จริงแล้วตัวจริงนั้นส่งให้ท่านประธานแล้ว ท่านประธานก็ชอบที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ตามสิทธิพึงมีพึงได้ที่ระบุไว้หรือบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าการดำเนินการมานั้น ก็ดีแล้ว แล้วมันไม่ใช่ครั้งแรกหรือครั้งที่ประธานสภาไม่ได้เป็นรัฐบาลครับ สมัยเมื่อก่อนท่านประธานอุทัยก็ไม่ได้เป็นรัฐบาล ท่านก็ทำหน้าที่ประธานได้ แล้วก็ผมคิดว่าขณะนี้เนื่องจากว่ามีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมืองนะครับ คำว่า ท่านประธาน นั้น ผมคิดว่าในสปีริตหรือในความรู้สึกของผู้ที่เป็นประธาน

ทุกคนละครับจะต้องทำตามรับธรรมนูญ แล้วก็ต้องมีเกียรติภูมิ มีศักดิ์ศรี เพราะว่า
ประธานก็คงจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้อยู่ แต่อย่างไรก็ตามครับ ประเด็นที่คุยกัน
อยู่นี้ผมเสนอว่าให้ทำอย่างนั้นนะครับ ผมคิดว่าท่านสมศักดิ์เองท่านก็ไม่ได้ตีอรั้น
อะไรนะครับ ท่านบอกว่ามันไม่ถูกก็คือไม่ถูก ไม่ถูกแล้วก็แก้ไขเสีย แล้วผมคิดว่า
ทุกอย่างก็จะเรียบร้อยครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ อำนาจเจริญ บังเอิญท่านสมศักดิ์
ท่านไม่ได้อยู่ในห้องประชุม กระผมคงต้องขออนุญาตรบกวนที่จะแสดงความคิดเห็น
ทั้งนี้เพื่อจะให้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง

ประการแรกนั้น ในกรณีที่ได้มีท่านอลงกรณ์ พลบุตร ได้ยื่นหนังสือมาถึง
ท่านประธานเพื่อขอชี้แจงตามมาตรา ๑๕๗ วรรคสาม คำชี้แจงดังกล่าวนี้ เพราะว่า
ได้มีการพาดพิงถึงท่านอลงกรณ์ ซึ่งไม่อยู่ในที่ประชุมแน่นอนที่สุดสิทธิการนำคดีไปสู่ศาล
หากมีการกระทบกระเทือนหรือทำให้ท่านอลงกรณ์ เสียบหายก็ย่อมเป็นสิทธิโดยชอบ
ซึ่งจะต้องทำได้อยู่แล้ว แต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๗ วรรคสามนั้นก็ เป็นสิทธิอันหนึ่ง
ขณะเดียวกันเรายังไม่มีข้อบังคับที่จะไปกำหนดวิธีการที่ท่านประธานจะดำเนินการ
ตามที่มีการร้องขอ เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยของท่านประธานสมศักดิ์ในขณะนั้น กล่าวคือ
ท่านวินิจฉัยในการที่จะนำคำชี้แจงของท่านอลงกรณ์ พลบุตร มาอ่านในที่ประชุม
ย่อมเป็นคำวินิจฉัยที่ถึงที่สุด ท่านได้อ่านไปแล้ว และได้มีการวินิจฉัยไปแล้ว
ในความเห็นของท่านเอง -----

ผมมั่นใจว่าขณะที่ท่านสมศักดิ์นั่งเป็นประธานขณะนั้น อำนาจของท่านในห้องประชุม
แห่งนี้ก็เป็นอำนาจที่สูงที่สุด จึงเป็นคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว ฉะนั้นผมเองก็ยังมี
ข้อสงสัยเกิดต่อมามีว่า เมื่อเป็นคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว ท่านประธาน ขออนุญาต
เอ่ยนาม ท่านประธานโสภณ ก็ได้บอกว่คำวินิจฉัยดังกล่าวนี้ไม่เป็นบรรทัดฐาน
เป็นที่น่าสงสัยและน่าสังเกตว่าท่านจะมาวินิจฉัยคำวินิจฉัยของท่านสมศักดิ์ได้อย่างไร
นั้นก็คงเป็นข้อที่จะต้องมาปรึกษากันต่อไปอีกเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นประเด็น
ที่จะทำให้ท่านสมศักดิ์มาถอนคำวินิจฉัยของท่าน หรือท่านสมศักดิ์มาแก้ไขคำวินิจฉัย
ของท่านนั้น น่าจะไม่ถูกต้อง ท่านวินิจฉัยแล้วหากผิดพลาด ท่านคงต้องรับผิดชอบ
เองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือผมขอกราบเรียนข้อหาหรืออย่างนี้นะครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ด้วยความเคารพความคิดเห็นของท่านสมาชิกนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอสั้น ๆ หน่อยนะครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : สั้น ๆ ครับ คือถ้าถือว่า
คำวินิจฉัยของท่านประธานใช้แทนข้อบังคับได้ว่าท่านประธานมีอำนาจ ผมคิดว่า
ถ้าจะคิดว่าถูกต้อง และผมคิดว่ก็คงไม่ขัดข้องอะไรครับ แต่คำวินิจฉัยของ
ท่านประธานนั้น ถ้าหากคุณลงกรณ์ พลบุตร ไม่ใช่เป็นผู้ที่มีบทบาททางการเมือง
ไม่ใช่สมาชิกพรรคการเมือง ก็คงจะไม่เป็นไรหรอกครับ ถ้าเป็นบุคคลภายนอก
ที่เขาดำเนินกิจกรรมทางการเมือง หรือกิจกรรมทางสังคมที่อิสระ หรือบุคคล
ที่นั่งอยู่ที่บ้านแล้วถูกพาดพิง จะไม่มีทางว่าอะไรหรอกครับ ผมคิดว่าถ้าต้อง
ไปนะครับ ก็พลันแต่จะเสียหายนะครับ คือถ้าบอกว่าตรงนี้หลัก ตรงนี้เอาอย่างนี้
ผมกลัว คุณลงกรณ์เอง ท่านประธานเอง ท่านที่กล่าวเรื่องนี้จะเสียหาย
คือแสดงว่าเราวินิจฉัยด้วยอคติหรือไม่ ฉะนั้นผมคิดว่าหลักก็คือหลัก แล้วผมก็
ไม่ได้บังคับจับข้ออะไร ท่านสมศักดิ์ไม่อยู่ในที่ประชุม ท่านต้องถอนหรือไม่ถอน
แต่ผมเพียงบันทึกไว้ในที่ประชุมอย่างนี้ว่า ข้อเสนอของผมนั้นน่ารับพิจารณา
หรือไม่ครับ คือถ้าหลักการแล้วถ้ามันพัวพันไปถึงเรื่องของคุณลงกรณ์
แล้วก็สามารถพิสูจน์ได้ มันจะทำให้เราเสียหายกัน ผมก็เพียงแต่นำเสนอ
เท่านั้นแหละครับ ท่านประธานครับ

ถ้าคิดว่าจะอย่างไรนะครับ การถอนนั้นคือถอนเมื่อไร อย่างไรนะครับ เพื่อให้มันถูกต้อง ผมก็ไม่รู้ว่าอะไร หรือจะไม่ถอนก็ไม่เป็นไรครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ที่ผมได้เรียนว่าไม่เป็นบรรทัดฐานนั้น ไม่ใช่ที่ผมจะไปหักล้างหรือว่าไม่เคารพคำวินิจฉัยของท่านรองฯ สมศักดิ์ นะครับ คือถือหลักง่าย ๆ ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคสาม คำว่า โฆษณา ประกาศคืออย่างไร ศาลชั้นต้นพิพากษาชั้นอุทธรณ์ ฎีกา ฎีกาเสร็จยังมีคำพิพากษาประชุมใหญ่ฎีกาทับคำพิพากษาศาลฎีกาอีกก็เคยมีมาอยู่ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ที่ต้องขอคุณทั้งท่านประจวบ ท่านสุทัศน์ ที่ให้ข้อคิดต่าง ๆ เราจะได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างที่ท่านอดิศรชี้แจงนะครับ ผมคิดว่าหารือมามากแล้ว ผมขอไม่อนุญาตให้หารือนะครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่ได้ครับ ขอโทษครับ ไม่ได้ ด้วยความเคารพ ไม่ได้ครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ตอนที่อภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่ได้ครับ ด้วยความเคารพ ท่านรณฤทธิ์ชัยครับ ขอโทษเถอะครับ ผมขอไม่ได้หรอกครับ ขอโทษครับ ขอขอบคุณครับ ไม่ได้ครับ ผมปิดแล้วครับ คืออย่างนี้ครับ ต่อไปมีญัตติที่เสนอด้วยวาจา ซึ่งประธานได้อนุมัติไปแล้วโดยท่านไพจิตร ศรีวรขาน เป็นผู้เสนอ แล้วจะขอถอน ท่านส่วนหนึ่งก็บอกไม่ให้ถอนนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าในเรื่องนี้ ผมขอถามความแน่นอนก่อนครับ เพื่อที่จะดำเนินการต่อไป

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องสำคัญจะหารือกับท่านประธาน เป็นปัญหาของสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ ท่านอรรถพล เดี่ยวครับ ผมขอดำเนินการในเรื่อง

ของญาติของท่านไพจิตร ศรีวรรณ ก่อน เมื่อกี้ยังสับสนกันอยู่ว่าฝ่ายหนึ่งจะรับ
ไม่รับอย่างไร จะให้ถอน ไม่ถอน ที่ประชุมยังนั้นอยู่นะครับ

นายอรรคพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ก่อนที่จะดำเนินการ เรื่องญาติ ผมมีเรื่องสำคัญที่จะหารือกับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมยังไม่อนุญาตครับ เอาเรื่องนี้จบก่อนแล้วค่อยมาหารือ
ขอโทษครับ ผมขอเรื่องนี้ก่อนครับ ท่านสุทัศน์จะให้ข้อคิดเรื่องนี้ใช่ไหมครับ
เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานครับ
กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือในประเด็นที่ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย จะให้ถอนหรือไม่
ไม่ให้ถอนนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ อำนาจเจริญนะครับ ท่านประธานครับ เมื่อตอนที่ท่านประธานคนก่อนได้พิจารณาในเรื่องนี้ ท่านกรุดาบบรรจุเป็นญาติในระเบียบวาระแล้ว แล้วอยู่ลำดับท้าย ๆ ของญาติด่วนยังไม่มีการถอน เพราะว่าท่านไพจิตต์ไม่ตั้งใจที่จะถอน เพราะฉะนั้นญาตินั้นเดี๋ยวนี้บรรจุแล้วครับ ไม่มีใครเสนอให้ถอน แล้วก็ยังไม่มีการเสนอให้เลื่อนแต่อย่างใดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ แสดงว่าญาตินี้ยังอยู่นะครับ ขอเชิญท่านไพจิตต์วีรชาน เจ้าของญาติครับ เมื่อคุณไพจิตต์ไม่อยู่ถือว่าญาตินี้ตกไปครับ (นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยกมือขึ้นประท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เดี่ยวก่อนประท้วงทีละคน ใครจะประท้วงก่อน เอาท่านนิพนธ์ บุญญามณี เชิญ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อตอนเช้า ท่านประธานครับ สมาชิกฝ่ายค้านกล่าวหารัฐบาลว่า มีการข่มขู่คุกคามซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ รัฐบาลไม่เคยประพฤติดังนั้น ท่านประธานครับ แล้วอยู่ ๆ กล่าวขึ้นมาในที่ประชุม รัฐบาลเสียหายครับ รัฐมนตรีที่ดูแลกระทรวงนี้ ก็เสียหายครับ แล้วปรากฏว่าเมื่อกล่าวหาเขาแล้วเจ้าตัวไม่อยู่ในห้องประชุม อย่างนี้มันหมายความว่าอย่างไรท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับท่านนิพนธ์ เชิญนั่ง ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า มีการกล่าวหาเมื่อเข้าพบพาดพิงจริง ท่านนายกรัฐมนตรีก็รับปากจะไปดูให้คุณหมอวิชัยนะครับ ที่ผมทำตามข้อบังคับ เมื่อญาติมีอยู่ในสภาแล้ว ผู้เสนอญาติไม่อยู่ ข้อบังคับนั้นก็ถือว่าญาตินั้นตกไป

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ยังไม่ตกนะครับ ท่านประธานครับ มันตกไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ทำไม่ตกไม่ได้ครับ ตามข้อบังคับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ผู้ตัดยังไม่ได้เลื่อนขึ้นมานะครับ
ท่านประธานครับ ผู้ตัดอยู่ที่ท้าย ๆ นะครับท่านประธาน สภายังไม่อนุญาตให้เลื่อน
ขึ้นมาครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ อย่างนี้จิตใจหนึ่ง
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนั้นครับ เดี่ยวท่านขอให้สงบ ผมจะให้วินิจฉัยก่อน
ขอโทษนะครับ ผมฟังท่านนิพนธ์แล้วท่านนั่งลง ผมจะฟังคนอื่นบ้าง

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ อย่างนี้จิตใจหนึ่ง
ท่านประธานครับ กล่าวความเท็จในสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือท่านจะไปกล่าวหาอย่างไรคือว่ากันนะครับ แต่ผมอยากที่จะฟัง
ความเห็นของท่านสมาชิกแต่ละท่านก่อน แล้วผมจะได้วินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง
เชิญท่านวินัย เสนเนียม ครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
เมื่อเข้าเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปทั้งสภาว่า ตามที่ท่านสมาชิก คุณไพจิตร ศรีวรชาน
ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้เสนอเป็นญัตติ แล้วประธานสภาได้กรุณาปรับบรรจุเป็นญัตติแล้ว
เพราะฉะนั้นการเสนอญัตติดังกล่าวถือว่าสมบูรณ์นะครับ เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่า
ควรจะมีการพิจารณาต่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านวินัยครับ คือผมเรียนว่าผมก็เห็นด้วย
เมื่อท่านประธานสั่งบรรจุ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ยังไม่ต้องเลื่อนนะครับ แต่ว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านฟังผมก่อนครับ ท่านฟังผมที่แจ้งก่อนแล้วท่านจะเข้าใจ
ส่วนใครจะมาเสียหาย อย่งไรผมก็ฟังว่า เขากล่าวหาแล้วก็มีกรรพุดกันอยู่
ปัญหาที่ผมจะวินิจฉัยคืออย่างนี้ครับ ผมเห็นด้วยที่มีญัตติอยู่ เมื่อระเบียบบวาระอื่น ๆ
มาแล้ว ก็หมดการหาหรือกันแล้ว พลึงญัตตินี้ท่านเพื่อนสมาชิกได้เสนอมา
ก็เมื่ออยู่เสนอญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมดำเนินการ ผมเชิญแล้วนะครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ผมพูดยังไม่จบท่านประธานครับ ก็คือว่ารับเป็นญาติไว้แล้วนะครับ ตอนคั่นนั้นนะครับ บรรจุไว้เป็นญาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ก็รับเป็นญาติไว้แล้ว เดี่ยวท่านฟังผมก่อน ผมก็เชิญท่านไพจิตรวีรชานนะครับ ต่อไปนี่เป็นญาติที่ท่านไพจิตรเสนอ ท่านจะเอาอย่างไรครับ ฟังท่านนิพิฐก่อน ใจเย็น ๆ ไม่เป็นไรเดี๋ยวค่อยว่ากัน

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ผมขออนุญาตท่านประธานลำดับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เมื่อสักครู่นี้ให้ท่านประธานได้รับทราบนะครับ เมื่อสักครู่นี้ตอนเช้าที่นะครับ เพื่อนสมาชิกจากพรรคฝ่ายค้านได้เสนอญัตติด่วนด้วยวาจา กรณีที่เกิดขึ้นคุณหมอมวิชัยขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากนั้นก็ได้มีการถอนญัตติ กระผมเองเป็นคนลุกขึ้นคัดค้านว่าไม่ให้ถอนญัตตินี้ เนื่องจากคำกล่าวหาของเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านนั้นเป็นข้อหาที่รุนแรง รัฐบาลต้องการจะชี้แจงในประเด็นนี้ด้วย กระผมเป็นคนเสนอว่าไม่สมควรจะถอนท้ายที่สุดสภาแห่งนี้ไม่อนุญาตให้ถอน เมื่อสภาแห่งนี้ไม่อนุญาตให้ถอน ท่านประธานที่เคารพครับ ญัตตินี้ก็คือญัตติด่วนที่บรรจุอยู่ในสภาแห่งนี้ ถ้าจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาต้องมีการเลื่อนญัตติด่วนนั้นขึ้นมา ในขณะที่ยังไม่มีการเลื่อนญัตติด่วนดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาแต่ประการใดครับ ท่านประธานครับ กระผมยืนยันครับ กระผมเองเป็นคนคัดค้านไม่ให้ถอนครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ผมจำได้ ท่านนิพนธ์ ฐิณึ่งลง ผมเรียกที่แจ้งอย่างนั้นะครับ คือเมื่อเราประชุม
 กันมาถึงขณะนั้นแล้ว ผมตระเตรียมวาระทั้งหมดแล้ว ก็เหลือยุติเดียวใช้ใหม่ครับ
 ที่มืออยู่ ค้างอยู่ เราค้างอยู่ยุติคือยุติอันนี้ค้างอยู่ของคุณไพจิต ศรีวรขาน ที่ดำเนินการ
 มาอยู่ มันค้างอยู่ก็ต้องมาพิจารณากันใช้ใหม่ครับ

นายวิรัช ร่วมเย็น (ระนอง) : ใช้ใหม่ สอนพูดอธิบายท่านประธาน
 ท่านประธานครับ ยุตินี้ไปต่อยุติท้ายครับ ท่านลงมาถึงถึงวันพฤหัสบดีที่เราประชุม
 กับทุกวันพฤหัสบดีนะครับไปต่อท้าย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 เอาละอย่างนี้ครับ ผมก็เพื่อที่จะไม่ให้สับสนกันนะครับ ยุติด้านที่ค้างอยู่ที่พิจารณากันนี้
 จะถามสมาชิกว่าจะให้เลื่อนยุติดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาหรือไม่นะครับ ที่นี้การ
 บำ สอนยุติจะให้เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อน เสาประเด็นที่ว่า เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อนนะครับ
 เชิญครับ ท่านอภิปราย ท่านกุเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสยกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กุเทพ ไสยกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ กระผมคิดว่าท่านประธานได้ใช้พิจารณาญัตติในตอนต้นถูกแล้วนะครับ
 เพราะว่ายุตินี้เสนอเข้ามาปกเกล้าในวาระการประชุมวันนี้ ซึ่งระเบียบวาระ
 ที่มอกไปนั้นมีร่าง พ.ร.บ. ๓ ฉบับ แล้วต่อด้วยยุตินี้ ก็คือยุตินี้เป็นยุติที่ไม่ได้ไปอยู่
 ในระเบียบวาระปกติของวันพฤหัสบดี วันนี้ท่านยกยาลืมนะครับ เรากำลังพิจารณา
 วาระอะไร วาระพิเศษ วาระพิเศษวันนี้มาลงมติไม่ได้วางใจ ตามด้วยร่าง พ.ร.บ.
 ๓ ฉบับ และยุตินี้เสนอเข้ามาที่อยู่ตรงนั้น เราจะไปต่อท้ายได้อย่างไรครับ
 ท่านประธานจึงบอกว่า วันนี้ท่านเรียกหาคนเสนอยุติตามข้อบังคับ ข้อ ๓๐
 เมื่อเขาไม่อยู่ที่ตกไป ท่านจะไปเลื่อนขึ้นมาได้อย่างไรครับ ไม่ใช่ที่เราไม่อยากจะพูดครับ
 แต่วันนี้เมื่อเจ้าของยุติก็เหมือนกับท่าน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลหลายท่าน วันนี้ท่านก็คิดว่า
 ไม่มีอะไรก็กลับกันไปเยอะแล้วครับ ตรงนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า
 ท่านทำถูกแล้วครับ ต้องอยู่ตรงนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ผมจะถามอย่างนั้นะครับว่า จะถามว่า ในกรรมาที่จะเลื่อนยุติด้วยของคุณไพจิต
 ศรีวรขาน ขึ้นมาพิจารณาหรือไม่ เชิญท่านอภิปราย เห็นหรือไม่เห็นด้วย
 ไม่เห็นด้วยเพราะอะไร เห็นด้วยเพราะอะไร เชิญครับ เชิญท่านไพโร พัฒนา
 เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย จะให้เลื่อนมาเพราะอะไรนะครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายไพโร พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากที่เราได้มีปัญหากันอยู่ว่า เลื่อนหรือไม่เลื่อนญาติที่ทางเพื่อนสมาชิกจากพรรคความหวังใหม่ คือนายวิชัยได้ชี้แจงกับที่ประชุมสภาว่า มีการบุกค้นบ้านพักของนายวิชัย เมื่อเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ในขณะที่นายวิชัย ได้ทำหน้าที่ฝ่ายค้านอภิปรายรัฐบาล ตรงนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นกับรัฐบาลว่า เราไปแกล้งฝ่ายค้าน ประเด็นตรงนั้นครับท่านประธาน เราต้องการที่จะให้ความยุติธรรมเกิดขึ้นกับผู้เสียหาย ต้องการทำความจริงปรากฏต่อสังคมครับ ในขณะเดียวกันท่านประธานครับ ผมก็อยากทราบว่าเป็นเรื่องรถเถื่อนหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านไรครับ ขออนุญาตเถอะครับ หมายความว่าท่านเห็นควรที่จะเลื่อนขึ้นมาใช้ไหมครับ ในกรณีที่ของท่านไพโรจิต ศรีวรชาน ใช้ไหมครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : ผมคิดว่าเพื่อความยุติธรรมกับทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ไม่น่าจะเลื่อนขึ้นมา นะครับ ให้คาไว้อย่างนั้นนะครับ ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เอาไม่น่าจะเลื่อน ท่านมานิชญ์ วิชัยกุล ครับ เห็นด้วยเลื่อนหรือไม่เลื่อนครับ

นายมานิชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม มานิชญ์ วิชัยกุล พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ปัญหานี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ใจเย็นครับ กรุณาสงบครับ ใจเย็นครับ ท่านสมาชิกอื่น ๆ กรุณา ถ้าท่านพูดกันมากนัก เดี่ยวท่านมานิชญ์อภิปรายไม่ได้

นายมานิชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ผมกำลังอภิปรายอยู่ นะครับ ท่านประธานถ้าลดลงสักนิดหนึ่งก็คงจะได้เขียนขึ้น นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นที่วิจารณ์กันมาตั้งแต่เข้าของการที่ปรารภ ของการที่จะยื่นญาติในสภาต่อกรณีที่เป็นที่รู้ ผมเข้าใจว่าตอนนี้คนทั้งประเทศเขาทราบ เพราะเจตนาของการที่จะยื่นญาตินี้เพื่ออะไร รัฐบาลตั้งใจครับ ท่านประธานครับ จึงไม่ให้มีการถอนญาติในเมื่อเข้า มาถึงตรงนี้นะครับ ท่านประธานจะบอกว่าคุณเสนอญาตินี้ไม่อยู่ในที่ประชุมแล้ว เลิกแล้วต่อกันไม่ได้ เป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้องให้เกิดความกระจ่างต่อผู้ที่ถูกกระทำและผู้ไปกระทำ -----

ผมถึงเรียนท่านประธานว่า โดยความคิด โดยส่วนตัว หรือจะอย่างไรก็ตาม นะครับ ต่อกรณีของอุบัติเหตุที่เสนอในสภานี้ขึ้น เพื่อให้เกิดความยุติธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย ฝ่ายรัฐบาลที่ถูกกล่าวหาที่จะได้ไปหาหลักฐานมาชี้แจงให้สภาฯ นี้ แจ้งให้เกิด ความกระจ่างขึ้นว่าเป็นการข่มเหง เป็นการรังแกใครหรือไม่ อย่างไร ในขณะที่เดี๋ยวกันผู้ที่กล่าวหาฝ่ายนั้น ถ้าจะไม่ข่มเหงรังแกก็ไปเอาหลักฐาน เพิ่มเติม เพราะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านมาโนชญ์ครับ ผมขอเรียนท่านว่า ประเด็นตอนนี้ ผมกำลังเรียนถามนะครับ ขอให้ทุกคนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่จะเลื่อนอุบัติเหตุ ขึ้นมาพิจารณา ในประเด็นนี้ครับ

นายมาโนชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมยังไม่จบการอภิปรายใช้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คือถ้าหากว่าจะกรุณายุติได้ ก็จะเป็นพระคุณครับ ท่านรัฐมนตรี สนั่นจะชี้แจงอยู่ ขอให้ท่านสนั่นชี้แจงก่อนได้ไหมครับ ได้ไหมครับ ท่านเป็นรัฐบาล จะต้องรับผิดชอบ เสียหายอยู่ตรงนี้ครับ ของท่านสมาชิกทั้งหลายก็มีส่วนร่วมด้วย แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านจะขอชี้แจงก่อน ได้ไหมครับ

นายมาโนชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน ก็บอกผมสิครับ ว่าท่านสนั่นจะชี้แจง ผมจะได้หยุด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ

นายมาโนชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน พูดมากกว่าผมแล้วผมจะหยุดได้อย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญเลยครับ เห็นท่านก็ยกมือที่หลังนี้ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีสนั่นครับ

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ในฐานะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนะครับ เมื่อเข้ามาก็มีผู้เสนออุบัติเหตุเกี่ยวกับการ ที่ไปตรวจค้นบ้าน ส.ส. วิชัย และถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้ข่มเหงผู้แทนราษฎร

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมกราบเรียนว่า ผมไม่ทราบมาก่อนเลยนะครับ เพิ่งมาได้ยินในสภานี้ แล้วก็เห็นหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้ะครับ

(นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เดี่ยวท่านรัฐมนตรีครับ ท่านวิรัตน์ประท้วงนะครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ตอนที่ท่านประธานขอหารือในญัตติว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนนะครับ ผมกราบขออภัยท่านรัฐมนตรีสนั่นด้วยครับ ตอนนี้อยู่ในญัตติที่ว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนครับ ท่านอย่าเพิ่งชี้แจงนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ท่านวิรัตน์ครับ ท่านอาจจะมีความคิดว่าทั้งหมดขึ้นมาจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพื่อท่านอาจจะกำลังจะเข้าอยู่แล้วครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ ประเด็นที่เห็นด้วยที่จะให้เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อนเข้ามาพิจารณาในสภาครับ

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอบพระคุณครับ ที่ผมต้องพูดบ้างเล็กน้อยนี้ก็เพื่อที่จะได้ให้ท่านประธานเข้าใจนะครับว่า ผมก็ได้ไปหาหลักฐานมาเตรียมที่จะตอบพร้อมแล้ว แต่เมื่อผู้เสนอญัตติไม่อยู่ ผมคิดว่าเพื่อให้สภาของเราเรียบร้อย ก็ให้เลื่อนขึ้นมา แล้วท่านประธานก็ถามผู้เสนอญัตติ ไม่อยู่ก็เป็นอันว่าจบกันไปนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้เลื่อนมานะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเชิญท่านไพจิตร ศรีวรขาน เจ้าของญัตติอภิปรายครับ ท่านไพจิตรไม่อยู่ ญัตติก็ตกไปครับ ไม่ได้แล้วครับ เรื่องอื่นผ่านไปแล้วครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตท่านอิสสระครับ ไม่ได้แล้วครับ หมดยุคระเบียบวาระ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ยังไม่มีใครเสนอเลื่อนเลยนะครับ ท่านประธานครับ มีแต่เสนอ

ไม่เลื่อนทั้งหมดเลย แทบจะไม่ต้องถามประเด็นด้วยซ้ำไปว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อน เพราะผมไม่ได้ยินใครสักคนในนี้บอกว่า จะขอเลื่อนขึ้นมาครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นจะถามเป็นมติได้อย่างไรครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ผมเรียบแล้ว ผมฟังดูแล้วนะครับ เสียงส่วนใหญ่ ให้เลื่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านสนั่น ขจรประศาสน์ ก็อยาก จะให้ยุติ ผมก็เห็นว่าการประชุมจะยุติได้ดีด้วยดี จะเอาอย่างอื่นค่อยว่ากันทีหลัง สิครับ

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม
นิพนธ์ บุญญามณี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมไม่ให้แล้ว ผมถือว่า ท่านนิพนธ์ด้วยความเคารพครับ ผมขอหยุด

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมขอประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ประท้วงว่าผิดข้อบังคับตรงไหนว่ามา

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม

นิพนธ์ บุญญามณี ครับ ผมประท้วงท่านประธาน ท่านประธานทำไมถูกข้อบังคับครับ เรื่องนี้สำคัญ ก่อนที่จะตกไป ท่านประธานกอดอกก่อนสิครับ อาจจะมี ห้องน้ำครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมด้วยความเคารพสมาชิกครับ กอดอกก็ได้ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดบ้างที่เห็นควรจะเลื่อนขึ้นมาพิจารณากรณายกมือขึ้นครับ (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี แสดงว่าไม่ให้เลื่อนนะครับ ไม่ให้เลื่อนก็ เต็มวาใจเป็นครับ เต็มก่อน

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ต้องใช้บัตรครับ

พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ (สงขลา) : ท่านประธานครับ

ตั้งสติให้ดีหน่อยครับ แล้วก็ค่อยพิจารณาไป อย่าใช้อารมณ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านจะวิพากษ์วิจารณ์อะไรก็เชิญเลยครับ เอาอย่างนี้เอาใหม่
นะครับ คือต้องเรียงตรง ๆ ว่าบางครั้งก็เกิดการสับสนนะครับ เราก็ต้องฟังกัน
ต้องประนีประนอมกัน ไม่ใช่เอะอะก็จะเอาใส่ประธานอย่างเดียว สักวันหนึ่ง
ท่านขึ้นมาท่านจะรู้ ผมก็พยายามทำตาม ท่าน พลตรี สนั่น ว่าอย่างไรเชิญครับ

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานครับ ผมขอเสนอให้เลื่อนขึ้นมากลับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านใดที่ไม่ให้เลื่อนมีไหมครับ เมื่อไม่มี
คนอื่นคัดค้าน ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้เลื่อนยุติของท่านไพจิตขึ้นมาะครับ
ไม่ต้องถาม ไม่ต้องไปกดออกหรือครับ เสียงส่วนใหญ่อย่างนี้นะครับ เมื่อ
เจ้าของยุติไม่อยู่ ก็ถือว่ายุติตกไปครับ ต่อไปผมขอเชิญท่านสมาชิกป็นขึ้น
เพื่อรับฟังพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ป็นขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

พระราชกฤษฎีกา

ปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป

พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
รัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๐ ในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐
นั้น บัดนี้ จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมในวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ สมควรจะปิด
ประชุมได้แล้ว

สผ ๓๒/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

นิวรา ๔๕/๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๒๒๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๔๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๒๐ นาฬิกา